

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 58

Ediția în limba română

Legislație

Anul 61

28 februarie 2018

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare și certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii, notificările și publicarea informațiilor notificate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele și sancțiunile relevante, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 555/2008, (CE) nr. 606/2009 și (CE) nr. 607/2009 ale Comisiei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 436/2009 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2015/560 al Comisiei 1
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii și notificările, de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele relevante și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/561 al Comisiei 60

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/273 AL COMISIEI

din 11 decembrie 2017

de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare și certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii, notificările și publicarea informațiilor notificate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele și sancțiunile relevante, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 555/2008, (CE) nr. 606/2009 și (CE) nr. 607/2009 ale Comisiei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 436/2009 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2015/560 al Comisiei

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 69, articolul 89, articolul 145 alineatul (4), articolul 147 alineatul (3) și articolul 223 alineatul (2), precum și partea II secțiunea D punctul 5 din anexa VIII la respectivul regulament,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului ⁽²⁾, în special articolul 64 alineatul (6) și articolul 89 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 a abrogat și a înlocuit Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului ⁽³⁾. Partea II titlul I capitolul III și partea II titlul II capitolul II secțiunea 2 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 cuprind norme în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie și gestionarea acestuia, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare și certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, precum și cerințele în materie de comunicare în sectorul vitivinicol și împuternicesc Comisia să adopte acte delegate și de punere în aplicare în acest sens. Actele respective ar trebui să înlocuiască dispozițiile relevante din Regulamentele (CE) nr. 555/2008 ⁽⁴⁾ și (CE) nr. 436/2009 ⁽⁵⁾ ale Comisiei, precum și unele dispoziții din Regulamentele (CE) nr. 606/2009 ⁽⁶⁾ și (CE) nr. 607/2009 ⁽⁷⁾ ale Comisiei referitoare la certificarea vinurilor cu denumiri de soi și la normele administrative privind registrele de intrări și de ieșiri. În scopul simplificării, noul act delegat ar trebui să încorporeze și dispozițiile din Regulamentul delegat (UE) 2015/560 al Comisiei ⁽⁸⁾.
- (2) Din motive de securitate juridică, ar trebui definiți anumiți termeni utilizați în prezentul regulament și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274 al Comisiei ⁽⁹⁾. Este necesar să se definească diferitele tipuri de suprafețe cultivate cu viță-de-vie și de operatori în raport cu drepturile și obligațiile specifice prevăzute pentru fiecare în parte în ambele regulamente.
- (3) Articolul 62 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 stabilește cerința generală pentru statele membre de a acorda o autorizație pentru plantările de viță-de-vie în urma prezentării unei cereri din partea producătorilor care

intenționează să planteze sau să replanteze viță-de-vie. În temeiul alineatului (4) al articolului menționat, anumite suprafețe sunt însă exceptate de la sistemul de autorizații. Este necesar să se stabilească norme privind condițiile de aplicare a exceptării respective. Suprafețele destinate unor scopuri experimentale sau plantărilor de viță-mamă pentru altoi ar trebui utilizate doar în scopurile menționate, pentru a se evita circumvenția noului sistem. Produsele viticole obținute de pe aceste suprafețe ar trebui comercializate numai dacă statele membre consideră că nu există riscuri de perturbare a pieței. Ar trebui să se permită ca experimentele vitivinicole și plantările de viță-mamă pentru altoi existente să fie continuate în conformitate cu normele aplicabile acestora înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului delegat (UE) 2015/560. Pentru a se garanta că suprafețele ale căror produse vitivinicole sau viticole sunt destinate în exclusivitate consumului în gospodăria producătorului vitivinicol nu contribuie la crearea de perturbări ale pieței, este necesar să se stabilească o limită de mărime și să se condiționeze exceptarea de neparticiparea producătorului vitivinicol la producția comercială de vin. Din același motiv, exceptarea respectivă ar trebui extinsă și la organizațiile care nu desfășoară activități comerciale. În ceea ce privește suprafețele stabilite de un producător care a pierdut o anumită suprafață plantată cu viță-de-vie ca urmare a unor măsuri de expropriere în interesul public, adoptate în temeiul dreptului național, ar trebui prevăzută o condiție referitoare la aria maximă a noii suprafețe, astfel încât să se evite compromiterea obiectivelor generale ale sistemului de autorizații pentru plantările de viță-de-vie.

- (4) La articolul 64 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 sunt prevăzute norme privind acordarea de autorizații pentru plantări noi și sunt stabilite criteriile de eligibilitate și de prioritate pe care le pot aplica statele membre. Ar trebui prevăzute condiții specifice asociate anumitor criterii de eligibilitate și de prioritate, cu scopul de a crea condiții echitabile pentru punerea lor în aplicare, precum și cu scopul de a evita circumvenția sistemului de autorizații de către producătorii cărora le sunt acordate autorizații. În plus, ar trebui menținute cele trei criterii suplimentare introduse prin Regulamentul delegat (UE) 2015/560: un criteriu de eligibilitate referitor la însușirea frauduloasă a reputației indicațiilor geografice protejate, un criteriu de prioritate favorabil producătorilor care respectă normele sistemului și care nu și-au abandonat plantațiile viticole de pe exploatații și un criteriu de prioritate favorabil organizațiilor fără scop lucrativ care au un scop social și care au primit terenuri confiscate în cazul unor acte de terorism și al altor tipuri de infracțiuni. Criteriul de eligibilitate răspunde nevoii de a proteja reputația anumitor indicații geografice într-un mod similar cu protejarea reputației anumitor denumiri de origine, asigurându-se că acestea nu sunt amenințate de realizarea unor plantări noi. Primul criteriu de prioritate îi favorizează pe unii solicitanți pe baza istoricului acestora care indică faptul că solicitanții respectivi respectă normele sistemului de autorizații și nu depun cereri de autorizații pentru plantări noi în timp ce dețin suprafețe plantate cu viță-de-vie scoase din producție pentru care ar putea fi acordate autorizații pentru replantare. Ce de-al doilea criteriu de prioritate urmărește să avantajeze organizațiile fără scop lucrativ care au un scop social și care au primit terenuri confiscate în cazul unor acte de terorism și al altor tipuri de infracțiuni, pentru a se promova utilizarea în scopuri sociale a terenului care, în caz contrar, ar putea risca să fie scos din producție.
- (5) Luând în considerare articolul 118 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și pentru a ține seama de diferențele naturale și socioeconomice, precum și de strategiile de creștere diferite aplicate de actorii economici în acele zone diferite dintr-un anumit teritoriu, ar trebui să se permită statelor membre să aplice, în mod diferit la nivel regional, pentru arii specifice eligibile pentru o denumire de origine protejată („DOP”), pentru arii specifice eligibile pentru o indicație geografică protejată („IGP”) sau pentru arii fără o indicație geografică, criteriile de eligibilitate și de prioritate menționate la articolul 64 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, precum și cele trei criterii suplimentare de eligibilitate și de prioritate. Ar trebui ca aceste diferențe în aplicarea criteriilor în cauză în diferitele zone ale unui anumit teritoriu să se bazeze întotdeauna pe diferențele dintre zonele respective.
- (6) Pentru a trata cazurile de circumvenție neanticipate în prezentul regulament, statele membre ar trebui să adopte măsuri pentru a evita circumvenția criteriilor de eligibilitate sau de prioritate de către solicitanții autorizațiilor în cazul în care acțiunile acestora nu fac deja obiectul dispozițiilor specifice privind evitarea circumvenției prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește criteriile specifice de eligibilitate și de prioritate.
- (7) La articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 se prevede posibilitatea coexistenței unor culturi de viță-de-vie pe care producătorul s-a angajat să le defrîșeze și a unor culturi nou-plantate. În scopul de a se evita neregulile, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a se asigura, prin mijloace adecvate, că se respectă angajamentul de efectuare a defrîșării, inclusiv cerința de a constitui o garanție care să însoțească acordarea unei autorizații pentru replantare anticipată. În plus, este necesar să se precizeze că, în cazul în care defrîșarea nu se realizează în termenul de patru ani stabilit la dispoziția respectivă, plantele de viță-de-vie cultivate pe suprafața care face obiectul angajamentului se consideră ca fiind neautorizate.
- (8) La articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 se permite statelor membre să restricționeze replantarea în cazul suprafețelor eligibile pentru producția de vinuri cu denumiri de origine protejate sau cu indicații geografice protejate, pe baza unei recomandări din partea unor organizații profesionale recunoscute și reprezentative. Justificările sau motivele unor astfel de decizii de restricționare ar trebui definite în scopul de a clarifica limitele domeniului lor de aplicare, asigurându-se, în același timp, coerența sistemului și evitându-se circumvenția sa. Ar trebui să se asigure că natura automată a acordării de autorizații pentru replantări, stabilită la articolul 66 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, nu afectează posibilitatea statelor membre de

a limita eliberarea de autorizații pentru suprafețe specifice în conformitate cu articolul 63 alineatul (2) litera (b) și cu articolul 63 alineatul (3) din regulamentul menționat. Cu toate acestea, ar trebui să se precizeze faptul că anumite cazuri specifice nu pot fi considerate o circumvenție a sistemului.

- (9) La articolul 145 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 se prevede că anumite state membre trebuie să țină un registru al plantațiilor viticole care să conțină informații la zi despre potențialul de producție. Ar trebui să se prevadă în prezentul regulament detaliile referitoare la informațiile care trebuie incluse în acest registru al plantațiilor viticole.
- (10) În temeiul articolului 147 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, produsele vitivinicole nu pot circula pe teritoriul Uniunii decât însoțite de un document autorizat oficial. Ar trebui stabilite norme privind utilizarea respectivului document însoțitor.
- (11) Experiența dobândită în statele membre a demonstrat că sfera de aplicare a exceptărilor de la obligația de a transporta produse vitivinicole pe baza unui document însoțitor poate acoperi distanțe mai vaste și o gamă mai largă de operațiuni, facilitând astfel deplasările de vinuri fără să împiedice un nivel satisfăcător de trasabilitate a produselor vitivinicole. În special, sucii de struguri și mustul încadrate la codurile NC 2009 61 și 2009 69 livrate operatorilor care nu sunt implicați în procesul de vinificație ar trebui, de asemenea, exceptate, întrucât acești operatori nu fac obiectul controlului efectuat de autoritățile responsabile cu sectorul vitivinicol, iar trasabilitatea respectivelor produse poate fi asigurată cu ajutorul unui document comercial.
- (12) Directiva 2008/118/CE a Consiliului ⁽¹⁰⁾ cuprinde dispoziții armonizate pentru anumite produse accizabile, inclusiv pentru anumite băuturi alcoolice, și prevede un document administrativ electronic și alte documente care trebuie să însoțească transporturile de astfel de produse. În vederea stabilirii unor norme uniforme aplicabile la nivelul Uniunii și a simplificării formalităților administrative pentru operatori, este oportun să se prevadă ca documentele care însoțesc transporturile de produse vitivinicole în scopul aplicării normelor privind accizele să fie, de asemenea, considerate drept documente însoțitoare recunoscute în sensul definiției din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.
- (13) Ținând seama de articolul 40 din Directiva 2008/118/CE, dar și pentru accelerarea formalităților administrative pentru operatori și pentru obținerea unor garanții mai mari de fiabilitate pentru certificarea și trasabilitatea produselor vitivinicole, ar trebui să se recunoască, în ceea ce privește transporturile de produse vitivinicole de la micii producători și transporturile de produse vitivinicole care nu sunt supuse accizelor, utilizarea unui sistem informatic simplificat, creat de statele membre, pentru eliberarea documentelor electronice însoțitoare care asigură utilizarea unui document comercial ce cuprinde cel puțin informațiile necesare pentru identificarea produsului și pentru urmărirea deplasării sale. Cu toate acestea, pentru a permite crearea acestui sistem informatic de către statele membre care nu îl utilizează încă, ar trebui prevăzută o perioadă de tranziție pe parcursul căreia să poată fi utilizate atât documentele însoțitoare pe suport de hârtie, cât și cele electronice.
- (14) Ținând seama de articolul 30 din Directiva 2008/118/CE, statelor membre ar trebui să li se permită utilizarea unor proceduri și documente simplificate care să le permită monitorizarea deplasărilor de produse vitivinicole care au loc exclusiv pe teritoriul lor.
- (15) Documentele însoțitoare pot servi, de asemenea, pentru a certifica anumite caracteristici ale produselor vitivinicole în general, precum și anul de recoltă sau soiurile de struguri de vinificație și DOP sau IGP în particular. Pentru a se garanta tratamentul egal al tuturor operatorilor, prezentul regulament ar trebui să stabilească condițiile în care pot fi utilizate documentele însoțitoare în scopul unei astfel de certificări. În vederea simplificării formalităților administrative pentru operatori și a degrevării autorităților competente de realizarea unor sarcini de rutină, ar trebui să se prevadă ca acestea din urmă să poată autoriza expeditorii să completeze și să autocertifice în documentele însoțitoare originea sau proveniența și caracteristicile produselor vitivinicole, anul de recoltă sau soiul (soiurile) de struguri din care sunt fabricate produsele și DOP sau IGP a vinului.
- (16) În cazul în care operatorii trebuie să ofere, la cererea țărilor terțe, certificate specifice privind caracteristicile produselor vitivinicole, prezentul regulament ar trebui să ofere posibilitatea de a se utiliza o certificare în cazul produselor vitivinicole exportate și să prevadă condițiile de autenticitate și de utilizare a acestora.
- (17) În plus față de documentele însoțitoare, reglementările vamale prevăd prezentarea unor documente suplimentare, cum ar fi declarațiile de export, ca dovadă a exportului de produse vitivinicole. Prin urmare, ar trebui prevăzute proceduri suplimentare pentru întocmirea și validarea acestor documente în conformitate cu normele stabilite în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾ sau în temeiul acestuia.

- (18) Produse vitivinicole transportate în vrac sunt mai expuse practicilor frauduloase decât produsele îmbuteliate și etichetate, prevăzute cu un dispozitiv de închidere de unică folosință. Prin urmare, în cazul acestor transporturi, ar trebui să se impună informarea prealabilă a autorității competente de la locul de încărcare cu privire la detaliile incluse în documentul însoțitor, cu excepția cazului în care se utilizează un sistem informatic care permite autorității competente de la locul de descărcare să fie informată în privința acestor detalii.
- (19) Pentru a înlesni controalele autorităților competente în cazul transporturilor de produse dintr-o țară terță puse în liberă circulație sau al transporturilor de produse din Uniune care au fost inițial exportate și apoi reimportate pe teritoriul Uniunii, ar trebui să se impună ca, pe documentele care însoțesc transporturile de astfel de produse după punerea în liberă circulație, să figureze o trimitere la documentele utilizate pentru punerea în liberă circulație sau, în cazul produselor care provin din Uniune, la documentul însoțitor eliberat pentru expedierea inițială sau la alt document acceptat care atestă originea produselor.
- (20) Din motive de securitate juridică, ar trebui stabilite norme care să armonizeze acțiunile ce trebuie întreprinse de către destinatar în cazul refuzului unui produs transportat pe baza unui document însoțitor și care să precizeze pe baza cărui document însoțitor poate fi transportat produsul ulterior.
- (21) Pentru a rezolva cazurile în care autoritatea competentă constată sau are un motiv întemeiat să suspecteze că un expeditor a săvârșit o încălcare gravă a normelor naționale sau ale Uniunii în sectorul vitivinicol în ceea ce privește transportul produselor vitivinicole pe baza unor documente însoțitoare sau în ceea ce privește condițiile de producție sau compoziția unor astfel de produse, dar și cu scopul de a permite autorităților competente să monitorizeze deplasarea ulterioară sau să decidă în privința utilizării viitoare a produsului în cauză, este necesar să se prevadă dispoziții detaliate cu privire la procedura care poate fi impusă de autoritatea competentă în ceea ce privește documentele însoțitoare și la schimbul de informații și asistența reciprocă dintre autoritățile competente în astfel de cazuri.
- (22) Pentru asigurarea unui efect disuasiv sau pentru intrarea în legalitate în caz de încălcări ale legii care nu sunt grave legate de documentele însoțitoare ale transporturilor de produse vitivinicole, ar trebui stabilite norme care să permită autorității competente care a constatat neregulile să ia măsurile de rigoare pentru regularizarea unor astfel de transporturi sau să ia măsuri proporționale cu neregulile, inclusiv decizia de a interzice comercializarea produselor în cauză, și să informeze autoritatea competentă de la locul de încărcare.
- (23) În interesul securității juridice, este oportun să se prevadă norme referitoare la cazurile de forță majoră sau de incidente neprevăzute în cursul unui transport, astfel încât transportatorul să fie la curent cu ceea ce este necesar pentru a regulariza operațiunea de transport în cauză.
- (24) La articolul 90 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 se prevede că produsele vitivinicole importate vizate de articolul respectiv trebuie să fie însoțite de un certificat întocmit de un organism competent din țara de origine a produsului și de un raport de analiză întocmit de un organism sau de o direcție desemnată de țara terță de origine. Pentru a reduce numărul de documente necesare pentru importurile în Uniune și pentru a înlesni controalele autorităților competente ale statelor membre, certificatul și raportul de analiză respective ar trebui să fie combinate pentru a fi integrate într-un singur document, documentul VI-1. În vederea asigurării securității juridice și a facilitării comerțului, ar trebui să se prevadă ca acest document să fie considerat drept o certificare a caracteristicilor produsului vitivinicol, a anului de recoltă sau a soiului (soiurilor) de struguri sau a DOP sau IGP.
- (25) Din motive de armonizare și pentru a reduce sarcina administrativă atât a operatorilor, cât și a statelor membre, exceptările de la obligația de a prezenta documentul VI-1 pentru produsele vitivinicole importate în Uniune ar trebui să fie aliniate la exceptările aplicabile documentelor ce însoțesc transporturile de produse vitivinicole după punerea lor în liberă circulație în Uniune, cu regimul de scutiri de taxe vamale al Uniunii prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului ⁽¹²⁾ și cu exceptările care decurg din convenții specifice referitoare la relațiile diplomatice încheiate cu țările terțe.
- (26) Pentru a permite autorităților competente din statele membre să aplice proceduri armonizate și să utilizeze același tip de document, indiferent de statul membru de destinație al produselor importate, ar trebui furnizate un model al documentului VI-1 și al extrasului VI-2, precum și detaliile privind procedura de urmat pentru eliberarea acestora.
- (27) Ar trebui stabilite norme pentru utilizarea documentului VI-1 și a extrasului VI-2 pentru a se asigura că toate părțile vizate urmează aceeași procedură de punere în liberă circulație a unui transport. Având în vedere practicile comerciale, ar trebui clarificat că, în cazul în care un transport de vin este fracționat, autoritățile competente ar trebui să poată dispune întocmirea, sub supravegherea lor, a unor extrase ale documentului VI-1 care să însoțească fiecare nou transport rezultat din fracționare.

- (28) În vederea facilitării schimburilor comerciale și a simplificării importurilor indirecte, este necesar să se stabilească norme care să precizeze cazurile în care nu sunt necesare analize suplimentare pentru importurile dintr-o țară terță diferită de țara de origine a produsului vitivinicol.
- (29) Cu scopul de a aborda particularitățile anumitor vinuri, cum ar fi cele licoroase și cele alcoolizate, precum și ale vinurilor cu indicație geografică, ar trebui stabilite norme în ceea ce privește utilizarea documentului VI-1 în cazul transporturilor de astfel de vinuri. Pentru a reduce sarcinile exportatorilor și ale autorităților, prezentarea documentului VI-1 ar trebui să fie suficientă pentru a certifica indicația geografică sau originea vinicolă a alcoolului adăugat la vinurile licoroase sau la vinurile alcoolizate, cu condiția îndeplinirii anumitor condiții.
- (30) În vederea facilitării schimburilor comerciale cu țările terțe care au încheiat acorduri cu Uniunea care cuprind clauze referitoare la o cooperare mai strânsă în materie de prevenire a fraudei și care mențin bune relații comerciale cu Uniunea, este oportun ca producătorii din aceste țări să fie autorizați să emită ei înșiși documente VI-1 și ca respectivele documente să fie considerate documente eliberate de organismele competente ale țărilor terțe sau de organismele sau direcțiile desemnate ale acestor țări, astfel cum se menționează la articolul 90 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, într-un mod similar cu cel permis deja pentru vinurile originare din Uniune.
- (31) Luând în considerare dezvoltarea sistemelor informatizate în sectorul vitivinicol și pentru a facilita monitorizarea deplasărilor și controalele produselor vitivinicole, este adecvat să se autorizeze și utilizarea sistemelor informatizate și a documentelor electronice emise de organismele competente ale țărilor terțe sau emise direct de operatorii din țări terțe sub supravegherea autorităților competente ale acestora. Cu toate acestea, utilizarea sistemelor informatizate ar trebui să fie condiționată de respectarea anumitor condiții minime, precum și de recunoașterea de către Uniune a faptului că sistemul de controale instituit într-o țară terță oferă suficiente garanții cu privire la natura, originea și trasabilitatea produselor vitivinicole importate în Uniune din țara terță respectivă. Prin urmare, este necesar să se stabilească aceste condiții minime. Pentru a simplifica și pentru a accelera procedurile de eliberare a extraselor VI-2 atât pentru operatori, cât și pentru autoritățile competente, este oportun să se permită autorităților statelor membre eliberarea unor astfel de extrase cu ajutorul sistemelor informatizate, în conformitate cu procedurile ce urmează a fi stabilite de acestea.
- (32) În conformitate cu articolul 147 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, persoanele fizice sau juridice care dețin produse vitivinicole trebuie să țină registre cu intrările și ieșirile acestor produse. Cu toate acestea, pentru anumiți operatori ale căror stocuri sau vânzări nu depășesc anumite praguri sau care vând numai în unitățile lor, ținerea unui registru ar constitui o povară disproporționată. Prin urmare, respectivii operatori ar trebui scutiți de această obligație. În scopul transparenței și al controlului, statele membre ar trebui să păstreze o listă a operatorilor care au obligația de a ține un registru de intrări și de ieșiri. De asemenea, pentru a asigura trasabilitatea și monitorizarea deplasării și a stocurilor de produse vitivinicole, ar trebui stabilite norme privind necesitatea păstrării unui registru separat pentru fiecare întreprindere, detaliile modului de întocmire a unui astfel de registru, precum și operațiunile care trebuie înscrise în registru.
- (33) Prezentul regulament ar trebui să prevadă norme comune aplicabile tuturor operatorilor. În vederea înlesnirii controalelor, statele membre ar trebui totuși să poată stabili norme complementare privind detaliile procesului de înscriere în registru în ceea ce privește anumite produse sau operațiuni care trebuie incluse în registru și să poată solicita operatorilor să notifice anumite tratamente care trebuie înscrise în registru. Cu toate acestea, întrucât aceste notificări ar putea genera o sarcină administrativă disproporționată pentru anumiți operatori, se justifică limitarea posibilității statelor membre de a solicita astfel de notificări.
- (34) Pentru a facilita colectarea de informații cu privire la piață pentru monitorizarea și gestionarea pieței, limitând totodată sarcina administrativă, ar trebui stabilite prevederi care să asigure prezentarea de declarații de producție și de stocuri de către operatorii vizați stabiliți în statele membre care au obligația de a ține un registru al plantațiilor viticole. Cu toate acestea, statele membre care nu sunt obligate să țină un registru al plantațiilor viticole ar trebui să aibă posibilitatea de a impune astfel de declarații. Pentru a se evita duplicarea datelor, statele membre care au creat un registru al plantațiilor viticole ce cuprinde informații actualizate anual cu privire la suprafața plantată cu viță-de-vie a fiecărui producător vitivinicol ar trebui să aibă posibilitatea de a excepta operatorii de la declararea acestei suprafețe în declarațiile de producție.
- (35) Cu scopul de a îmbunătăți trasabilitatea și gestionarea pieței, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a colecta date suplimentare în ceea ce privește producția de struguri și de must destinată vinificării. În acest scop, statele membre ar trebui să poată impune prezentarea unor declarații de recoltă.

- (36) Cu scopul de a îmbunătăți trasabilitatea și gestionarea pieței, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a colecta date cu privire la operațiunile care pot avea loc între data efectivă a recoltării și datele de depunere a declarațiilor de producție și de recoltă în ceea ce privește tratamentul sau comercializarea strugurilor recoltați și a mustului sau a sucului de struguri rezultat.
- (37) Pentru a spori transparența și pentru a îmbunătăți gestionarea pieței, normele prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să solicite informații mai cuprinzătoare. În plus, în cazurile în care nu se înregistrează nicio producție sau niciun stoc, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a excepta operatorii de la obligația de a prezenta declarații.
- (38) În scopul aplicării articolului 89 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, este necesar să se stabilească norme uniforme privind controalele care trebuie efectuate în legătură cu piața internă. Prin urmare, este necesar să se ofere autorităților responsabile cu monitorizarea deținerii și a comercializării produselor vitivinicole instrumentele necesare pentru efectuarea unor controale eficace pe baza unor norme uniforme, aplicabile în întreaga Uniune, în ceea ce privește potențialul de producție, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare, certificarea și registrul de intrări și de ieșiri.
- (39) Pentru a garanta buna desfășurare a controalelor și a prelevării de eșantioane de struguri și de produse vitivinicole, ar trebui adoptate dispoziții care să împiedice părțile care fac obiectul controalelor să obstrucționeze respectivele controale și care să le oblige să faciliteze prelevarea de eșantioane și să furnizeze informațiile necesare în temeiul prezentului regulament.
- (40) Cu scopul de a oferi statelor membre instrumente eficiente pentru combaterea riscului de manipulare frauduloasă a vinului, s-a creat banca analitică de date izotopice menționată la articolul 89 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, aceasta fiind gestionată de centrul european de referință pentru controlul în sectorul vitivinicol, înființat în cadrul Centrului Comun de Cercetare. Utilizarea metodelor de analiză izotopică de referință asigură controale eficace referitoare la îmbogățirea produselor vitivinicole sau descoperirea adaosului de apă din aceste produse. Alături de alte tehnici analitice, banca analitică de date izotopice contribuie la verificarea conformității produselor vitivinicole cu originea și soiul declarate. În acest scop, ar trebui să se stabilească dispoziții pentru utilizarea metodelor de analiză izotopică de referință și pentru ținerea și actualizarea băncii analitice de date.
- (41) Statele membre ar trebui să asigure eficiența activității autorităților responsabile cu controalele din sectorul vitivinicol. În acest scop, autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să se coordoneze în privința operațiunilor de control în cazul în care există mai multe autorități responsabile cu controalele din sectorul vitivinicol, iar statele membre ar trebui să desemneze un organism unic, responsabil cu legătura dintre ele și cu Comisia.
- (42) Pentru a înlesni efectuarea controalelor în întreaga Uniune, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a asigura că funcționarii autorităților competente dispun de competențele de investigare necesare pentru a garanta respectarea normelor.
- (43) Cu scopul de a asigura trasabilitatea produselor vitivinicole, și conformarea la normele Uniunii în sectorul vitivinicol, ar trebui menținute coordonarea controalelor și accesul la informații al autorităților competente din sectorul vitivinicol. Pentru concretizarea deplină a acestor abordări coordonate, diferitele autorități implicate în activitatea de control al produselor vitivinicole accizabile ar trebui să aibă acces la informațiile referitoare la deplasările acestor produse efectuate în temeiul Directivei 2008/118/CE și al Regulamentului (CE) nr. 684/2009. În acest scop, este necesar să se țină seama de sistemul informatizat pentru circulația și controlul produselor accizabile instituit prin Decizia 1152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹³⁾.
- (44) Interdependența piețelor din sectorul vitivinicol și schimburile comerciale dintre statele membre și țările terțe necesită o strânsă cooperare între diferitele autorități responsabile cu controalele. În scopul colaborării eficiente între statele membre în aplicarea normelor din sectorul vitivinicol, autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să poată stabili legături cu autoritățile competente dintr-un alt stat membru. În acest scop, ar trebui instituite norme care să reglementeze asistența reciprocă la cerere. În scopul de a simplifica administrarea cheltuielilor legate de prelevarea și de expedierea eșantioanelor, de analiză și de testarea organoleptică, precum și de contractarea serviciilor unui expert, ar trebui stabilit ca principiu că aceste cheltuieli sunt suportate de autoritatea competentă a statului membru care dispune prelevarea eșantioanelor sau contractarea serviciilor unui expert.
- (45) Pentru a spori eficacitatea asistenței reciproce pe care și-o acordă autoritățile competente, prezentul regulament ar trebui să conțină o dispoziție privind forța probantă a constatărilor rezultate din controalele efectuate în temeiul prezentului regulament într-un stat membru diferit de statul membru în care a fost efectuat controlul.

- (46) Pentru a combate fraudă într-un mod eficace, pentru a evita riscurile grave de fraudă sau pentru a lua măsuri corespunzătoare în cazul suspiciunii sau al detectării unei neconformări a produselor vitivinicole cu normele Uniunii, organismele de legătură din statele membre în cauză ar trebui să se poată notifica reciproc cu privire la astfel de cazuri. În acest scop, statele membre în cauză ar trebui să utilizeze sistemele informatice puse la dispoziție de către Comisie.
- (47) La articolul 64 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 se prevede aplicarea de sancțiuni administrative în cazul nerespectării criteriilor de eligibilitate, a angajamentelor și a altor obligații care decurg din aplicarea legislației agricole sectoriale. În temeiul articolului 71 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, trebuie să se prevadă sancțiuni administrative pentru plantările neautorizate. Pentru a asigura efectul de descurajare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a majora progresiv sancțiunile în funcție de valoarea comercială a vinurilor produse pe plantațiile viticole în cauză. Valoarea minimă a sancțiunilor respective ar trebui să corespundă venitului mediu anual pe hectar de suprafață cultivată cu viță-de-vie la nivelul Uniunii, măsurat în marja brută pe hectar a suprafețelor cultivate cu viță-de-vie. Ar trebui fixată o majorare progresivă pornind de la această valoare minimă, în funcție de durata nerespectării. Ar trebui, de asemenea, să se dea statelor membre posibilitatea de a aplica sancțiuni minime mai ridicate producătorilor dintr-o anumită zonă, în cazul în care valoarea minimă stabilită la nivelul Uniunii este mai mică decât venitul mediu anual estimat pe hectar în zona în cauză. O astfel de majorare a valorii minime a sancțiunilor ar trebui să fie proporțională cu venitul mediu anual estimat pe hectar în zona în care este situată suprafața neautorizată cultivată cu viță-de-vie.
- (48) Având în vedere necesitatea de a asigura protecția rapidă și eficientă a consumatorilor, este esențial să se prevadă posibilitatea de a suspenda utilizarea documentelor însoțitoare și a procedurilor de certificare de către operatorii în cazul cărora se constată sau se suspectează neconformarea la normele Uniunii privind producția sau transportul de produse vitivinicole sau utilizarea regimului simplificat sau a procedurilor electronice pentru importuri în eventualitatea unei fraude sau a unui risc pentru sănătatea consumatorilor.
- (49) Pentru a se asigura o aplicare eficace a prezentului regulament, precum și o monitorizare adecvată a pieței vitivinicole, ar trebui prevăzute sancțiuni cu efect disuasiv care să fie aplicate de statele membre în funcție de gravitatea și de caracterul repetitiv al neconformării pentru cazurile de nerespectare a obligațiilor de a ține registrul de intrări și de ieșiri, de a prezenta declarații sau de efectua notificări.
- (50) Pentru a asigura un tratament echitabil al operatorilor, ar trebui stabilite norme pentru cazurile de erori evidente și de circumstanțe excepționale.
- (51) În conformitate cu articolul 223 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, ar trebui stabilite norme privind notificările care trebuie transmise Comisiei de către statele membre. În acest scop, este oportun să se prevadă natura și tipul informațiilor care urmează a fi puse la dispoziție și condițiile de publicare a informațiilor respective.
- (52) Pentru a înlesni verificarea documentelor aferente importului de produse vitivinicole eliberate de țări terțe, Comisia ar trebui să întocmească o listă, pe care să o publice, a organismelor competente, a organismelor sau direcțiilor desemnate și a producătorilor de vin autorizați notificați de țările terțe în scopul întocmirii acestor documente. În vederea facilitării comunicării și a solicitărilor de asistență între statele membre și Comisie, pe de o parte, și țările terțe, pe de altă parte, Comisia ar trebui să facă public și organismul de legătură desemnat în fiecare țară terță să păstreze contactul cu Comisia și cu statele membre.
- (53) Pentru a asigura calitatea produselor vitivinicole, ar trebui să se stabilească dispoziții pentru punerea în aplicare a interdicției de suprapresare a strugurilor. Verificarea aplicării corecte a acestei interdicții necesită o monitorizare corespunzătoare a subproduselor rezultate din procesul de vinificație și a utilizării lor finale. În acest scop, ar trebui stabilite norme referitoare la procentul minim de alcool conținut de produsele secundare după presarea strugurilor, precum și la condițiile aplicabile eliminării obligatorii a subproduselor deținute de orice persoană fizică sau juridică sau de grupuri de astfel de persoane, sub supravegherea autorităților competente ale statelor membre. Deoarece sunt direct legate de procesul de vinificație, astfel de condiții ar trebui listate alături de practicile oenologice și de restricțiile aplicabile pentru producția de vin stabilite în Regulamentul (CE) nr. 606/2009. Prin urmare, regulamentul respectiv ar trebui modificat în consecință.
- (54) Din motive de claritate și de securitate juridică, ar trebui eliminate dispozițiile din Regulamentele (CE) nr. 555/2008, (CE) nr. 606/2009 și (CE) nr. 607/2009 care sunt înlocuite prin prezentul regulament și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274. Din același motiv, ar trebui abrogate Regulamentul (CE) nr. 436/2009 și Regulamentul delegat (UE) 2015/560,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament prevede norme de completare a Regulamentelor (UE) nr. 1306/2013, respectiv (UE) nr. 1308/2013 în ceea ce privește:

- (a) sistemul de autorizații pentru plantări de viță-de-vie;
- (b) registrul plantațiilor viticole;
- (c) documentele însoțitoare recunoscute, certificarea și normele pentru importurile de vin;
- (d) registrul de intrări și de ieșiri;
- (e) declarațiile obligatorii;
- (f) controalele și banca analitică de date izotopice;
- (g) autoritățile competente și asistența reciprocă pe care și-o acordă;
- (h) sancțiunile;
- (i) notificările și publicarea informațiilor notificate.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament și al Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/274, se aplică următoarele definiții:

- (a) „producător vitivinicol” înseamnă o persoană fizică sau juridică sau un grup de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic acordat grupului și membrilor săi în temeiul dreptului național, a cărui (cărei) exploatare se află pe teritoriul Uniunii, astfel cum este definit la articolul 52 din Tratatul privind Uniunea Europeană coroborat cu articolul 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și care deține o suprafață cultivată cu viță-de-vie, iar fie producția respectivei suprafețe este utilizată pentru producția comercială de produse vitivinicole, fie suprafața respectivă beneficiază de exceptările acordate pentru utilizarea în scopuri experimentale sau pentru plantări de viță-mamă pentru altoi menționate la articolul 3 alineatul (2) din prezentul regulament;
- (b) „produse vitivinicole” înseamnă produsele enumerate în partea XII din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, cu excepția oțetului de vin încadrat la codurile NC 2209 00 11 și 2209 00 19;
- (c) „parcelă viticolă” înseamnă o parcelă agricolă, astfel cum este definită la articolul 67 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, cultivată cu viță-de-vie care fie este destinată producției comerciale de produse vitivinicole, fie beneficiază de exceptările acordate pentru utilizarea în scopuri experimentale sau pentru plantări de viță-mamă pentru altoi menționate la articolul 3 alineatul (2) din prezentul regulament;
- (d) „suprafață vitivinicolă abandonată” înseamnă o suprafață plantată cu viță-de-vie care, de mai mult cinci ani vitivinicoli, nu mai este cultivată în mod regulat în vederea obținerii unui produs comercializabil, fără a aduce atingere cazurilor specifice definite de statele membre, și a cărei defrișare nu îi mai dă dreptul producătorului să primească o autorizație de replantare în conformitate cu articolul 66 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
- (e) „recoltator” înseamnă o persoană fizică sau juridică sau un grup de astfel de persoane, indiferent de statutul juridic acordat grupului și membrilor săi în temeiul dreptului național, care culege recolta de struguri de pe o suprafață plantată cu viță-de-vie pentru a comercializa respectivii struguri în scopul producției de produse vitivinicole de către terți, pentru a-i prelucra în produse vitivinicole în exploatarea proprie sau pentru a-i da spre prelucrare, în numele său, în scopuri comerciale;
- (f) „prelucrător” înseamnă o persoană fizică sau juridică sau un grup de astfel de persoane, indiferent de statutul juridic acordat grupului și membrilor săi în temeiul dreptului național, care efectuează sau în numele căruia (căreia) se efectuează prelucrarea vinurilor pentru a se obține vinuri, vinuri licoroase, vinuri spumante și petiante, vinuri spumoase și perlante, vinuri spumante de calitate sau vinuri spumante de calitate de tip aromat;

- (g) „comerciant cu amănuntul” înseamnă o persoană fizică sau juridică sau un grup de astfel de persoane, indiferent de statutul juridic acordat grupului și membrilor săi în temeiul dreptului național, a cărui (cărei) activitate economică include vânzarea directă către consumator a vinului și a mustului în cantități mici, care se definesc de fiecare stat membru în parte în funcție de caracteristicile comerțului și ale distribuției, fiind excluse persoanele care utilizează crame echipate pentru depozitarea vinului în cantități mari sau instalații de îmbuteliere vinului în cantități mari și persoanele care fac comerț ambulant cu vinuri transportate în vrac;
- (h) „îmbuteliere” înseamnă ambalarea vinului ca produs finit în scopuri comerciale în recipiente cu o capacitate maximă de 60 de litri;
- (i) „îmbuteliiator” înseamnă o persoană fizică sau juridică sau un grup de astfel de persoane, indiferent de statutul juridic acordat grupului și membrilor săi în temeiul dreptului național, care desfășoară activitatea de îmbuteliere a vinului sau care dă vinul spre îmbuteliere în numele său;
- (j) „comerciant” înseamnă o altă persoană fizică sau juridică sau un alt grup de astfel de persoane, indiferent de statutul juridic acordat grupului și membrilor săi în temeiul dreptului național, decât consumatorii privați sau comercianții cu amănuntul, care deține stocuri de produse vitivinicole în scopuri comerciale sau care este implicat(ă) în comerțul cu astfel de produse și, eventual, le îmbuteliază, fiind excluse distilerii;
- (k) „an vitivinicol” înseamnă anul de comercializare pentru sectorul vitivinicol menționat la articolul 6 litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

(2) În sensul capitolelor IV-VIII din prezentul regulament, cu excepția articolului 47, și al capitolelor IV-VII din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274, „producător” înseamnă o persoană fizică sau juridică sau un grup de astfel de persoane, indiferent de statutul juridic acordat grupului și membrilor săi în temeiul dreptului național, care prelucurează cu mijloace proprii strugurii proaspeți, musturile sau vinul nou aflat încă în fermentație în vin sau în must în scopuri comerciale sau care le dă spre prelucrare în numele său.

(3) În sensul articolului 10 alineatul (1), „mic producător” înseamnă un producător care produce în medie mai puțin de 1 000 hl de vin pe an vitivinicol, pe baza producției anuale medii a ultimilor trei ani vitivinicoli consecutivi.

Statele membre pot decide să nu includă în definiția „micului producător” producătorii care cumpără struguri proaspeți, musturi sau vin nou aflat încă în fermentație în vederea prelucrării acestora în vin.

CAPITOLUL II

SISTEMUL DE AUTORIZAȚII PENTRU PLANTĂRI DE VIȚĂ-DE-VIE

Articolul 3

Suprafețele exceptate de la sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie

(1) Sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie prevăzut în partea II titlul I capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 nu se aplică plantării sau replantării suprafețelor menționate la articolul 62 alineatul (4) din regulamentul respectiv care îndeplinesc condițiile pertinente prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol.

(2) Plantarea sau replantarea suprafețelor destinate unor scopuri experimentale sau plantărilor de viță-mamă pentru altoi face obiectul unei notificări prealabile transmise autorităților competente. Notificarea trebuie să includă toate informațiile relevante privitoare la suprafețele respective și la perioada în care va avea loc experimentul sau la perioada în care vor fi în producție plantările de viță-mamă pentru altoi. Prelungirea perioadelor respective trebuie, de asemenea, notificată autorităților competente.

În cazul în care se consideră că nu există niciun fel de riscuri de perturbare a pieței, statele membre pot decide că, în cursul perioadelor menționate la primul paragraf, se pot comercializa strugurii produși pe suprafețele în cauză, precum și produsele vitivinicole obținute din strugurii respectivi. La sfârșitul acestor perioade, producătorul trebuie:

- (a) să obțină o autorizație în conformitate cu articolul 64 sau 68 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 pentru suprafața în cauză, astfel încât strugurii produși pe această suprafață și produsele vitivinicole obținute din strugurii respectivi să poată fi comercializate sau
- (b) să defrișeze suprafața respectivă pe propria cheltuială, în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

Suprafețele destinate experimentelor sau plantărilor de viță-mamă pentru altoi plantate înainte de 1 ianuarie 2016 în urma acordării unor drepturi de plantare nouă continuă să respecte, după data menționată, toate condițiile definite pentru utilizarea unor astfel de drepturi până la sfârșitul perioadei de desfășurare a experimentului sau al perioadei în care are loc producția culturilor de viță-mamă pentru altoi pentru care au fost acordate drepturile. După expirarea acestor perioade, se aplică normele prevăzute la primul și la al doilea paragraf.

(3) Plantarea sau replantarea suprafețelor ale căror produse vitivinicole sau viticole sunt destinate în exclusivitate consumului în gospodăria producătorului vitivinicol face obiectul următoarelor condiții:

- (a) suprafețele în cauză nu depășesc 0,1 ha;
- (b) producătorul vitivinicol respectiv nu participă la producția comercială de vin sau la producția comercială a altor produse vitivinicole.

În sensul prezentului alineat, statele membre pot considera că anumite organizații fără activitate comercială sunt echivalente ale gospodăriei producătorului vitivinicol.

Statele membre pot decide ca plantările menționate la primul paragraf să facă obiectul unei notificări.

(4) Un producător care a pierdut o anumită suprafață plantată cu viță-de-vie ca urmare a unor măsuri de expropriere în interesul public, adoptate în temeiul dreptului național, are dreptul de a planta o nouă suprafață cu condiția ca această suprafață nou-plantată să nu depășească 105 %, în termeni de cultură pură, din suprafața pierdută. Suprafața nou-plantată se înregistrează în registrul plantațiilor viticole.

(5) Defrișarea suprafețelor care beneficiază de exceptarea menționată la alineatele (2) și (3) nu duce la obținerea unei autorizații de replantare în temeiul articolului 66 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. O astfel de autorizație se acordă însă în cazul defrișării suprafețelor nou-plantate în temeiul exceptării menționate la alineatul (4).

Articolul 4

Criterii pentru acordarea de autorizații

(1) În cazul în care statele membre aplică criteriul de eligibilitate prevăzut la articolul 64 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, se aplică normele prevăzute în secțiunea A din anexa I la prezentul regulament.

De asemenea, statele membre pot aplica criteriul obiectiv și nediscriminatoriu suplimentar potrivit căruia cererea nu prezintă un risc semnificativ de însușire frauduloasă a reputației unor anumite indicații geografice protejate, care se prezumă, cu excepția cazului în care prezența unui astfel de risc este demonstrată de autoritățile publice.

Normele referitoare la aplicarea acestui criteriu suplimentar sunt prevăzute în secțiunea B din anexa I.

(2) În cazul în care, la acordarea de autorizații pentru plantări noi, decid să aplice unul sau mai multe dintre criteriile de eligibilitate menționate la articolul 64 alineatul (1) literele (a)-(c) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și criteriul suplimentar menționat la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre pot aplica criteriile în cauză la nivel național sau la un nivel teritorial inferior.

(3) În cazul în care statele membre aplică unul sau mai multe dintre criteriile de prioritate enumerate la articolul 64 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, se aplică normele prevăzute în secțiunile A-H din anexa II la prezentul regulament.

Statele membre pot aplica, de asemenea, criteriile obiective și nediscriminatorii suplimentare referitoare la comportamentul anterior al producătorului și al organizațiilor fără scop lucrativ care au un scop social și care au primit terenuri confiscate în cazul unor acte de terorism și al altor tipuri de infracțiuni. Normele referitoare la aplicarea acestor criterii suplimentare sunt prevăzute în anexa II secțiunea I.

(4) În cazul în care, la acordarea de autorizații pentru plantări noi, decid să aplice unul sau mai multe dintre criteriile de prioritate menționate la articolul 64 alineatul (2) literele (a)-(h) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și criteriile suplimentare prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol, statele membre pot aplica astfel de criterii în mod uniform la nivel național sau în diverse grade de importanță în zone diferite ale statelor membre.

(5) Utilizarea unuia sau a mai multora dintre criteriile enumerate la articolul 64 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 drept criterii de eligibilitate la unul dintre nivelurile geografice menționate la articolul 63 alineatul (2) este considerată ca fiind justificată în mod corespunzător pentru scopurile vizate la articolul 64 alineatul (1) litera (d) din regulamentul menționat dacă utilizarea respectivă urmărește soluționarea unei probleme specifice care afectează sectorul vitivinicol la nivelul geografic în cauză, problemă care poate fi rezolvată numai prin aplicarea unei astfel de restricții.

(6) Fără a aduce atingere normelor prevăzute în anexele I și II în ceea ce privește anumite criterii de eligibilitate și de prioritate, statele membre adoptă, atunci când este necesar, măsuri suplimentare în scopul de a se evita eludarea, de către solicitanții de autorizații, a criteriilor de eligibilitate și de prioritate incluse în anexele menționate.

Articolul 5

Autorizațiile pentru replantarea anticipată

Statele membre pot condiționa acordarea unei autorizații unui producător care se angajează să defrișeze o suprafață plantată cu viță-de-vie în conformitate cu articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 de cerința constituirii unei garanții.

În orice caz, dacă producătorii nu efectuează defrișarea până la sfârșitul celui de-al patrulea an de la data la care au fost realizate noile plantări de viță-de-vie, se aplică articolul 71 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 în ceea ce privește suprafața care face obiectul angajamentului și care nu a fost defrișată.

Articolul 6

Restricții privind replantarea

Statele membre pot restricționa replantările în temeiul articolului 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 în cazul în care respectiva suprafață care urmează a fi replantată se situează într-o zonă pentru care eliberarea de autorizații pentru plantări noi este limitată în conformitate cu articolul 63 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și cu condiția ca decizia să fie justificată de necesitatea de a se evita un risc bine demonstrat de devalorizare semnificativă a unei anumite denumiri de origine protejate („DOP”) sau a unei anumite indicații geografice protejate („IGP”).

Riscul de devalorizare semnificativă menționat la primul paragraf nu există în cazul în care:

- (a) suprafața specifică urmând a fi replantată este situată în aceeași arie DOP sau IGP ca și suprafața defrișată, iar replantarea viței-de-vie respectă caietul de sarcini al aceleiași DOP sau IGP ca și suprafața defrișată;
- (b) replantarea vizează producția de vinuri fără indicație geografică, cu condiția ca solicitantul să își asume aceleași angajamente ca cele prevăzute la punctul 2 din secțiunile A și B din anexa I la prezentul regulament în ceea ce privește noile plantări.

CAPITOLUL III

REGISTRUL PLANTAȚIILOR VITICOLE

Articolul 7

Informațiile minime cuprinse în registrul plantațiilor viticole

(1) În sensul articolului 145 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, în statele membre care pun în aplicare sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, informațiile la zi cuprinse în registrul plantațiilor viticole includ cel puțin detaliile și specificațiile prevăzute în anexele III și IV la prezentul regulament în privința fiecărui producător vitivinicol.

(2) În sensul articolului 145 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, în statele membre care nu pun în aplicare sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, dar care pun în aplicare programe naționale de sprijin pentru restructurarea și reconversia plantațiilor viticole, informațiile la zi cuprinse în registrul plantațiilor viticole includ cel puțin detaliile și specificațiile simplificate prevăzute în anexa III la prezentul regulament.

CAPITOLUL IV

DOCUMENTELE ÎNȘOȚITOARE ȘI NORMELE APLICABILE IMPORTURILOR DE PRODUSE VITIVINICOLE

SECȚIUNEA I

DOCUMENTELE ÎNȘOȚITOARE PENTRU MONITORIZAREA ȘI CERTIFICAREA PRODUSELOR VITIVINICOLE

Articolul 8

Norme generale

(1) În sensul articolului 147 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, fiecare operațiune de transport a produselor vitivinicole efectuată între producătorii vitivinicoli, recoltatori, producători, prelucrători, îmbuteliatori sau comercianți sau de la aceștia la comercianții cu amănuntul trebuie efectuată pe baza unui document însoțitor.

Operatorii menționați la primul paragraf trebuie să fie în măsură să prezinte documentul însoțitor autorităților competente pe parcursul întregii operațiuni de transport.

(2) Documentul însoțitor nu poate fi utilizat decât pentru un singur transport.

(3) Statele membre întocmesc și țin la zi o listă a operatorilor menționați la prezentul articol. În cazul în care există deja în alte scopuri, astfel de liste sau registre se pot utiliza și în sensul prezentului regulament.

Articolul 9

Excepții

(1) Prin derogare de la articolul 8, nu este necesar un document însoțitor în următoarele cazuri:

- (a) al produselor vitivinicole transportate de la plantația viticolă la unitățile de producere a vinului, între două unități ale aceleiași întreprinderi sau între unități care aparțin unui grup de producători, fără să se schimbe proprietarul, cu condiția ca transportul să fie efectuat în vederea vinificării, a prelucrării, a depozitării sau a îmbutelierii, distanța totală de parcurs să nu depășească 70 km, iar transportul să aibă loc în mod exclusiv pe teritoriul unui singur stat membru sau să fi fost aprobat de autoritățile competente ale statelor membre în cauză;
- (b) al tescovinei de struguri și al drojdiei de vin:
 - (i) transportate către o distilerie sau o fabrică de oțet, în cazul în care produsul este însoțit de un bon de livrare al producătorului, în conformitate cu condițiile stabilite de autoritățile competente ale statului membru în care începe transportul, sau
 - (ii) în cazul în care transportul se efectuează în vederea retragerii produsului din procesul de vinificație sau din orice alt proces de prelucrare a strugurilor sub supravegherea autorităților competente, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (1) litera (b) punctul (vii) și la articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274;
- (c) al sucului și mustului de struguri încadrate la codurile NC 2009 61 și 2009 69 livrate operatorilor care nu sunt implicați în procesul de vinificație, în cazul în care produsul este însoțit de un document comercial;
- (d) al produselor vitivinicole produse și transportate exclusiv pe teritoriul statelor membre care nu fac obiectul obligației de a păstra un registru al plantațiilor viticole în conformitate cu articolul 145 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
- (e) al următoarelor cazuri de produse vitivinicole transportate exclusiv pe teritoriul unui stat membru în recipiente cu volum nominal de maximum 60 de litri:
 - (i) produsele vitivinicole în recipiente etichetate cu un volum nominal de 10 litri sau mai puțin prevăzute cu un dispozitiv de închidere de unică folosință, atunci când cantitatea totală nu depășește:
 - 5 litri sau 5 kilograme în cazul mustului de struguri concentrat, rectificat sau nu;
 - 100 de litri în cazul tuturor celorlalte produse;

- (ii) vinul sau sucul de struguri destinat reprezentanțelor diplomatice, consulatelor și organismelor asimilate, în limita excepțiilor care le sunt acordate;
 - (iii) vinul sau sucul de struguri:
 - care face parte din bunurile particularilor care se mută și care nu este destinat vânzării;
 - care se află la bordul navelor, al avioanelor sau al trenurilor pentru a fi consumat la bord;
 - (iv) vinul, vinul parțial fermentat, mustul de struguri parțial fermentat și mustul de struguri transportate de persoane particulare și destinate consumului personal sau familial al destinatarului, atunci când cantitatea transportată nu depășește 30 de litri;
 - (v) orice produs destinat experimentelor științifice sau tehnice, atunci când cantitatea totală transportată nu depășește un hectolitru;
 - (vi) eșantioanele comerciale;
 - (vii) eșantioanele destinate unei autorități competente sau unui laborator desemnat.
- (2) În cazul în care nu este necesar documentul însoțitor, expeditorii trebuie să poată dovedi în orice moment exactitatea tuturor informațiilor înscrise în registrul lor de intrări și de ieșiri prevăzut la capitolul V sau în alte registre solicitate de statul membru în cazul în care a început operațiunea de transport.

Articolul 10

Documente însoțitoare recunoscute

- (1) Autoritățile competente recunosc următoarele documente drept documente însoțitoare, cu condiția ca acestea să respecte condițiile prevăzute la alineatele (2)-(5) și în anexa V:
- (a) în cazul produselor vitivinicole expediate în interiorul unui stat membru sau între statele membre, fără a aduce atingere dispozițiilor de la prezentul alineat litera (b):
 - (i) unul dintre documentele menționate la articolul 21 alineatul (6) sau la articolul 26 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/118/CE în cazul produselor transportate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Uniunii, cu condiția ca respectivul document să indice într-un mod clar identificabil codul de referință administrativ unic menționat la articolul 21 alineatul (3) din directiva respectivă (denumit în continuare „numărul ARC”), ca respectivul document să fie întocmit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 684/2009 al Comisiei ⁽¹⁴⁾ și, în cazul utilizării documentului menționat la articolul 26 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/118/CE, ca expeditorul să respecte dispozițiile respectivului alineat (1);
 - (ii) în cazul produselor accizabile transportate pe teritoriul Uniunii, după eliberarea pentru consum în statul membru în care a început transportul, documentul însoțitor simplificat menționat la articolul 34 alineatul (1) din Directiva 2008/118/CE, întocmit și utilizat în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 3649/92 al Comisiei ⁽¹⁵⁾;
 - (iii) în cazul produselor vitivinicole accizabile expediate de micii producători în temeiul articolului 40 din Directiva 2008/118/CE și în cazul produselor vitivinicole neaccizabile, unul dintre următoarele documente, întocmite în condițiile stabilite de statul membru de expediere:
 - atunci când statul membru utilizează un sistem informatic, o versiune tipărită a documentului administrativ electronic întocmit astfel sau orice alt document comercial care să menționeze, într-un mod clar identificabil, codul de referință administrativ specific (denumit în continuare „codul MVV”) atribuit documentului administrativ electronic de sistemul respectiv, cu condiția ca documentul să fie întocmit în conformitate cu normele naționale aplicabile;
 - în cazul în care statul membru nu utilizează un sistem informatic, un document administrativ sau un document comercial pe care să figureze codul MVV atribuit de autoritatea competentă, cu condiția ca documentul și o copie a acestuia să fi fost validate în conformitate cu alineatul (3);
 - (b) în cazul produselor vitivinicole expediate către o țară terță sau către unul dintre teritoriile menționate la articolul 5 alineatele (2) și (3) din Directiva 2008/118/CE, unul dintre documentele menționate la litera (a) punctul (i) sau (iii).

Documentele menționate la primul paragraf litera (a) punctul (iii) a doua liniuță pot fi utilizate numai până la 31 decembrie 2020.

- (2) Documentele menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (a) trebuie să includă informațiile indicate în anexa V secțiunea A sau să permită autorităților competente să aibă acces la respectivele informații.

Atunci când aceste documente conțin un număr ARC atribuit de sistemul informatizat menționat la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE sau un cod MVV atribuit de sistemul informatic creat de statul membru de expediere astfel cum se menționează la alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (iii) prima liniuță, în sistemul utilizat se păstrează informațiile prevăzute în secțiunea A din anexa V la prezentul regulament.

(3) Documentele menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (iii) a doua liniuță și copiile acestora trebuie validate înainte de expediere:

- (a) prin înscrierea datei, prin semnarea de către un funcționar al autorității competente și prin aplicarea, de către acesta, a unei ștampile sau
- (b) prin înscrierea datei, prin semnarea de către expeditor și prin aplicarea, de către acesta, după caz:
 - (i) a unei ștampile speciale, conforme cu modelul care figurează în anexa V secțiunea C;
 - (ii) a unui timbru prevăzut de autoritățile competente sau
 - (iii) a amprentei unei mașini de timbrat agreate de autoritățile competente.

Ștampila specială sau timbrul prevăzut menționate la litera (b) pot fi preimprimare pe formulare atunci când imprimarea se realizează într-o tipografie autorizată în acest scop.

(4) În cazul produselor vitivinicole importate dintr-o țară terță, documentele menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (a) trebuie să facă trimitere la certificatul întocmit în țara de origine în conformitate cu articolul 20.

(5) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot recunoaște alte documente drept documente însoțitoare, inclusiv documentele întocmite cu ajutorul unei proceduri computerizate menite să simplifice procedura în ceea ce privește transportul produselor vitivinicole efectuat exclusiv pe teritoriul lor și exportul acestora direct de pe teritoriul lor.

Articolul 11

Certificarea originii sau a provenienței, a caracteristicilor, a anului de recoltă sau a soiului strugurilor de vin, precum și a DOP sau IGP

(1) Se consideră că documentele menționate la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctele (i) și (iii) atestă originea sau proveniența, calitatea și caracteristicile produsului vitivinicol, anul de recoltă sau soiul ori soiurile strugurilor din care este obținut și, dacă este cazul, DOP sau IGP. În acest scop, expeditorul sau o persoană autorizată care acționează în numele expeditorului completează rubrica 171 a respectivelor documente cu informațiile relevante prevăzute în anexa VI partea I.

(2) Expeditorul certifică acuratețea informațiilor solicitate în temeiul alineatului (1) pe baza registrului de intrări și de ieșiri care trebuie păstrat în conformitate cu capitolul V sau a informațiilor certificate din documentele care au însoțit transporturile anterioare ale produsului în cauză și a controalelor de conformitate efectuate de autoritățile competente în conformitate cu capitolul VII.

(3) Atunci când, în privința produselor vitivinicole produse pe teritoriile lor, statele membre impun întocmirea unui certificat DOP sau IGP de către un organism de control desemnat în acest scop, documentul însoțitor trebuie să conțină o trimitere la respectivul certificat, numele și, dacă este cazul, adresa de e-mail a organismului de control.

Articolul 12

Certificarea produselor vitivinicole exportate

(1) Ori de câte ori autoritățile competente din țara terță de destinație solicită certificarea menționată la articolul 11 pentru produsele vitivinicole expediate în respectiva țară terță, certificarea în cauză are una dintre următoarele forme:

- (a) documentul administrativ electronic sau orice alt document comercial utilizat în conformitate cu articolul 21 alineatul (6) din Directiva 2008/118/CE sau un document menționat la articolul 10 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din prezentul regulament, cu condiția ca expeditorul sau o persoană autorizată care acționează în numele expeditorului să indice informațiile relevante prevăzute în partea I din anexa VI la prezentul regulament;
- (b) un certificat specific de export întocmit pe baza modelului prevăzut și a cerințelor stabilite în partea II din anexa VI la prezentul regulament.

(2) Se consideră că certificatul menționat la alineatul (1) litera (b) este autentic atunci când este validat prin înscrierea datei și prin semnarea de către expeditor sau de către o persoană autorizată care acționează în numele expeditorului și atunci când expeditorul indică pe certificat, drept număr de referință administrativ, numărul ARC sau codul MVV atribuit de autoritatea competentă documentului însoțitor.

(3) Articolul 11 alineatele (2) și (3) se aplică, *mutatis mutandis*, certificării menționate la alineatul (1).

Articolul 13

Documente utilizate drept dovadă a exportului

(1) Atunci când produsele vitivinicole circulă pe baza unui document dintre cele menționate la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (i), dovada ieșirii de pe teritoriul vamal al Uniunii o constituie raportul de export menționat la articolul 28 din Directiva 2008/118/CE, întocmit de biroul vamal de export în conformitate cu articolul 334 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei ⁽¹⁶⁾.

(2) Atunci când produsele vitivinicole circulă pe baza unui document dintre cele menționate la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (iii), dovada ieșirii de pe teritoriul vamal al Uniunii se stabilește în conformitate cu articolul 334 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447. În acest caz, expeditorul sau o persoană autorizată care acționează în numele expeditorului înscrie pe documentul însoțitor numărul de referință al declarației de export menționate la articolul 331 din respectivul regulament și eliberate de biroul vamal de export, utilizând una dintre mențiunile prevăzute în secțiunea D din anexa V la prezentul regulament.

(3) Produsele vitivinicole care sunt exportate temporar în cadrul regimului de perfecționare pasivă prevăzut la articolul 210 litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 în conformitate cu titlul VII capitolele I și V din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei ⁽¹⁷⁾ și cu titlul VII capitolul I din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 către unul dintre statele membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) pentru a fi supuse unor operațiuni de depozitare, învechire și/sau ambalare trebuie să fie însoțite, pe lângă documentul însoțitor, de fișa de informații prevăzută de Recomandarea Consiliului de Cooperare Vamală din 3 decembrie 1963. La rubricile rezervate descrierii produsului, fișa respectivă include descrierea în conformitate cu dispozițiile Uniunii și cu cele naționale și cantitățile de vin transportate.

Informațiile respective se preiau din originalul documentului însoțitor pe baza căruia au fost transportate vinurile până la biroul vamal unde se eliberează fișa de informații. În fișă se înregistrează, de asemenea, tipul, data și numărul documentului care a însoțit transportul până în acel punct.

În cazul în care produsele menționate la primul paragraf sunt aduse înapoi pe teritoriul vamal al Uniunii, fișa de informații trebuie completată corespunzător de biroul vamal competent al AELS. Se consideră că documentul respectiv este echivalent cu documentul însoțitor al transportului până la biroul vamal fie de destinație în Uniune, fie de eliberare pentru consum, cu condiția ca documentul să conțină, în rubrica „Descrierea mărfurilor”, informațiile precizate la primul paragraf.

Biroul vamal în cauză din Uniune ștampilează copia sau fotocopia documentului furnizat de destinatar sau de reprezentantul acestuia și i-o înapoiază în scopul aplicării prezentului regulament.

Articolul 14

Transportul produselor vitivinicole neambalate

(1) În cazul în care nu se utilizează sistemul informatizat sau sistemul informatic menționat la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (iii) prima liniuță sau la articolul 10 alineatul (5) sau în cazul în care respectivul sistem nu permite autorității competente de la locul de descărcare să fie informată, expeditorul unui transport de produse vitivinicole neambalate transmite, cel mai târziu în momentul plecării mijlocului de transport, o copie a documentului însoțitor autorității competente pe teritoriul căreia se situează locul de încărcare, în ceea ce privește următoarele produse:

(a) produsele originare din Uniune, în cantitate mai mare de 60 de litri:

(i) vinul destinat prelucrării în vinuri cu DOP sau IGP, vinul cu denumire de soi sau vinul din recolta unui anumit an sau vinul destinat ambalării pentru a fi comercializat ca atare;

(ii) mustul de struguri fermentat parțial;

- (iii) mustul de struguri concentrat, rectificat sau nu;
 - (iv) mustul de struguri proaspăt, oprit din fermentație prin adaos de alcool;
 - (v) sucul de struguri;
 - (vi) sucul de struguri concentrat;
- (b) produsele neoriginare din Uniune, în cantitate mai mare de 60 de litri:
- (i) strugurii proaspeți, cu excluderea strugurilor de masă;
 - (ii) mustul de struguri;
 - (iii) mustul de struguri concentrat, rectificat sau nu;
 - (iv) mustul de struguri fermentat parțial;
 - (v) mustul de struguri proaspăt, oprit din fermentație prin adaos de alcool;
 - (vi) sucul de struguri;
 - (vii) sucul de struguri concentrat;
 - (viii) vinul licoros destinat preparării unor produse care nu se încadrează la codul NC 2204;
- (c) produsele, indiferent de originea acestora și de cantitatea transportată, fără a aduce atingere exceptărilor menționate la articolul 9:
- (i) drojdia de vin;
 - (ii) tescovina de struguri pentru distilare sau altă formă de prelucrare industrială;
 - (iii) pichetul;
 - (iv) vinul alcoolizat;
 - (v) vinul obținut din soiuri de struguri care nu figurează ca soiuri de struguri de vinificație în clasificarea întocmită de statele membre în temeiul articolului 81 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 pentru unitatea administrativă în care au fost recoltați;
 - (vi) produsele care nu pot fi oferite sau livrate pentru consumul uman direct.

Autoritatea competentă pe teritoriul căreia se situează locul de încărcare informează autoritatea competentă pe teritoriul căreia se situează locul de descărcare că transportul respectiv a început.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot stabili perioade diferite pentru transmiterea unei copii a documentului însoțitor în ceea ce privește transporturile de produse vitivinicole transportate exclusiv pe teritoriul lor.

Articolul 15

Transporturile de produse din țările terțe sau de produse din Uniune exportate inițial către o țară terță

(1) În cazul transportului pe teritoriul vamal al Uniunii al unui transport de produse dintr-o țară terță puse în liberă circulație, documentul însoțitor se bazează pe documentul VI-1 menționat la articolul 20 sau pe un document echivalent, astfel cum se menționează la articolul 26 sau 27, și conține următoarele informații sau permite autorităților competente accesul la acestea:

- (a) numărul documentului VI-1 sau trimiterea la unul dintre documentele menționate la articolele 26 și 27;
- (b) numele și adresa organismului din țara terță care a completat documentul menționat la litera (a) sau care a autorizat completarea acestuia de către un producător;
- (c) data la care a fost completat documentul menționat la litera (a).

Operatorul trebuie să fie în măsură să prezinte documentul VI-1, un document echivalent, astfel cum se menționează la articolul 26 sau 27, sau extrasul VI-2 menționat la articolul 22 ori de câte ori i se solicită de către autoritățile competente din statele membre.

(2) În cazul transportului pe teritoriul vamal al Uniunii al unui transport de produse vitivinicole originare din Uniune exportate inițial către o țară terță sau către un teritoriu menționat la articolul 5 alineatele (2) și (3) din Directiva 2008/118/CE, documentul însoțitor conține următoarele informații sau permite accesul autorităților competente la acestea:

- (a) trimiterea la documentul însoțitor menționat la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (b) din prezentul regulament, întocmit pentru expedierea inițială, sau
- (b) trimiterea la alte documente justificative emise de importator pentru a dovedi originea produsului și considerate corespunzătoare de autoritatea competentă la punerea în circulație în Uniune.

(3) În cazul utilizării sistemului informatizat menționat la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE sau a unui sistem informatic creat de statul membru de expediere, sistemul utilizat trebuie să conțină informațiile indicate la alineatele (1) și (2).

Articolul 16

Refuzul de către destinatar

Atunci când refuză, în întregime sau parțial, un produs transportat pe baza unui document însoțitor, destinatarul scrie pe spatele documentului mențiunea „refuzat de către destinatar”, pune data și semnează și, dacă este cazul, menționează și cantitatea refuzată în litri sau în kilograme.

În acest caz, produsul respectiv poate fi returnat expeditorului pe baza aceluiași document însoțitor sau poate fi păstrat în unitățile transportatorului până la completarea unui nou document care să însoțească produsul la reexpediere.

Articolul 17

Validarea documentului însoțitor în caz de încălcare gravă sau de neconformare

(1) Atunci când constată sau are un motiv justificat să suspecteze că un expeditor transportă sau a transportat un produs vitivinicol care nu respectă, în ceea ce privește condițiile de producție sau compoziția sa, dispozițiile Uniunii sau dispozițiile naționale adoptate în temeiul acestora ori un produs vitivinicol în privința căruia s-a săvârșit o încălcare gravă a legii legată de documentele însoțitoare, o autoritate competentă poate solicita expeditorului să completeze un nou document însoțitor pentru produsul vitivinicol în cauză și să obțină validarea acestui document de către autoritatea competentă.

Atunci când se acordă validarea, aceasta poate fi condiționată de respectarea condițiilor de utilizare ulterioară a produsului sau poate prevedea o interdicție de comercializare a produsului respectiv. Validarea constă în ștampilarea, semnarea de către un funcționar al autorității competente și datarea documentului.

(2) Autoritatea menționată la alineatul (1) informează autoritatea competentă teritorial pentru locul de încărcare. În cazul transportului pe teritoriul Uniunii, se aplică asistența reciprocă sau notificarea suspiciunii de neconformare prevăzute la articolele 43 și 45.

Articolul 18

Măsuri în alte cazuri de încălcare a legii legate de documentele însoțitoare decât încălcările grave

(1) În cazul în care constată că un transport care necesită un document însoțitor este transportat fără un astfel de document sau pe baza unui document care conține informații eronate sau incomplete, autoritatea competentă ia măsurile necesare pentru regularizarea transportului în cauză fie prin corectarea tuturor erorilor materiale, fie prin întocmirea unui nou document.

Autoritatea menționată la primul paragraf ștampilează documentele corectate sau întocmite în conformitate cu dispoziția menționată. Corectarea neregulilor nu trebuie să întârzie operațiunea de transport în cauză mai mult decât este strict necesar.

În cazul unor nereguli repetate ale aceluiași expeditor, autoritatea menționată la primul paragraf informează autoritatea competentă teritorială pentru locul de încărcare. În cazul transportului pe teritoriul Uniunii, se aplică asistența reciprocă sau notificarea suspiciunii de neconformare prevăzute la articolele 43 și 45.

(2) Atunci când este imposibilă regularizarea operațiunilor de transport în temeiul alineatului (1) primul paragraf, autoritatea menționată la respectivul paragraf oprește transportul. Ea informează expeditorul cu privire la oprirea transportului și la măsurile luate în consecință. Măsurile respective pot include interdicția de comercializare a produsului.

Articolul 19

Cazurile de forță majoră și incidentele neprevăzute

Dacă în timpul transportului, din cauza unor evenimente de forță majoră sau a unor incidente neprevăzute, un transport pentru care este necesar un document însoțitor trebuie fracționat sau este pierdut în întregime ori parțial, transportatorul solicită autorității competente celei mai apropiate de locul în care s-a produs incidentul sau evenimentul de forță majoră să întocmească un proces-verbal de constatare și să ia măsurile necesare pentru regularizarea operațiunii de transport în cauză.

SECȚIUNEA II

DOCUMENTELE ÎNSOȚITOARE PENTRU PUNEREA ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE A PRODUSELOR VITIVINICOLE IMPORTATE

Articolul 20

Certificarea conformării produselor vitivinicole importate

(1) Documentul însoțitor pentru importul de produse vitivinicole cuprinde certificatul și raportul de analiză menționate la articolul 90 alineatul (3) litera (a), respectiv litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și constituie un document unic, denumit în continuare „documentul VI-1”. Secțiunea documentului VI-1 referitoare la raportul de analiză nu trebuie însă completată în cazul în care produsele nu sunt destinate consumului uman direct.

Organismele competente și organismele sau direcțiile desemnate menționate la articolul 90 alineatul (3) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 sunt cele menționate la articolul 51 alineatul (1) literele (a) și (b) din prezentul regulament în ceea ce privește țările terțe vizate.

(2) Documentul VI-1 se întocmește și se utilizează în conformitate cu articolele 22-25, considerându-se că acesta constituie certificarea faptului că produsul importat:

- (a) are caracteristicile unui produs vitivinicol în conformitate cu dreptul Uniunii sau în conformitate cu un acord bilateral în vigoare între Uniune și o țară terță;
- (b) a fost obținut din struguri dintr-un anumit an de recoltă sau a fost produs din soiul sau soiurile de struguri de vinificație desemnate;
- (c) acolo unde este cazul, respectă caietul de sarcini al indicației geografice în conformitate cu Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală al Organizației Mondiale a Comerțului (denumit în continuare „Acordul TRIPS”), cu legislația Uniunii referitoare la indicațiile geografice sau cu un acord privind recunoașterea și protecția indicațiilor geografice încheiat între Uniune și țara terță din care provine vinul.

Articolul 21

Excepții

Prin derogare de la articolul 90 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, se aplică următoarele excepții:

- (a) nu este necesară prezentarea documentului VI-1 pentru:
 - (i) produsele în recipiente etichetate cu un volum nominal de 10 litri sau mai puțin prevăzute cu un dispozitiv de închidere de unică folosință, atunci când cantitatea totală transportată, fie că este sau nu alcătuită din transporturi separate, nu depășește 100 de litri;
 - (ii) vinul și sucul de struguri care fac parte din bunurile personale ale persoanelor fizice care își mută reședința obișnuită dintr-o țară terță în Uniune în sensul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009;

- (iii) vinul trimis în transporturi adresate de o persoană particulară altei persoane particulare în sensul articolului 25 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009, în limita a 30 de litri pe transport;
 - (iv) vinul, mustul și suc de struguri aflate în bagajele personale ale călătorilor în sensul articolului 41 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009, în limita a 30 de litri pe călător;
 - (v) vinul și suc de struguri destinate târgurilor comerciale definite la articolul 90 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009, cu condiția ca produsele respective să fie prezentate în recipiente etichetate de maximum doi litri, prevăzute cu dispozitiv de închidere de unică folosință;
 - (vi) cantitățile de vin, must și suc de struguri în alte recipiente decât cele menționate la punctul (v), importate în scopul experimentelor științifice și tehnice, în limita a 100 de litri;
 - (vii) vinurile și suc de struguri importate în conformitate cu dispozițiile Convenției de la Viena privind relațiile diplomatice din 18 aprilie 1961, ale Convenției de la Viena privind relațiile consulare din 24 aprilie 1963, ale altor convenții consulare sau ale Convenției de la New York privind misiunile speciale din 16 decembrie 1969;
 - (viii) vinurile și suc de struguri depozitate la bordul navelor și al avioanelor care servesc drept mijloace de transport internațional;
 - (ix) vinurile și suc de struguri originare din Uniune și îmbuteliate în Uniune, exportate către o țară terță și reintroduse pe teritoriul vamal al Uniunii pentru a fi puse în liberă circulație;
- (b) în cazul vinului prezentat în recipiente etichetate cu o capacitate de maximum 60 de litri, prevăzute cu dispozitive de închidere de unică folosință, și cu condiția ca vinul să fie originar dintr-o țară care oferă garanții speciale acceptate de Uniune, potrivit listei din anexa VII partea IV secțiunea A, secțiunea documentului VI-1 referitoare la raportul de analiză trebuie completată numai în ceea ce privește:
- (i) tăria alcoolică dobândită, în volume;
 - (ii) aciditatea totală;
 - (iii) conținutul total de dioxid de sulf.

Articolul 22

Norme de întocmire a documentului VI-1 și a extrasului VI-2

(1) Documentul VI-1 se întocmește folosind un formular care să corespundă modelului prezentat în anexa VII partea I în conformitate cu normele tehnice prevăzute în anexa respectivă.

Documentul trebuie să fie semnat de un funcționar al unui organism competent și de un funcționar al unui organism desemnat sau al unei direcții desemnate de pe lista prevăzută la articolul 51 alineatul (1).

Originalul și o copie a documentului VI-1 trebuie să însoțească produsul.

Se poate întocmi un extras (denumit în continuare „extrasul VI-2”) în conformitate cu modelul prezentat în anexa VII partea II, care să conțină datele din documentul VI-1 sau, în cazul în care s-a prezentat un extras VI-2, datele din respectivul extras VI-2, iar acesta trebuie ștampilat de biroul vamal din Uniune. Originalul și două copii ale extrasului VI-2 trebuie să însoțească produsul.

(2) Documentele VI-1 și extrasele VI-2 poartă un număr de ordine atribuit, în cazul documentelor VI-1, de organismul competent al cărui funcționar semnează documentul și, în cazul extraselor VI-2, de biroul vamal care le ștampilează.

Articolul 23

Utilizarea documentului VI-1 și a extraselor VI-2

Originalul și copia documentului VI-1 sau originalul și copiile extrasului VI-2 sunt predate autorităților competente din statul membru în care se îndeplinesc formalitățile vamale necesare pentru punerea în liberă circulație a transportului la care se referă, la încheierea respectivelor formalități, după cum urmează:

- (a) autoritățile vamale vizează verso-ul originalului și al copiei documentului VI-1 sau al originalului și copiilor extrasului VI-2, înapoiază originalul documentului VI-1 sau originalul și o copie a extrasului VI-2 persoanei în cauză și păstrează o copie a documentului VI-1 sau a extrasului VI-2 timp de cel puțin cinci ani;

- (b) în cazul în care un transport trebuie reexpediat înainte de a intra în liberă circulație, noul expeditor transmite autorităților vamale sub supravegherea cărora se află transportul documentul VI-1 și extrasul VI-2 referitoare la acel transport sau, în cazul în care transportul respectiv se face pe baza unui extras VI-2 completat anterior și a unui extras VI-2 completat ulterior, respectivele două extrase VI-2.

În cazul în care se prezintă un extras VI-2 împreună cu documentul VI-1, autoritățile vamale verifică dacă informațiile înscrise pe documentul VI-1 corespund celor înscrise pe extrasul VI-2. În cazul în care se prezintă un extras VI-2 completat ulterior împreună cu extras VI-2 completat anterior, autoritățile vamale verifică dacă informațiile înscrise pe extrasul VI-2 completat anterior corespund celor înscrise pe extrasul VI-2 completat ulterior și ștampilează acest din urmă extras, care apoi este echivalent cu extrasul VI-2 completat anterior.

Autoritățile vamale vizează verso-ul originalului și al copiei documentului VI-1 sau ale extrasului VI-2 completat anterior.

Autoritățile vamale înapoiază originalul documentului VI-1 și al oricărui extras VI-2 noului expeditor și păstrează copiile timp de cel puțin cinci ani.

Cu toate acestea, nu este necesară completarea unui extras VI-2 în cazul în care un transport al unui produs este reexportat într-o țară terță;

- (c) în cazul în care un transport este fracționat înainte de a fi pus în liberă circulație, persoana în cauză prezintă autorităților vamale sub supravegherea cărora se află transportul respectiv originalul și copia documentului VI-1 sau ale extrasului VI-2 completat anterior referitoare la transportul care urmează să fie fracționat, împreună cu originalul extrasului VI-2 completat ulterior pentru fiecare nou transport, precum și două copii ale acestora.

Autoritățile vamale verifică dacă informațiile înscrise pe documentul VI-1 sau pe extrasul VI-2 completat anterior corespund celor înscrise pe extrasul VI-2 completat ulterior pentru fiecare nou transport. În cazul în care corespund, autoritățile vamale aplică o ștampilă pe acesta din urmă, care apoi este echivalent cu extrasul VI-2 completat anterior, și vizează verso-ul originalului și al copiei documentului VI-1 sau ale extrasului VI-2 completat anterior. Autoritățile vamale înapoiază persoanei în cauză originalul extrasului VI-2 completat ulterior împreună cu originalul documentului VI-1 sau al extrasului VI-2 completat anterior și păstrează o copie a fiecăruia dintre aceste documente pe o perioadă de cel puțin cinci ani.

Articolul 24

Utilizarea documentului VI-1 în cazul importurilor indirecte

În cazul în care un vin a fost exportat din țara terță pe teritoriul căreia a fost produs (denumită în continuare „țara de origine”) într-o altă țară terță (denumită în continuare „țara exportatoare”) înainte de a fi exportat către Uniune, se consideră că documentul VI-1 pentru vinul respectiv este valabil pentru importul în Uniune dacă a fost întocmit de organismele competente ale țării exportatoare, fără efectuarea unor analize suplimentare ale respectivului vin, pe baza documentului VI-1 sau a unui document echivalent întocmit de organismele competente ale țării de origine, cu condiția ca vinul:

- (a) să fi fost îmbuteliat și etichetat în țara de origine și să rămână așa sau
- (b) să fie exportat în vrac din țara de origine și să fie îmbuteliat și etichetat în țara exportatoare fără prelucrări suplimentare.

Documentul VI-1 eliberat de țara exportatoare trebuie să includă certificarea, de către organismul competent al respectivei țări, a faptului că vinul în cauză este un vin vizat de primul paragraf și că îndeplinește condițiile stabilite la paragraful respectiv.

Originalul sau o copie certificată a documentului VI-1 sau a documentului echivalent întocmit de țara de origine se anexează la documentul VI-1 al țării exportatoare.

Organismele competente ale țărilor terțe în sensul prezentului articol sunt cele incluse în lista prevăzută la articolul 51 alineatul (1).

Articolul 25

Norme speciale privind certificarea anumitor vinuri

(1) În cazul vinurilor licoroase și al celor alcoolizate, documentele VI-1 sunt recunoscute ca fiind valabile numai dacă organismul competent inclus în lista prevăzută la articolul 51 alineatul (1) a introdus următorul text la rubrica 14:

„se certifică faptul că alcoolul adăugat la acest vin este de origine vinicolă”.

(2) Documentul VI-1 poate fi folosit pentru a certifica că un vin importat beneficiază de o indicație geografică în conformitate cu Acordul TRIPS, cu legislația Uniunii referitoare la indicațiile geografice sau cu un acord privind recunoașterea și protecția indicațiilor geografice încheiat între Uniune și țara terță din care provine vinul.

Într-un astfel de caz, rubrica 14 trebuie să indice următoarele informații:

„se certifică faptul că vinul care face obiectul prezentului document a fost produs în regiunea vitivinicolă și a primit indicația geografică menționată la rubrica 6 în conformitate cu dispozițiile țării de origine”.

(3) Certificările din rubrica 14 menționate la alineatul (1) și (2) trebuie să fie însoțite de următoarele informații:

- (a) numele și adresa complete ale organismului emitent competent;
- (b) semnătura unui funcționar al organismului competent;
- (c) ștampila organismului competent.

Articolul 26

Procedura simplificată

(1) Se consideră că documentele VI-1 întocmite de producătorii de vin din țările terțe care au oferit garanții speciale acceptate de Uniune, astfel cum sunt enumerate în anexa VII partea IV secțiunea B, sunt documente VI-1 întocmite de organisme competente și de organisme sau direcții desemnate de pe lista prevăzută la articolul 51 alineatul (1) în ceea ce privește țările terțe în cauză, cu condiția ca producătorii să fi primit autorizații individuale de la organismele competente ale respectivelor țări terțe și să fie supuși unei inspecții efectuate de aceste organisme.

(2) Producătorii autorizați menționați la alineatul (1) utilizează și completează documentele VI-1, înscriind în special:

- (a) la rubrica 1, numele și adresele lor, precum și numerele lor de înregistrare în țările terțe menționate în anexa VII partea IV secțiunea B;
- (b) la rubrica 9, numele și adresa organismului competent din țara terță care i-a autorizat;
- (c) la rubrica 10, cel puțin informațiile prevăzute la articolul 21 litera (b).

Producătorii semnează în spațiile prevăzute în rubricile 9 și 10 după ce au barbat cuvintele „numele și funcția funcționarului”.

Nu sunt necesare nici ștampilele, nici numele și adresa unui organism desemnat sau ale unei direcții desemnate.

Articolul 27

Documentul electronic

(1) Documentul VI-1 poate fi înlocuit de un document electronic pentru importul în Uniune al produselor vitivinicole din țări terțe care dispun de un sistem de controale acceptat de Uniune, în conformitate cu al doilea paragraf, ca fiind echivalent cu cel stabilit pentru aceleași produse în temeiul legislației Uniunii.

Un sistem de controale dintr-o țară terță poate fi acceptat ca echivalent cu cel stabilit de Uniune pentru aceleași produse în cazul în care îndeplinește cel puțin următoarele condiții:

- (a) oferă garanții suficiente în ceea ce privește natura, originea și trasabilitatea produselor vitivinicole produse sau comercializate pe teritoriul țării terțe în cauză;

- (b) garantează accesul la datele deținute în sistemul electronic utilizat în ceea ce privește înregistrarea și identificarea operatorilor, a organismelor competente și a organismelor sau direcțiilor desemnate;
- (c) garantează posibilitatea de a verifica datele menționate la litera (b) în cadrul unei cooperări administrative pe bază de reciprocitate.

Țările terțe care dispun de un sistem de controale acceptat de Uniune ca fiind echivalent în conformitate cu al doilea paragraf sunt incluse în lista care figurează în anexa VII partea IV secțiunea C.

(2) Documentul electronic prevăzut la alineatul (1) trebuie să cuprindă cel puțin informațiile necesare pentru întocmirea documentului VI-1 și un cod de referință administrativ unic atribuit de organele competente ale țării terțe de export sau sub controlul acestora. Codul respectiv trebuie indicat în documentele comerciale necesare pentru importul pe teritoriul vamal al Uniunii.

(3) Accesul la documentul electronic sau la datele necesare pentru întocmirea acestuia este acordat de țara terță de export la orice solicitare a autorităților competente din statul membru în care urmează să fie puse în liberă circulație mărfurile. În cazul în care nu este disponibil accesul la sistemele electronice relevante, datele respective pot fi solicitate sub forma unui document pe suport de hârtie.

(4) Și extrasele VI-2 menționate la articolul 22 alineatul (1) pot fi eliberate și utilizate cu ajutorul sistemelor informatizate în conformitate cu normele stabilite de autoritățile competente din statele membre. Conținutul unui extras VI-2 electronic trebuie să fie identic cu cel al extrasului pe suport de hârtie.

CAPITOLUL V

REGISTRUL DE INTRĂRI ȘI DE IEȘIRI

Articolul 28

Păstrarea registrului de intrări și de ieșiri

(1) Prin derogare de la articolul 147 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și cu condiția ca intrările, ieșirile și stocurile să poată fi verificate în orice moment pe baza documentelor comerciale utilizate pentru conturile financiare, nu este necesar ca registrul de intrări și de ieșiri, denumit în prezentul capitol „registru”, să fie ținut de:

- (a) operatorii care dețin stocuri de sau oferă spre vânzare numai produse vitivinicole în recipiente etichetate cu un volum nominal de 10 litri sau mai puțin, prevăzute cu un dispozitiv de închidere de unică folosință, atunci când cantitatea totală nu depășește 5 litri sau 5 kilograme în cazul mustului de struguri concentrat, rectificat sau nu, și 100 de litri în cazul tuturor celorlalte produse;
- (b) operatorii care vând băuturi pentru consum numai la fața locului.

(2) Statele membre pot solicita comercianților care nu dețin stocuri să țină un astfel de registru și, în acest caz, pot stabili normele și procedurile aplicabile.

(3) Statele membre întocmesc și țin la zi o listă a operatorilor care au obligația de a ține registrul. În cazul în care există deja în alte scopuri, o astfel de listă sau un astfel de registru se poate utiliza și în sensul prezentului regulament.

(4) Registrul se păstrează individual pentru fiecare întreprindere.

În cazul în care mai multe magazine cu amănuntul care vând direct către consumatorul final aparțin aceleiași întreprinderi și sunt aprovizionate de la unul sau mai multe depozite centrale care aparțin respectivei întreprinderi, fiecare dintre aceste depozite centrale are obligația să țină un registru pentru produsele pe care le furnizează, fără a se aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (1) litera (a). Livrările către magazinele cu amănuntul se înscriu în registru ca ieșiri.

(5) Registrul se păstrează în locul unde se țin produsele.

Cu condiția ca intrările, ieșirile și stocurile să poată fi verificate în orice moment în locul unde se țin produsele pe baza altor documente justificative, autoritățile competente pot acorda totuși autorizația:

- (a) ca registrul să fie ținut la sediul social al întreprinderii, atunci când produsele sunt ținute în diferite depozite care aparțin aceleiași întreprinderi și care sunt situate în aceeași unitate administrativă locală sau în unități administrative locale situate în imediată vecinătate una față de alta;
- (b) ca registrul să fie ținut de o întreprindere specializată.

Articolul 29

Operațiile care se înscriu în registre

(1) Operatorii care au obligația de a ține registrul trebuie să indice practicile oenologice, prelucrarea și tratamentele pe care le aplică, în conformitate cu cerințele și practicile oenologice menționate la articolul 78 alineatul (2) și la articolul 80 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și în anexele I A și I D la Regulamentul (CE) nr. 606/2009, precum și utilizarea experimentală a unor noi practici oenologice, incluzând o trimitere corespunzătoare la autorizația acordată de statul membru în cauză în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 606/2009.

(2) În cazul în care sunt efectuate, operațiunile aferente următoarelor tratamente trebuie înscrise în registru în conformitate cu articolele 16 și 17 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274, incluzându-se, dacă statele membre prevăd astfel, trimiteri corespunzătoare la notificările trimise autorităților competente în conformitate cu articolul 30 alineatul (2):

- (a) corectarea tăriei alcoolice a vinurilor [anexa I A punctul 40 și appendicele 10 la anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009] și reducerea conținutului de zahăr din musturi prin cuplaj membranar [anexa I A punctul 49 și appendicele 16 la anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009];
- (b) îmbogățirea și îndulcirea [părțile I A și B din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013; articolele 11 și 12 și anexele I D și II la Regulamentul (CE) nr. 606/2009];
- (c) acidificarea și dezacidificarea [părțile I C și D din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013; articolul 13 și punctele 12, 13, 46, 48 și 50 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009];
- (d) tratarea cu cărbune de uz oenologic [punctul 9 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009];
- (e) tratarea cu ferocianură de potasiu [punctul 26 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009];
- (f) tratarea prin electrodiализă sau tratarea cu schimbători de cationi în vederea stabilizării tartrice a vinului sau tratarea cu schimbători de cationi în vederea acidificării [punctele 20, 36 și 43 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009];
- (g) adăugarea de dicarbonat de dimetil (DMDC) în vinuri [punctul 34 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009];
- (h) utilizarea de bucăți de lemn de stejar la producerea vinurilor [punctul 38 din anexa I A și appendicele 9 la anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009];
- (i) utilizarea experimentală a unor noi practici oenologice [articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 606/2009];
- (j) gestionarea gazelor dizolvate din vin utilizând contactori membranari [punctul 52 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009];
- (k) tratarea cu ajutorul unei tehnologii pe bază de membrană, combinată cu carbon activ [punctul 53 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009];
- (l) utilizarea de copolimeri polivinilimidazol-polivinilpirolidon [punctul 54 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009];
- (m) utilizarea de clorură de argint [punctul 55 din anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009].

(3) În cazul în care sunt efectuate, operațiunile specifice de mai jos trebuie înscrise în registru:

- (a) amestecul și cupajul, prevăzute la articolele 7 și 8 din Regulamentul (CE) nr. 606/2009;
- (b) îmbutelierea;
- (c) producția tuturor categoriilor de vinuri spumante, a vinurilor petiante și a vinurilor perlante;
- (d) producția de vinuri licoroase;
- (e) producția de must de struguri concentrat, rectificat sau nu;
- (f) producția de vinuri alcoolizate;
- (g) prelucrarea într-un produs din orice altă categorie, precum vinul aromatizat.

În cazul îmbutelierii, trebuie precizat numărul de recipiente umplute și conținutul acestora.

Articolul 30

Norme naționale

- (1) Statele membre pot adopta norme complementare privind detaliile procesului de înscriere în registru în ceea ce privește:
- (a) produsele în recipiente etichetate cu un volum nominal de 10 litri sau mai puțin, prevăzute cu un dispozitiv de închidere de unică folosință, menționate la articolul 28 alineatul (1) litera (a), care sunt eliberate pentru consum pe teritoriul lor;
 - (b) anumite categorii de produse menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274;
 - (c) anumite operațiuni menționate la articolul 29.

Statele membre pot să prevadă obligația de a ține conturi separate sau de a adapta registrul existent.

- (2) Fără a aduce atingere obligației de a înscrie în registru datele referitoare la fiecare dintre operațiunile de corectare a tăriei alcoolice, de îmbogățire, de acidificare și de dezacidificare menționate la articolul 29 alineatul (2) literele (a), (b) și (c), statele membre pot impune operatorilor care efectuează operațiunile în cauză pe teritoriul lor să notifice, într-un anumit termen, autorităților sau organismelor lor competente operațiunile respective după sau, în cazul operațiunilor de îmbogățire, înainte de efectuarea acestora.

Notificarea menționată la primul paragraf nu este obligatorie pentru produsele vitivinicole care fac obiectul unor controale analitice sistematice ale tuturor loturilor de produse efectuate de autoritățile de control competente ale statelor membre.

CAPITOLUL VI

DECLARAȚII

Articolul 31

Declarațiile de producție

- (1) Producătorii stabiliți într-un stat membru obligat să păstreze, în conformitate cu articolul 145 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, un registru al plantațiilor viticole actualizat prezintă anual autorităților competente ale respectivului stat membru o declarație de producție cu privire la producția lor în anul vitivinicol în cauză în statul membru.

Statele membre care au creat un registru al plantațiilor viticole actualizat anual, cu ajutorul căruia se poate stabili o legătură între declaranți, producția declarată și parcelele viticole în cauză, pot scuti producătorii de obligația de a declara informațiile menționate la articolul 22 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274. În astfel de cazuri, autoritățile competente din statele membre completează ele însele declarațiile, indicând suprafața pe baza datelor din registrul plantațiilor viticole.

- (2) Recoltatorii care aparțin sau sunt asociați uneia sau mai multor cooperative vinicole ori unuia sau mai multor grupuri de producători și care au predat întreaga lor producție de struguri sau de must respectivelor cooperative vinicole sau grupuri, rezervându-și totodată dreptul de a obține prin vinificare o cantitate mai mică de 10 hectolitri pentru consumul familial, sunt scutiți de obligația de a prezenta o declarație de producție, cu condiția ca respectivele cooperative vinicole sau grupuri să aibă obligația de a prezenta o astfel de declarație de producție.

- (3) Statele membre care nu au obligația de a ține un registru al plantațiilor viticole actualizat în conformitate cu articolul 145 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 pot impune producătorilor stabiliți pe teritoriul lor să prezinte declarația de producție menționată la alineatul (1).

În acest caz, se aplică *mutatis mutandis* alineatul (2).

Articolul 32

Declarațiile de stocuri

- (1) Producătorii, prelucrătorii, îmbuteliatorii și comercianții care dețin stocuri într-un stat membru care are obligația de a ține un registru al plantațiilor viticole actualizat în conformitate cu articolul 145 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 prezintă anual autorității competente din respectivul stat membru o declarație referitoare la stocurile de vin și de must pe care le dețin la data de 31 iulie.

(2) Statele membre care nu au obligația de a ține un registru al plantațiilor viticole actualizat în conformitate cu articolul 145 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 pot impune producătorilor, prelucrătorilor, îmbuteliatorilor și comercianților stabiliți pe teritoriul lor să prezinte declarația de stocuri menționată la alineatul (1).

Articolul 33

Declarațiile de recoltă

Statele membre pot impune tuturor recoltatorilor sau, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii, unora dintre aceștia să prezinte autorităților competente o declarație de recoltă referitoare la anul vitivinicol în care a fost strânsă respectiva recoltă.

Articolul 34

Declarațiile de tratare sau de comercializare

(1) Statele membre pot prevedea că recoltatorii, producătorii și comercianții de struguri, de suc de struguri și de must care, înainte de datele de depunere a declarațiilor de producție și de recoltă indicate la articolele 22 și 24 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274, au tratat sau au comercializat produse vitivinicole destinate producției de vin trebuie să depună o declarație de tratare sau de comercializare la autoritățile competente pentru anul vitivinicol în care a avut loc tratamentul sau comercializarea.

(2) În cazul în care statele membre impun recoltatorilor să prezinte o declarație de tratare sau de comercializare în temeiul alineatului (1), recoltatorii care aparțin sau sunt asociați uneia sau mai multor cooperative vinicole ori unuia sau mai multor grupuri de producători și care au predat întreaga lor producție de struguri sau de must respectivelor cooperative vinicole sau grupuri de producători, rezervându-și totodată dreptul de a obține prin vinificare o cantitate mai mică de 10 hectolitri pentru consumul familial, sunt scutiți de obligația de a prezenta o astfel de declarație, cu condiția ca respectivele cooperative vinicole sau grupuri să aibă obligația de a prezenta o declarație de tratare sau de comercializare în temeiul alineatului (1).

Articolul 35

Dispoziții comune

Statele membre pot solicita mai multe informații cu privire la registrul plantațiilor viticole sau la declarațiile de producție sau de stocuri.

Statele membre pot excepta orice operator de la obligația de depunere a declarațiilor prevăzute la articolele 31 și 32 în ceea ce privește anii vitivinicoli în care nu s-a realizat nicio producție sau în care nu a rămas niciun stoc.

CAPITOLUL VII

CONTROALE, AUTORITĂȚI COMPETENTE, ASISTENȚĂ RECIPROCĂ ȘI SANCTIUNI

SECȚIUNEA I

CONTROALE, AUTORITĂȚI COMPETENTE, ORGANISME DE LEGĂTURĂ ȘI ASISTENȚA RECIPROCĂ

Articolul 36

Principii generale

(1) Statele membre prevăd controale în măsura în care sunt necesare pentru a asigura aplicarea corectă a normelor privind sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare și certificarea, importurile de vin, registrul de intrări și de ieșiri și declarațiile obligatorii prevăzute pentru acest sector la articolul 90, în partea II titlul I capitolul III și în partea II titlul II capitolul II secțiunea 2 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și în prezentul regulament. Statele membre prevăd un sistem de controale oficiale eficace și bazate pe riscuri.

(2) Controalele oficiale sunt efectuate de către autoritatea sau autoritățile competente în conformitate cu principiile generale stabilite în Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾, fără a aduce atingere dispozițiilor din prezentul regulament și din capitolul VI din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274.

Articolul 59 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 se aplică *mutatis mutandis* sistemului de autorizării pentru plantări de viță-de-vie.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* controalelor produselor vitivinicole cu DOP sau IGP prevăzute în partea II titlul II capitolul I secțiunea 2 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 în ceea ce privește respectarea cerințelor din caietul de sarcini al acestor produse.

Articolul 37

Dispoziții comune privind controalele

(1) Se efectuează controale în statul membru în care a avut loc producția, fără a se aduce atingere controalelor aleatorii sau controalelor pe baza analizei riscurilor efectuate în statul membru de expediere.

În cazul în care controalele sunt efectuate prin eșantionare, numărul, natura și frecvența controalelor trebuie stabilite astfel încât controalele să fie reprezentative pentru întreg teritoriul statului membru și să corespundă, dacă este cazul, volumului de produse vitivinicole produse, comercializate sau deținute în vederea comercializării.

(2) Controalele menționate la alineatul (1) sunt controale administrative și, dacă este cazul, controale la fața locului.

Dacă este cazul, controalele administrative cuprind verificări încrucișate, printre altele cu datele sistemului integrat de administrare și control, prevăzut la titlul V capitolul II din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Controalele la fața locului se efectuează în mod inopinat. Se poate da însă un preaviz limitat la informațiile minime strict necesare, cu condiția ca acesta să nu compromită obiectivul controlului. Un astfel de preaviz nu se dă cu mai mult de 48 de ore înainte de control, cu excepția cazurilor justificate corespunzător sau a măsurilor în cazul cărora au loc controale sistematice la fața locului. Controalele se efectuează prin eșantionarea unui procent corespunzător de producători pe baza unei analize a riscurilor. Fiecare control la fața locului face obiectul unui raport de control, ceea ce permite analizarea detaliilor referitoare la controalele executate.

(3) În ceea ce privește registrul plantațiilor viticole, statele membre verifică dacă situația structurală care rezultă din dosarul producătorului vitivinicol și din dosarul de producție prevăzute în anexele III și IV corespunde situației reale a fiecărui producător vitivinicol și a oricărei persoane fizice sau juridice sau a oricărui grup de astfel de persoane care are obligația să prezinte declarația de producție prevăzută la articolul 31. Pe baza acestei verificări se procedează la adaptarea dosarelor.

(4) Controlul vinurilor și al altor produse vitivinicole din țări terțe se efectuează în statul membru de intrare pe teritoriul Uniunii pe baza documentului VI-1.

Articolul 38

Persoanele care fac obiectul controalelor

(1) Persoanele fizice sau juridice, precum și grupurile de astfel de persoane ale căror activități profesionale fac obiectul controalelor menționate în prezentul regulament nu obstrucționează respectivele controale și au obligația de a le facilita în orice moment.

(2) Operatorii de la care funcționarii unei autorități competente prelevează eșantioane:

(a) nu au voie să împiedice în niciun fel colectarea respectivelor eșantioane și

(b) le furnizează funcționarilor în cauză toate informațiile necesare în temeiul prezentului regulament sau al Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/274.

Articolul 39

Banca analitică de date izotopice

Centrul european de referință pentru controlul în sectorul vitivinicol păstrează și ține la zi o bază analitică de date izotopice la nivelul Uniunii, pe baza datelor notificate de laboratoarele desemnate ale statelor membre. Datele se obțin în urma analizei izotopice armonizate a constituenților etanolului și ai apei din produsele vitivinicole și permit efectuarea controalelor relevante pe tot parcursul comercializării, în conformitate cu metodele de analiză stabilite în temeiul articolului 80 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și cu normele și procedurile prevăzute la articolele 27, 28 și 29 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274.

Articolul 40

Autoritățile competente și organismele de legătură

Statele membre desemnează autoritățile competente să efectueze controalele menționate la articolul 37. Respectivul autorități trebuie să dispună de un număr suficient de angajați cu calificări și experiență corespunzătoare pentru efectuarea controalelor menționate într-un mod eficient.

În cazul în care un stat membru desemnează mai multe autorități competente să verifice respectarea normelor de reglementare a sectorului vitivinicol, respectivul stat membru indică responsabilitatea specifică a fiecăreia dintre autoritățile competente și coordonează activitatea acestora.

Fiecare stat membru desemnează un singur organism de legătură care să fie responsabil cu contactele cu Comisia, cu organismele de legătură ale celorlalte state membre și cu țările terțe și care să primească și să transmită cererile de asistență administrativă.

Articolul 41

Competențele funcționarilor

Fiecare stat membru ia toate măsurile necesare pentru a înlesni activitatea funcționarilor autorităților sale competente. Fiecare stat membru se asigură că acești funcționari, dacă este cazul împreună cu funcționarii altor organisme pe care îi autorizează în acest scop:

- (a) au acces la plantațiile viticole, la instalațiile de vinificare și de stocare a vinului, la instalațiile de prelucrare a produselor vitivinicole și la vehiculele pentru transportul acestor produse;
- (b) au acces la spațiile comerciale sau la depozitele și vehiculele tuturor celor care dețin în vederea vânzării, a comercializării sau a transportului produse vitivinicole sau alte produse care ar putea fi destinate utilizării în sectorul vitivinicol;
- (c) pot să facă inventarierea produselor vitivinicole și a substanțelor sau produselor care ar putea fi folosite la prepararea lor;
- (d) pot să colecteze eșantioane de produse vitivinicole, de substanțe sau produse care ar putea fi folosite la prepararea lor și de produse deținute în vederea vânzării, a comercializării sau a transportului;
- (e) pot studia datele contabile și alte documente utilizate în timpul procedurilor de control și pot face copii ale acestora sau extrase din ele;
- (f) pot să ia măsuri adecvate de protecție cu privire la prepararea, deținerea, transportul, descrierea, prezentarea și comercializarea unui produs vitivinicol sau a unui produs destinat a fi utilizat la prepararea unui asemenea produs, dacă există motive să se considere că a avut loc o încălcare flagrantă a legislației Uniunii, mai ales în caz de tratament fraudulos sau de riscuri pentru sănătate.

Articolul 42

Coordonarea controalelor și accesul la informații

În ceea ce privește controalele transporturilor efectuate pe baza documentelor însoțitoare menționate la articolul 10, autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 40 au acces la informațiile păstrate în sistemul informatizat menționat la articolul 21 din Directiva 2008/118/CE și la informațiile referitoare la deplasările de produse vitivinicole care circulă în regimul prevăzut în capitolul IV din directiva menționată.

Respectivele autorități competente au, de asemenea, acces la informațiile păstrate în alte sisteme informatice create pentru a verifica deplasările de produse vitivinicole decât cele menționate la primul paragraf.

Informațiile deținute în temeiul primului și celui de-al doilea paragraf nu pot fi utilizate decât în scopul aplicării prezentului regulament.

Articolul 43

Asistența reciprocă

(1) În cazul în care o autoritate competentă a unui stat membru efectuează controale pe teritoriul statului respectiv, autoritatea poate solicita informații de la o autoritate competentă a oricărui alt stat membru care ar putea fi afectat în mod direct sau indirect. O astfel de solicitare se transmite prin intermediul organismelor de legătură prevăzute la articolul 40 al treilea paragraf, iar asistența se furnizează în timp util.

Comisia este notificată ori de câte ori produsul care face obiectul controalelor menționate la primul paragraf provine dintr-o țară terță, precum și în cazul în care comercializarea produsului respectiv poate prezenta un interes special pentru alte state membre.

Autoritatea care primește solicitarea furnizează toate informațiile care pot ajuta autoritatea solicitantă să își îndeplinească sarcinile.

(2) La cererea motivată a autorității solicitante, autoritatea care primește solicitarea efectuează controale în vederea atingerii scopurilor urmărite, astfel cum sunt descrise în cerere, sau ia măsurile necesare pentru a asigura efectuarea unor astfel de controale.

Autoritatea care primește solicitarea acționează ca și cum ar face-o în nume propriu.

(3) De comun acord cu autoritatea care primește solicitarea, autoritatea solicitantă poate desemna funcționari care:

- (a) fie să obțină, la sediile autorităților competente ale statului membru în care este stabilită autoritatea care primește solicitarea, informații cu privire la aplicarea dispozițiilor relevante referitoare la produsele vitivinicole din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, din prezentul regulament și din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274 sau cu privire la controalele aferente, inclusiv făcând copii ale documentelor de transport sau de alt tip sau extrase din registre;
- (b) fie să fie prezenți în timpul controalelor solicitate în temeiul alineatului (2), după ce au înștiințat autoritatea care primește solicitarea cu suficient timp înainte de începerea controalelor respective.

Copiile menționate la primul paragraf litera (a) pot fi făcute numai cu acordul autorității care primește solicitarea.

(4) Funcționarii autorității care primește solicitarea sunt cei care dirijează în orice moment controalele efectuate pe teritoriul statului lor membru.

(5) Funcționarii autorității solicitante:

- (a) prezintă un ordin scris în care se indică identitatea și funcția lor oficială;
- (b) fără a se aduce atingere limitelor impuse de statul membru al autorității care primește solicitarea propriilor funcționari în ceea ce privește efectuarea controalelor în cauză, dețin:
 - (i) drepturile de acces prevăzute la articolul 41 literele (a) și (b);
 - (ii) dreptul de a fi informați cu privire la rezultatele controalelor efectuate de funcționarii autorității care primește solicitarea în temeiul articolului 41 literele (c) și (e).

(6) Costurile ocazionate de prelevarea, tratarea și expedierea unui eșantion, precum și de efectuarea de teste analitice și organoleptice în scopul controlului sunt suportate de autoritatea competentă a statului membru care a solicitat prelevarea eșantionului. Astfel de costuri se calculează pe baza tarifelor aplicabile în statul membru pe teritoriul căruia au loc operațiunile.

Articolul 44

Forță probantă

Constatările funcționarilor unei autorități competente a unui stat membru realizate în aplicarea prezentei secțiuni pot fi invocate de autoritățile competente ale celorlalte state membre și au aceeași valoare ca și cum ar fi constatări ale autorităților naționale competente.

Articolul 45

Notificarea suspiciunii de neconformare

Dacă o autoritate competentă a unui stat membru are motive să suspecteze sau află că un produs vitivinicol nu respectă dispozițiile relevante referitoare la produsele vitivinicole din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și normele prevăzute în prezentul regulament și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274 sau că a fost obținut sau comercializat prin acțiuni frauduloase, organismul de legătură din respectivul stat membru transmite fără întârziere o notificare organismului de legătură al oricărui stat membru pentru care neconformarea la normele respective prezintă un interes specific și este de natură să conducă la măsuri administrative sau la o acțiune în justiție.

Dacă autoritățile competente ale unui stat membru constată sau suspectează că produsele vitivinicole au fost contrafăcute astfel încât pot prezenta un risc pentru sănătatea consumatorilor sau că nu respectă articolul 80 sau articolul 90 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, organismul de legătură din respectivul stat membru informează fără întârziere Comisia și organisme de legătură din celelalte state membre și, dacă este cazul, organismul de legătură din țările terțe vizate prin intermediul sistemului informatic creat de Comisie.

SECȚIUNEA II

SANȚIUNI

Articolul 46

Sanțiunile și recuperarea costurilor pentru plantările neautorizate

Statele membre impun sancțiuni financiare producătorilor care nu respectă obligația prevăzută la articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

Cuantumul minim al sancțiunii financiare este de:

- (a) 6 000 EUR pe hectar dacă producătorul defrișează toate plantările neautorizate în termen de patru luni de la data la care îi este notificată neregula, astfel cum se menționează la articolul 71 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
- (b) 12 000 EUR pe hectar dacă producătorul defrișează toate plantările neautorizate în primul an de la expirarea perioadei de patru luni;
- (c) 20 000 EUR pe hectar dacă producătorul defrișează toate plantările neautorizate după primul an de la expirarea perioadei de patru luni.

Dacă venitul anual obținut în zona în care se găsesc plantațiile viticole în cauză este estimat la peste 6 000 EUR pe hectar, statele membre pot majora cuantumulurile minime stabilite la al doilea paragraf proporțional cu venitul mediu anual pe hectar estimat pentru zona respectivă.

În cazul în care statul membru asigură defrișarea plantării neautorizate prin mijloace proprii, costul aferent imputat producătorului în temeiul articolului 71 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 se calculează în mod obiectiv, ținând seama de costurile cu forța de muncă, cu utilajele folosite și cu transportul sau de alte costuri suportate. Aceste costuri se adaugă la sancțiunea aplicabilă.

Articolul 47

Sanțiuni legate de documentele însoțitoare și de documentele VI-1 în caz de neconformare la anumite norme ale Uniunii

(1) Aplicarea articolelor 10, 11 și 12 poate fi suspendată în cazul operatorilor menționați la articolul 8 alineatul (1) dacă autoritățile competente ale unui stat membru constată sau suspectează că produsele vitivinicole au fost contrafăcute astfel încât pot prezenta un risc pentru sănătatea consumatorilor sau că nu respectă articolul 80 sau articolul 90 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

(2) Aplicarea articolelor 26 și 27 poate fi suspendată în cazul constatărilor sau al suspiciunilor menționate la alineatul (1) referitoare la vinurile importate.

Articolul 48

Sanțiuni în cazul nerespectării obligațiilor de a ține registrul de intrări și de ieșiri, de a prezenta declarații sau de a face notificări

- (1) Se aplică sancțiuni administrative operatorilor care au obligația de a ține registrul de intrări și de ieșiri, de a prezenta declarații de producție, de stocuri sau de recoltă sau de a notifica autorităților competente operațiunile menționate la articolul 30 alineatul (2) și care nu păstrează un astfel de registru, nu prezintă declarațiile respective până la datele menționate la articolele 22, 23 și 24 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274 sau nu fac o astfel de notificare până la data stabilită de statul membru respectiv în temeiul articolului 30 alineatul (2) din prezentul regulament.
- (2) Sancțiunile menționate la alineatul (1) constau în plata unui cuantum și sunt stabilite și aplicate de statele membre pe baza valorii produselor, a avantajelor financiare estimate sau a pierderilor economice cauzate de fraudă.
- (3) În caz de nerespectare gravă sau repetată a obligației de a prezenta declarații până la datele menționate la alineatul (1), operatorul în cauză nu beneficiază de măsurile de sprijin prevăzute la articolele 47 și 50 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 pentru exercițiul financiar în cauză sau pentru exercițiul financiar următor, sub rezerva următoarelor dispoziții:
- (a) atunci când se depășesc datele menționate la articolele 22, 23 și 24 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274, însă cu maximum 15 zile lucrătoare, se aplică numai sancțiunile administrative menționate la prezentul articol alineatul (2);
 - (b) atunci când autoritățile competente din statele membre consideră că informațiile din declarațiile menționate la alineatul (1) sunt incomplete sau inexacte și când cunoașterea informațiilor lipsă sau inexacte este esențială pentru aplicarea corectă a măsurilor de sprijin prevăzute la articolele 47 și 50 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, ajutorul de plătit este redus, în mod proporțional, cu un cuantum stabilit de autoritatea competentă în funcție de gravitatea încălcării comise.

Articolul 49

Circumstanțe excepționale și erori evidente

- (1) Sancțiunile prevăzute în prezentul regulament nu se aplică în caz de circumstanțe excepționale în sensul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.
- (2) Orice comunicare sau solicitare adresată unui stat membru în temeiul prezentului regulament poate fi adaptată în orice moment ulterior efectuării sale în cazul unor erori evidente recunoscute de autoritatea competentă.

CAPITOLUL VIII

NOTIFICĂRI

Articolul 50

Natura și tipul informațiilor care trebuie notificate

- (1) Statele membre notifică următoarele Comisiei:
- (a) actele cu putere de lege sau actele administrative pe care le-au adoptat în temeiul articolului 120 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, al prezentului regulament și al Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/274;
 - (b) numele și adresa autorităților competente responsabile cu executarea analizelor oficiale, a procedurii administrative de certificare și a controalelor legate de registre și de documentele însoțitoare;
 - (c) numele și adresa autorităților competente responsabile cu acordarea autorizațiilor pentru plantările de viță-de-vie, precum și numele și adresa persoanelor responsabile cu păstrarea și actualizarea unui registru al plantațiilor viticole și cu prezentarea unui inventar actualizat al potențialului de producție;
 - (d) pragurile menționate în anexa II secțiunea H primul paragraf punctele 1 și 2;

- (e) măsurile pe care le-au adoptat pentru a pune în aplicare capitolul VII, atunci când notificarea acestor măsuri este relevantă pentru cooperarea dintre statele membre, precum și numele și adresa organismului de legătură desemnat de fiecare stat membru;
 - (f) condițiile pe care le aplică în ceea ce privește întocmirea documentelor însoțitoare menționate la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (iii) și litera (b);
 - (g) soiurile de struguri de vinificație vizate de aplicarea articolului 81 și a articolului 120 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.
- (2) Statele membre notifică Comisiei orice modificări ale numelor și adreselor autorităților competente și ale organismelor de legătură notificate Comisiei în conformitate cu alineatul (1).
- (3) Notificarea prevăzută la alineatul (1) se efectuează în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274.

Articolul 51

Publicarea informațiilor notificate

- (1) Pe baza notificărilor primite de la autoritățile competente ale țărilor terțe, Comisia întocmește și ține la zi liste care conțin următoarele informații:
- (a) numele și adresa organismelor competente din țara de origine a produsului responsabile cu eliberarea documentelor VI-1;
 - (b) numele și adresa organismelor sau direcțiilor desemnate de țara de origine sau, în cazul în care nu există în țara de origine, ale unui laborator autorizat deja în afara țării de origine a produsului, în scopul completării secțiunii referitoare la raportul de analiză din documentele VI-1;
 - (c) Numele, adresa și numărul de înregistrare oficial al producătorilor și prelucrătorilor de vin autorizați de țara de origine a produsului să întocmească documente VI-1;
 - (d) numele și adresa unui singur organism de legătură desemnat în fiecare țară terță să primească și să transmită cererile de asistență administrativă și să reprezinte țara respectivă în relație cu Comisia și cu statele membre.
- (2) Comisia pune la dispoziția publicului numele și adresa autorităților competente menționate la articolul 50 alineatul (1) literele (b) și (c), informațiile referitoare la potențialul de producție menționate la articolul 50 alineatul (1) litera (c), numele și adresa organismului de legătură menționate la articolul 50 alineatul (1) litera (e), soiurile de struguri de vinificație menționate la articolul 50 alineatul (1) litera (g) și listele menționate la prezentul articol alineatul (1).

CAPITOLUL IX

MODIFICĂRI, ABROGĂRI, DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 52

Modificări aduse Regulamentului (CE) nr. 555/2008

Regulamentul (CE) nr. 555/2008 se modifică după cum urmează:

1. Se elimină articolele 1, 21, 22, 23, 38-54, 74, 83-95a și 98-102.
2. Se elimină anexele IX -XIII și XVI-XXI.

Articolul 53

Modificări aduse Regulamentului (CE) nr. 606/2009

Regulamentul (CE) nr. 606/2009 se modifică după cum urmează:

1. Se elimină articolele 12 și 13.

2. Se introduc următoarele articole 14a și 14b:

„Articolul 14a

Stabilirea unui procent minim de alcool pentru subproduse

(1) Sub rezerva dispozițiilor din partea II secțiunea D punctul 1 din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, statele membre fixează un procent minim pentru volumul de alcool pe care trebuie să îl conțină un subprodus, după separarea sa din vin, în raport cu cel conținut de vinul produs. Statele membre pot să ajusteze acest procent minim pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii.

(2) În cazul în care nu se atinge procentul aplicabil stabilit de statele membre în temeiul alineatului (1), operatorul în cauză furnizează, din producția proprie, o cantitate de vin care să corespundă cantității necesare pentru atingerea procentului minim.

(3) Pentru determinarea volumului de alcool pe care îl conțin subprodusele în raport cu volumul de alcool pe care îl conține vinul produs, standardul pentru tăria alcoolică naturală a vinului exprimată în volume aplicabilă în diferitele zone vitivinicole este de:

- (a) 8,0 % pentru zona A;
- (b) 8,5 % pentru zona B;
- (c) 9,0 % pentru zona C I;
- (d) 9,5 % pentru zona C II;
- (e) 10,0 % pentru zona C III.

Articolul 14b

Eliminarea subproduselor

(1) Producătorii retrag subprodusele obținute în urma procesului de vinificație sau a oricărui alt proces de prelucrare a strugurilor sub supravegherea autorităților competente ale statelor membre, sub rezerva cerințelor privind livrarea și înregistrarea prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 (*) al Comisiei, respectiv la articolul 14 alineatul (1) litera (b) punctul (vii) și la articolul 18 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274 (**) al Comisiei.

(2) Retragerea se efectuează fără întârziere și cel târziu la sfârșitul anului vitivinicol în care au fost obținute subprodusele, în conformitate cu legislația aplicabilă a Uniunii, în special în ceea ce privește mediul.

(3) Statele membre pot decide că producătorii care, în decursul anului vitivinicol în cauză, nu produc mai mult de 50 de hectolitri de vin sau de must în propriile unități de producție nu sunt obligați să își retragă subprodusele.

(4) Producătorii pot să se achite de obligația de eliminare pentru totalitatea sau pentru o parte a subproduselor obținute în urma procesului de vinificație sau a oricărui alt proces de prelucrare a strugurilor livrând aceste subproduse în vederea distilării. O astfel de eliminare a subproduselor trebuie certificată de o autoritate competentă a statului membru.

(5) Statele membre pot decide că livrarea în vederea distilării a totalității sau a unei părți a subproduselor obținute în urma procesului de vinificație sau a oricărui alt proces de prelucrare a strugurilor este obligatorie pentru toți producătorii sau pentru anumiți producători de pe teritoriul lor pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii.

(*) Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare și certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii, notificările și publicarea informațiilor notificate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele și sancțiunile relevante, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 555/2008, (CE) nr. 606/2009 și (CE) nr. 607/2009 ale Comisiei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 436/2009 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2015/560 al Comisiei (JO L 58, 28.2.2018, p. 1).

(**) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii și notificările, de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele relevante și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/561 al Comisiei (JO L 58, 28.2.2018, p. 60)."

Articolul 54

Modificare adusă Regulamentului (CE) nr. 607/2009

În Regulamentul (CE) nr. 607/2009, articolul 63 se elimină.

Articolul 55

Abrogare

Se abrogă Regulamentul (CE) nr. 436/2009 și Regulamentul delegat (UE) 2015/560.

Articolul 56

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 decembrie 2017.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNKER

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 549.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO L 299, 16.11.2007, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 555/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieței vitivinicole în ceea ce privește programele de sprijin, comerțul cu țările terțe, potențialul de producție și privind controalele în sectorul vitivinicol (JO L 170, 30.6.2008, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 436/2009 al Comisiei din 26 mai 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește registrul viticol, declarațiile obligatorii și colectarea de informații pentru monitorizarea pieței, documentele de însoțire a transporturilor de produse și registrele care trebuie păstrate în sectorul vitivinicol (JO L 128, 27.5.2009, p. 15).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 606/2009 al Comisiei din 10 iulie 2009 de stabilire a anumitor norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în privința categoriilor de produse viticole, a practicilor oenologice și a restricțiilor care se aplică acestora (JO L 193, 24.7.2009, p. 1).

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 607/2009 al Comisiei din 14 iulie 2009 de stabilire a unor norme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, mențiunile tradiționale, etichetarea și prezentarea anumitor produse vitivinicole (JO L 193, 24.7.2009, p. 60).

⁽⁸⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/560 al Comisiei din 15 decembrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie (JO L 93, 9.4.2015, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii și notificările, de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele relevante și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/561 al Comisiei (a se vedea pagina 60 din prezentul Jurnal Oficial).

- ⁽¹⁰⁾ Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, 14.1.2009, p. 12).
- ⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).
- ⁽¹²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale (JO L 324, 10.12.2009, p. 23).
- ⁽¹³⁾ Decizia nr. 1152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și a controlului produselor supuse accizelor (JO L 162, 1.7.2003, p. 5).
- ⁽¹⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 684/2009 al Comisiei din 24 iulie 2009 de implementare a Directivei 2008/118/CE a Consiliului în ceea ce privește procedurile informatizate pentru deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize (JO L 197, 29.7.2009, p. 24).
- ⁽¹⁵⁾ Regulamentul (CEE) nr. 3649/92 al Comisiei din 17 decembrie 1992 privind documentul de însoțire simplificat pentru circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor și care au fost eliberate pentru consum în statul membru de expediție (JO L 369, 18.12.1992, p. 17).
- ⁽¹⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).
- ⁽¹⁷⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 1).
- ⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).
-

ANEXA I

**NORME PRIVIND CRITERIUL DE ELIGIBILITATE ENUMERAT LA ARTICOLUL 64 ALINEATUL (1)
LITERA (c) DIN REGULAMENTUL (UE) NR. 1308/2013 ȘI CRITERIUL SUPPLEMENTAR MENȚIONAT LA
ARTICOLUL 4 ALINEATUL (1) DIN PREZENTUL REGULAMENT**

A. Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013

Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 este considerat respectat dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

1. suprafața (suprafețele) care urmează a fi nou-plantată (nou-plantate) este (sunt) destinată (destinate) producției de vinuri care poartă DOP specifică a ariei în cauză sau
2. dacă suprafața (suprafețele) care urmează a fi nou-plantată (nou-plantate) nu este (nu sunt) destinată (destinate) producției de vinuri care poartă DOP specifică, solicitantul își asumă următoarele angajamente:
 - (a) că nu va utiliza sau nu va comercializa struguri produși pe suprafețele nou-plantate respective pentru producția de vinuri cu DOP, în cazul în care suprafețele în cauză sunt situate în arii eligibile în acest scop;
 - (b) că nu va defrișa și nu va replanta în scopul de a conferi suprafeței replantate un caracter eligibil pentru producția de struguri pentru vinuri cu DOP specifică.

Solicitantul trebuie să își asume angajamentele menționate la punctul 2 pe o perioadă limitată de timp care urmează să fie stabilită de statul membru și care nu poate depăși data de 31 decembrie 2030.

B. Criteriul suplimentar menționat la articolul 4 alineatul (1) din prezentul regulament

Criteriul suplimentar menționat la articolul 4 alineatul (1) din prezentul regulament este considerat respectat dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

1. suprafața (suprafețele) care urmează a fi nou-plantată (nou-plantate) este (sunt) destinată (destinate) producției de vinuri care poartă IGP specifică a ariei în cauză sau
2. dacă suprafața (suprafețele) care urmează a fi nou-plantată (nou-plantate) nu este (nu sunt) destinată (destinate) producției de vinuri care poartă IGP specifică, solicitantul își asumă următoarele angajamente:
 - (a) că nu va utiliza sau nu va comercializa struguri produși pe suprafețele nou-plantate respective pentru producția de vinuri cu IGP, în cazul în care suprafețele în cauză sunt situate în arii eligibile în acest scop;
 - (b) că nu va defrișa și nu va replanta în scopul de a conferi suprafeței replantate un caracter eligibil pentru producția de struguri pentru vinuri cu IGP specifică.

Solicitantul trebuie să își asume angajamentele menționate la punctul 2 pe o perioadă limitată de timp care urmează să fie stabilită de statul membru și care nu poate depăși data de 31 decembrie 2030.

ANEXA II

NORME PRIVIND CRITERIILE DE PRIORITATE ENUMERATE LA ARTICOLUL 64 ALINEATUL (2) LITERELE (a)-(h) DIN REGULAMENTUL (UE) NR. 1308/2013 ȘI CRITERIILE SUPPLEMENTARE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (3) DIN PREZENTUL REGULAMENT

A. Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013

1. Se consideră că persoanele juridice, indiferent de forma lor juridică, respectă acest criteriu dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) persoana fizică ce înființează, pentru prima dată, plantări de viță-de-vie și se instalează ca șef al exploatației („operator nou”) exercită în mod efectiv și pe termen lung controlul asupra persoanei juridice în ceea ce privește deciziile legate de gestionare, de beneficii și de riscuri financiare. Dacă mai multe persoane fizice, inclusiv una sau mai multe persoane care nu sunt operatori noi, participă la capitalul sau la gestionarea persoanei juridice, operatorul nou trebuie să fie capabil să exercite un astfel de control efectiv pe termen lung, fie singur, fie împreună cu alte persoane; sau
- (b) dacă o persoană juridică este controlată de o altă persoană juridică exclusiv sau în comun, condițiile prevăzute la litera (a) se aplică oricărei persoane fizice care exercită un control asupra celeilalte persoane juridice.

Condițiile prevăzute la literele (a) și (b) se aplică *mutatis mutandis* unui grup de persoane fizice, indiferent de statutul juridic acordat unui astfel de grup și membrilor săi prin dreptul național.

2. Statele membre pot decide să adauge condiția suplimentară ca solicitantul să fie o persoană fizică cu o vârstă maximă de 40 de ani în anul depunerii cererii („tânăr producător”).

Se consideră că persoanele juridice menționate la punctul 1 îndeplinesc condiția suplimentară menționată la prezentul punct primul paragraf dacă persoana fizică menționată la punctul 1 literele (a) și (b) nu are o vârstă mai mare de 40 de ani în anul depunerii cererii.

Condițiile prevăzute la al doilea paragraf se aplică *mutatis mutandis* unui grup de persoane fizice menționat la punctul 1 al doilea paragraf.

3. Statele membre pot impune ca solicitanții să se angajeze ca, pe o perioadă de cinci ani, să nu arendeze sau să nu vândă suprafața (suprafețele) nou-plantată (nou-plantate) unei alte persoane fizice sau juridice.

În cazul în care solicitantul este o persoană juridică sau un grup de persoane fizice, statele membre pot, de asemenea, să impună solicitantului ca, pe durata unei perioade de cinci ani, să nu transfere exercitarea efectivă și pe termen lung a controlului asupra exploatației în ceea ce privește deciziile legate de gestionare, de beneficii și de riscuri financiare către o altă persoană sau către alte persoane, cu excepția cazului în care persoana sau persoanele respective îndeplinesc condițiile menționate la punctele 1 și 2 care s-au aplicat la momentul acordării autorizațiilor.

B. Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013

Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 este considerat respectat dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

1. solicitantul se angajează să respecte, pe durata unei perioade minime cuprinse între cinci și șapte ani, normele privind producția ecologică prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului ⁽¹⁾ și, dacă este aplicabil, în Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei ⁽²⁾, pentru suprafața (suprafețele) care urmează să fie nou-plantată (nou-plantate) sau pentru întreaga exploatație agricolă. Această perioadă nu trebuie să depășească data de 31 decembrie 2030.

Statele membre pot considera criteriul respectat în cazul în care solicitanții sunt deja producători vitivinicoli la momentul depunerii cererii și au aplicat efectiv normele privind producția ecologică menționate la primul paragraf întregii suprafețe plantate cu viță-de-vie din exploatația respectivă timp de cel puțin cinci ani înainte de depunerea cererii;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, 20.7.2007, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO L 250, 18.9.2008, p. 1).

2. solicitantul se angajează să respecte una dintre următoarele orientări sau unul dintre următoarele sisteme de certificare care depășesc standardele obligatorii aplicabile, stabilite în temeiul titlului VI capitolul I din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, pe o perioadă minimă cuprinsă între cinci și șapte ani, care nu trebuie să depășească în niciun caz data de 31 decembrie 2030:
 - (a) orientările specifice pentru anumite culturi sau sectoare cu privire la gestionarea integrată a dăunătorilor, care sunt adecvate pentru vitivinicultură în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, dacă există orientări de acest gen;
 - (b) sistemele naționale de certificare pentru producția integrată care sunt adecvate pentru vitivinicultură;
 - (c) sistemele naționale sau regionale de certificare în materie de mediu care certifică conformarea la legislația de mediu în raport cu calitatea solului și/sau a apei, cu biodiversitatea, cu conservarea peisajului, cu atenuarea efectelor schimbărilor climatice și/sau cu adaptarea la schimbările climatice și care sunt aplicabile vitiviniculturii.

Sistemele de certificare menționate la literele (b) și (c) trebuie să ateste că fermierul respectă, pe exploatarea sa, practici care sunt în conformitate cu normele definite la nivel național pentru producția integrată sau cu obiectivele menționate la litera (c). Această certificare trebuie să fie realizată de organisme de certificare care sunt acreditate în conformitate cu capitolul II din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și să fie conformă cu standardele armonizate relevante pentru „Evaluarea conformității – Cerințe pentru organisme care certifică produse, procese și servicii” sau pentru „Evaluarea conformității – Cerințe pentru organisme care efectuează audituri și certificarea sistemelor de management”.

Statele membre pot considera criteriul respectat în cazul în care solicitanții sunt deja producători vitivinicoli la momentul depunerii cererii și au aplicat efectiv orientările sau sistemele de certificare menționate la primul paragraf întregii suprafețe plantate cu viță-de-vie din exploatarea respectivă timp de cel puțin cinci ani înainte de depunerea cererii;

3. în cazul în care programul (programele) de dezvoltare rurală al (ale) statelor membre include (include) un anumit tip de operațiune (operațiuni) în materie de „agromediu și climă” prevăzut la articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ aplicabil suprafețelor plantate cu viță-de-vie cu relevanță pentru zona specifică indicată în cerere și cu condiția să fie disponibile fonduri suficiente, solicitantul este eligibil și se angajează să depună o cerere pentru tipul respectiv de operațiune (operațiuni) pentru suprafața care urmează să fie nou-plantată, precum și să respecte angajamentele stabilite în programul (programele) de dezvoltare rurală în cauză pentru tipul specific de operațiune (operațiuni) în materie de „agromediu și climă”;
4. parcela (parcelele) agricolă (agricole) specifică (specifice) identificată (identificate) în cerere este (sunt) situată (situată) pe pante cu terase.

Statele membre pot impune, de asemenea, ca producătorii să se angajeze că, pe o perioadă minimă cuprinsă între cinci și șapte ani, nu vor defrișa și nu vor replanta suprafețe care nu respectă condițiile în cauză. Această perioadă nu trebuie să depășească data de 31 decembrie 2030.

C. Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013

Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 este considerat respectat dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

1. parcela (parcelele) agricolă (agricole) specifică (specifice) identificată (identificate) în cerere a (au) intrat în posesia solicitantului ca urmare a schimburilor cu altă (alte) parcelă (parcele) plantată (plantate) cu viță-de-vie în cadrul unui proiect de consolidare a terenurilor;
2. parcela (parcelele) agricolă (agricole) identificată (identificate) în cerere nu este (nu sunt) plantată (plantate) cu viță-de-vie sau este (sunt) cultivată (cultivate) cu viță-de-vie care ocupă o suprafață mai restrânsă decât cea (cele) pierdută (pierdute) ca rezultat al implementării unui astfel de proiect de consolidare a terenurilor;
3. suprafața totală pentru care se solicită autorizația nu depășește diferența, dacă există, dintre suprafața plantată cu viță-de-vie de pe parcela (parcelele) agricolă (agricole) deținută (deținute) anterior și cea identificată în cerere.

⁽¹⁾ Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor (JO L 309, 24.11.2009, p. 71).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 487).

D. Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013

Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 este considerat respectat dacă parcela (parcelele) agricolă (agricole) specifică (specifice) identificată (identificate) în cerere se situează într-unul dintre următoarele tipuri de zone:

1. zone afectate de secetă, cu raportul dintre precipitațiile anuale și evapotranspirația potențială anuală mai mic de 0,5;
2. zone cu o adâncime redusă a rădăcinilor, mai mică de 30 cm;
3. zone cu o textură și un caracter pietros nefavorabile ale solului, conform definiției și pragurilor stabilite în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 1305/2013;
4. zone cu pante abrupte care depășesc cel puțin 15 %;
5. zone situate în regiuni muntoase aflate la o altitudine mai mare de 500 m cel puțin, fiind excluse câmpiile înalte;
6. zone situate în regiunile ultraperiferice ale Uniunii menționate la articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în insulele mici din Marea Egee, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ sau în insulele mici cu o suprafață totală care nu depășește 250 km² și care sunt caracterizate de constrângeri structurale sau socioeconomice.

Statele membre pot impune, de asemenea, ca producătorii să se angajeze că, pe o perioadă minimă cuprinsă între cinci și șapte ani, nu vor defrișa și nu vor replanta suprafețe care nu se confruntă cu constrângeri naturale sau cu alte constrângeri specifice. Această perioadă nu trebuie să depășească data de 31 decembrie 2030.

Statele membre pot să decidă, cel târziu până în 2018, excluderea uneia sau a mai multora dintre zonele enumerate la primul paragraf din motive de respectare a acestui criteriu de prioritate atunci când statele membre nu sunt în măsură să evalueze această conformare într-un mod eficace.

E. Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013

Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 este considerat respectat dacă sustenabilitatea economică a proiectului respectiv este stabilită pe baza uneia sau a mai multora dintre următoarele metodologii standard de analiză financiară pentru proiecte de investiții agricole:

1. Valoarea actualizată netă (VAN);
2. Rata internă de rentabilitate (RIR);
3. Raportul costuri-beneficii (RCB);
4. Perioada de rambursare (PR);
5. Beneficiul net suplimentar (BNS).

Metodologia se aplică într-un mod adaptat la tipul de solicitant.

Totodată, statele membre trebuie să ceară solicitantului să înființeze noua plantare de viță-de-vie în conformitate cu caracteristicile tehnice identificate în cerere.

F. Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013

Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 este considerat respectat dacă potențialul de creștere a competitivității este stabilit pe baza uneia dintre considerațiile următoare:

1. suprafețele care urmează să fie nou-plantate de un producător vitivinicol existent pot genera economii de scară ca urmare a unei scăderi semnificative a costurilor unitare specifice suprafeței nou-plantate în raport cu media plantațiilor viticole deja existente în exploatarea agricolă sau cu situația medie din regiune;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1405/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 41).

2. suprafețele care urmează să fie nou-plantate de un producător vitivinicol existent ar putea genera o mai bună adaptare la cererea de pe piață datorită unei creșteri a prețurilor obținute pentru produs sau unei creșteri a piețelor de desfacere în raport cu plantațiile viticole deja existente în exploatarea agricolă sau cu situația medie din regiune;
3. suprafețele care urmează să fie nou-plantate de un operator nou în sector pot permite utilizarea unui model de producție agricolă care este mai profitabil decât media din regiune.

Statele membre pot detalia mai mult considerațiile enumerate la punctele 1, 2 și 3.

Totodată, statele membre trebuie să ceară solicitantului să înființeze noua plantare de viță-de-vie în conformitate cu caracteristicile tehnice identificate în cerere.

G. Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013

Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 este considerat respectat dacă parcela (parcelele) agricolă (agricole) care urmează a fi plantată (plantate) este situată (sunt situate) în interiorul ariei geografice de producție a unei DOP sau IGP existente, dacă strugurii care urmează a fi produși sunt destinați unor vinuri cu DOP sau cu IGP și dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

1. parcela (parcelele) agricolă (agricole) care urmează a fi plantată (plantate) beneficiază de caracteristici pedoclimatice mai bune în comparație cu o medie a altor parcele agricole cu plantații viticole care respectă caietul de sarcini al indicației geografice în aceeași regiune;
2. soiul (soiurile) de struguri sau clona (clonele) aferentă (afere) care urmează să se planteze este (sunt) mai bine adaptat(e) la caracteristicile pedoclimatice specifice ale parcelei (parcelelor) agricole care urmează a fi plantată (plantate) în comparație cu parcelele agricole cu plantații viticole care respectă caietul de sarcini al indicației geografice, cu caracteristici pedoclimatice similare și situate în aceeași regiune, însă plantate cu alte soiuri sau cu alte clone ale aceluiași soi (acelorași soiuri);
3. soiul (soiurile) de struguri sau clona (clonele) aferentă (afere) care urmează să se planteze contribuie la creșterea diversității soiurilor de struguri sau a clonelor soiurilor existente în aceeași arie geografică de producție a DOP sau a IGP;
4. sistemul (sistemele) de conducere a viței-de-vie care urmează a fi folosit(e) sau structura plantațiilor de viță-de-vie care urmează să fie stabilită pe suprafața (suprafețele) nou-plantată (nou-plantate) are (au) potențialul de a conduce la o calitate mai bună a strugurilor comparativ cu sistemele de conducere și/sau cu structurile utilizate în mod predominant în aceeași arie geografică de producție a DOP sau a IGP.

Statele membre pot detalia mai mult condițiile enumerate la punctele 1-4.

Totodată, statele membre trebuie să ceară solicitantului să înființeze noua plantare de viță-de-vie în conformitate cu caracteristicile tehnice identificate în cerere.

Statele membre pot aplica acest criteriu de prioritate cererilor de noi plantări într-o arie care a fost delimitată în dosarul tehnic ce însoțește o cerere de protecție a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, care face obiectul procedurii naționale preliminară sau care se află în perioada de examinare de către Comisie. În acest caz, se aplică *mutatis mutandis* condițiile enumerate la punctele 1-4.

H. Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013

Criteriul menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 este considerat respectat dacă dimensiunea exploatarei solicitantului la momentul depunerii cererii respectă pragurile care urmează a fi stabilite de statele membre la nivel național sau regional pe baza unor criterii obiective. Aceste praguri se stabilesc după cum urmează:

1. nu mai puțin de 0,5 hectare pentru exploatarea de dimensiuni mici;
2. nu mai mult de 50 de hectare pentru exploatarea de dimensiuni medii.

Statele membre pot, de asemenea, impune îndeplinirea uneia sau a mai multora dintre următoarele condiții:

1. dimensiunea exploatarei solicitantului va fi majorată ca urmare a noii plantări;
2. solicitantul deține deja o suprafață plantată cu viță-de-vie, care nu beneficiază de exceptările prevăzute la articolul 62 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, la momentul depunerii cererii.

I. Criteriile suplimentare menționate la articolul 4 alineatul (3) din prezentul regulament**I. „Comportamentul anterior al producătorului”**

Criteriul suplimentar menționat la articolul 4 alineatul (3) din prezentul regulament este considerat respectat dacă solicitantul nu a plantat viță-de-vie fără autorizație, astfel cum se menționează la articolul 71 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, sau fără a fi avut un drept de plantare, astfel cum se menționează la articolele 85a și 85b din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

Statele membre pot, de asemenea, impune îndeplinirea uneia sau a mai multora dintre următoarele condiții:

1. nicio autorizație acordată anterior solicitantului în conformitate cu articolul 64 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 nu a expirat din cauza neutilizării;
2. solicitantul nu s-a făcut vinovat de nerespectarea vreunui dintre angajamentele menționate în anexa I secțiunile A și B, în prezenta anexă secțiunile A, B și D-G și în prezenta secțiune punctul II;
3. solicitantul nu deține suprafețe plantate cu viță-de-vie care nu mai sunt în producție de cel puțin opt ani.

II. „Organizații fără scop lucrativ care au un scop social și care au primit terenuri confiscate în cazul unor acte de terorism și al altor tipuri de infracțiuni”

Criteriul suplimentar menționat la articolul 4 alineatul (3) din prezentul regulament este considerat respectat dacă solicitantul este o persoană juridică, indiferent de forma sa juridică, și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

1. solicitantul este o organizație fără scop lucrativ a cărei activitate are doar un scop social;
2. solicitantul utilizează terenurile confiscate numai pentru a-și atinge scopurile sociale în temeiul articolului 10 din Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului (⁽¹⁾).

Statele membre pot impune totodată ca solicitanții care respectă acest criteriu să se angajeze ca, pe o perioadă care urmează să fie fixată de statele membre, să nu arendeze sau să nu vândă suprafața (suprafețele) nou-plantată (nou-plantate) unei alte persoane fizice sau juridice. Această perioadă nu trebuie să depășească data de 31 decembrie 2030.

(¹) Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

ANEXA III

INFORMAȚIILE MINIME CARE TREBUIE CUPRINSE ȘI ACTUALIZATE ÎN REGISTRUL PLANTAȚIILOR VITICOLE ȘI SPECIFICAȚIILE REFERITOARE LA ACESTE INFORMAȚII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 7**1. DOSARUL PRODUCĂTORULUI VITIVINICOL****1.1. Identificarea și localizarea**

1. Identificarea producătorului vitivinicol [compatibilă cu sistemul unic pentru înregistrarea identității fiecărui beneficiar prevăzut la articolul 68 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și cu registrele sau informațiile deținute de statul membru].
2. Lista și localizarea tuturor parcelelor viticole care nu sunt considerate a conține numai suprafețe vitivinicole abandonate [identificare compatibilă cu sistemul de identificare a parcelelor agricole menționat la articolul 68 alineatul (1) litera (b) și la articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013].

1.2. Caracteristicile suprafeței (suprafețelor) plantate cu viță-de-vie de pe parcela viticolă

Aceste informații trebuie prezentate separat despre fiecare parcelă viticolă în parte în dosarul producătorului vitivinicol. Cu toate acestea, atunci când omogenitatea parcelelor viticole permite acest lucru, informațiile se pot referi la un ansamblu alcătuit din mai multe parcele învecinate sau din părți de parcele învecinate, cu condiția să se garanteze identificarea în continuare a fiecărei parcele.

1. Identificarea parcelei viticole: sistemul de identificare a parcelelor viticole ar trebui instituit pe baza hărților, a documentelor cadastrale sau a altor referințe cartografice. Se utilizează tehnici computerizate bazate pe sistemul de informații geografice, inclusiv ortofotoplanuri aeriene sau spațiale, care respectă un standard uniform ce garantează o precizie cel puțin echivalentă cu cea oferită de cartografierea la o scară de 1:5 000 (sau de 1:10 000, dacă au fost achiziționate pe baza unor contracte pe termen lung convenite înainte de noiembrie 2012), ținând în același timp cont de forma și de starea parcelei. Acest lucru se stabilește în conformitate cu standardele existente ale Uniunii.

2. Suprafața parcelei viticole

În cazul în care vița-de-vie este asociată altor culturi:

- (a) suprafața totală a parcelei în cauză;
 - (b) suprafața plantată cu viță-de-vie exprimată în cultură pură (transformarea se efectuează cu ajutorul unor coeficienți adecvați stabiliți de statul membru).
3. Suprafața parcelei viticole sau, după caz, suprafața exprimată în cultură pură, cu următoarea defalcare referitoare la suprafața (suprafețele) plantată (plantate) cu viță-de-vie [informații compatibile cu comunicarea menționată la articolul 33 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274 și cu partea I din anexa IV la regulamentul menționat, care constituie, dacă se aplică, baza de calcul al procentului de 1 % menționat la articolul 63 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013]:
 - (a) suprafața (suprafețele) plantată (plantate) cu viță-de-vie care e eligibilă (sunt eligibile) pentru producția de vinuri cu DOP;
 - (b) suprafața (suprafețele) plantată (plantate) cu viță-de-vie care e eligibilă (sunt eligibile) pentru producția de vinuri cu IGP:
 - care e eligibilă (sunt eligibile) și pentru producția de vin cu DOP și de vin fără DOP/IGP;
 - care e eligibilă (sunt eligibile) numai pentru producția de vin cu IGP și de vin fără DOP/IGP;
 - (c) suprafața (suprafețele) plantată (plantate) cu viță-de-vie care e eligibilă (sunt eligibile) doar pentru producția de vin fără DOP/IGP, dar care e situată (sunt situate) într-o arie geografică de producție cu DOP/IGP;
 - (d) suprafața (suprafețele) plantată (plantate) cu viță-de-vie care e eligibilă (sunt eligibile) doar pentru producția de vin fără DOP/IGP și care e situată (sunt situate) în afara unei arii geografice de producție cu DOP/IGP;
 - (e) suprafața (suprafețele) plantată (plantate) cu viță-de-vie cu altă destinație.

4. Soiurile de struguri de vinificație cultivate, suprafețele corespunzătoare estimate și cotele din parcela viticolă în cauză, precum și culoarea strugurilor [informații compatibile cu Regulamentul (UE) nr. 1337/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾].
5. Anul plantării sau, în lipsa acestuia, vârsta estimată a parcelei viticole în cauză [informații compatibile cu Regulamentul (UE) nr. 1337/2011].
6. Suprafața plantată cu viță-de-vie care face obiectul restructurării sau al reconversiei în conformitate cu articolul 46 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 [informații compatibile cu comunicările menționate în tabelele din părțile IV, V și VI din anexa IV la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274].
7. Suprafața plantată cu viță-de-vie care face obiectul recoltării înainte de coacere în conformitate cu articolul 47 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 [informații compatibile cu comunicările menționate în tabelele din părțile IV, V și VI din anexa IV la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274].

Informațiile menționate la punctele 6 și 7 trebuie să includă, de asemenea, toate suprafețele care fac obiectul restructurării, al reconversiei sau al recoltării înainte de coacere în conformitate cu articolele 46 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 [informații compatibile cu comunicările menționate la anexa IV sau IVa și în anexa VI la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1150 al Comisiei ⁽²⁾].

În cazul în care toate suprafețele plantate cu viță-de-vie incluse în dosarul unui producător vitivinicol sunt abandonate sau primesc o altă destinație decât vitivinicultura, dosarul respectiv trebuie eliminat din registrul plantațiilor viticole sau marcat cu un steguleț, iar suprafețele respective trebuie scăzute din cele menționate la punctul 1.2 din prezenta anexă.

1.3. Declarațiile

Declarația de recoltă (informații compatibile cu declarațiile de recoltă menționate la articolul 33.

2. DOSARUL DE PRODUCȚIE

2.1. Identificarea

Identitatea oricărei persoane fizice sau juridice sau a oricărui grup de astfel de persoane obligat(e) să prezinte o declarație de producție prevăzută la articolul 31.

2.2. Declarațiile

- (a) Declarația de producție (informații compatibile cu declarațiile de producție menționate la articolul 31.
- (b) Declarația de stocuri (informații compatibile cu declarațiile de stocuri menționate la articolul 32.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1337/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2011 referitor la statisticile europene privind culturile permanente și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 357/79 al Consiliului și a Directivei 2001/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 347, 30.12.2011, p. 7).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1150 al Comisiei din 15 aprilie 2016 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește programele naționale de sprijin în sectorul vitivinicol (JO L 190, 15.7.2016, p. 23).

ANEXA IV

INFORMAȚIILE SUPLIMENTARE MINIME CARE TREBUIE CUPRINSE ÎN REGISTRUL PLANTAȚIILOR VITICOLE ȘI SPECIFICAȚIILE REFERITOARE LA ACESTE INFORMAȚII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 7 ALINEATUL (1)**1. DOSARUL PRODUCĂTORULUI VITIVINICOL****1.1. Identificarea și localizarea**

1. Autorizațiile solicitate, acordate, dar în cazul cărora nu s-a realizat încă plantarea și suprafața specifică aferentă [informații compatibile cu notificările menționate la articolul 33 alineatul (2) litera (a) și în tabelele din partea IV a anexei IV la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274].
2. Drepturile de plantare deținute (per tip) până la termenul-limită pentru conversia în autorizații decis de statele membre [informații compatibile cu notificarea de trimis până la 1 martie 2016 menționată la articolul 11 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/561 al Comisiei ⁽¹⁾ și în tabelul A din anexa VII la respectivul regulament].

1.2. Caracteristicile suprafeței (suprafețelor) plantate cu viță-de-vie de pe parcelele viticole

Aceste informații trebuie prezentate separat despre fiecare parcelă viticolă în parte în dosarul producătorului vitivinicol. Cu toate acestea, atunci când omogenitatea parcelelor viticole permite acest lucru, informațiile se pot referi la un ansamblu alcătuit din mai multe parcele învecinate sau din părți de parcele învecinate, cu condiția să se garanteze identificarea în continuare a fiecărei parcele.

1. Suprafața (suprafețele) care beneficiază de următoarele excepții de la sistemul de autorizații pentru plantări de viță-de-vie:
 - (a) suprafețele plantate sau replantate în scopuri experimentale [inclusiv cele cu soiuri de struguri de vinificație care nu sunt clasificate în conformitate cu articolul 81 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013];
 - (b) suprafețele plantate sau replantate destinate culturii de viță-mamă pentru altoi.
2. Suprafața (suprafețele) plantate cu viță-de-vie fără autorizație după 31 decembrie 2015, precum și suprafețele neautorizate care au fost defrișate [informații compatibile cu comunicarea menționată la articolul 33 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/274 și în partea III din anexa IV la regulamentul respectiv].
3. Suprafața (suprafețele) plantate cu viță-de-vie fără a avea drept de plantare înainte de 1 ianuarie 2016, precum și plantările neautorizate care au fost defrișate [informații compatibile cu comunicările menționate la articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (CE) 555/2008 și în tabelele 3 și 7 din anexa XIII la regulamentul respectiv].

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/561 al Comisiei din 7 aprilie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantări de viță-de-vie (JO L 93, 9.4.2015, p. 12).

ANEXA V

DOCUMENTELE ÎNȘOȚITOARE

A. CERINȚE PENTRU UTILIZAREA UNUI DOCUMENT ÎNȘOȚITOR

Informațiile menționate la articolul 10 alineatul (2) sunt prezentate sub forma elementelor care apar în coloana 1 din tabelul prezentat în continuare.

Pentru întocmirea documentelor menționate la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctele (i) și (iii), aceste elemente sunt identificate cu ajutorul numerelor și al literelor din coloanele A și B ale tabelelor din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 684/2009 (coloana 2 din tabelul prezentat în continuare).

Pentru întocmirea documentelor menționate la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (ii), aceste elemente sunt identificate cu ajutorul numerelor și al literelor din Regulamentul (CEE) nr. 3649/92 (coloana 3 din tabelul prezentat în continuare).

Ordinea prezentării elementelor respective și detaliile specifice privind dispunerea acestora sunt determinate de statele membre, pe baza normelor stabilite în secțiunea B a prezentei anexe.

1	2	3
Numărul de referință: fiecare expediere trebuie să poarte un număr de referință care să permită identificarea sa în conturile expeditorului. Acest număr este, după caz, numărul ARC, codul MVV sau numărul de referință al documentului însoțitor simplificat atribuit documentului însoțitor în forma sa administrativă sau comercială.	Nr. 1d	Nr. 2
Expeditor: numele și adresa complete, inclusiv codul poștal și codul de acciză din sistemul de schimb de date privind accizele (SEED) ale antrepozitarului autorizat sau ale expeditorului înregistrat, după caz.	Nr. 2	Nr. 1
Locul de expediere: locul efectiv de expediere, dacă mărfurile nu sunt expediate de la adresa indicată pentru expeditor.	Nr. 3	Nr. 1
Destinatar: numele și adresa complete, inclusiv codul poștal și codul de acciză SEED ale antrepozitarului autorizat sau ale destinatarului înregistrat, după caz.	Nr. 5	Nr. 4
Locul de livrare: locul efectiv de livrare, dacă mărfurile nu sunt livrate la adresa indicată pentru destinatar.	Nr. 7	Nr. 7
Autoritățile competente la locul de expediere: numele și adresa autorității competente responsabile cu verificarea întocmirii documentului însoțitor la locul de expediere. Această mențiune este obligatorie numai în cazul expedierii către un alt stat membru sau al exportului în afara Uniunii.	Nr. 10	Rubrica A
Transportator: numele și adresa persoanei responsabile cu organizarea primului transport (în cazul în care aceasta nu coincide cu expeditorul).	Nr. 15	Nr. 5
Alte mențiuni privind transportul: (a) tipul mijlocului de transport utilizat (camion, camionetă, camion-cisternă, automobil, vagon de cale ferată, vagon-cisternă, avion, navă); (b) numărul de înmatriculare sau, pentru nave, numele (detalii opționale). În cazul schimbării mijlocului de transport, transportatorul care încarcă produsul trebuie să precizeze pe spatele documentului: – data expedierii, – tipul mijlocului de transport utilizat, numărul de înmatriculare pentru vehicule și numele pentru nave, – numele și prenumele transportatorului sau numele și adresa societății, inclusiv codul poștal. În cazul în care survine o modificare în ceea ce privește locul de livrare: locul efectiv de livrare.	Nr. 16	Nr. 5

1	2	3
Codul NC	Nr. 17c	Nr. 9
Descrierea produsului: în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și cu orice norme naționale aplicabile, în special mențiunile obligatorii.	Nr. 17p	Nr. 8
Descrierea coletelor de mărfuri: numerele de identificare și numărul de colete, numărul de ambalaje din interiorul coletelor. În cazul altor documente decât cele menționate la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (i), descrierea poate fi continuată pe o filă separată anexată fiecărui exemplar. În acest scop, ar putea fi utilizată o listă de colisaj.	Nr. 17.1	Nr. 8
Pentru transportul în vrac: – al vinului, tăria alcoolică dobândită, – al produselor nefermentate, indicele refractometric sau densitatea, – al produselor aflate în fermentație, tăria alcoolică totală – al vinurilor al căror conținut rezidual de zahăr depășește patru grame pe litru, pe lângă tăria alcoolică dobândită, tăria alcoolică totală.	Nr. 17g și 17o	Nr. 8
Mențiuni opționale pentru transportul în vrac: pentru transportul în vrac al vinurilor menționate la punctele 1-9, 15 și 16 din partea II a anexei VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, descrierea produsului include informațiile opționale prevăzute la articolul 120 din regulamentul respectiv, cu condiția ca acestea să fie indicate în etichetare sau să se aibă în vedere indicarea lor în etichetare.	Nr. 17p	Nr. 8
Cantitatea: – pentru produsele în vrac, cantitatea totală netă, – pentru produsele ambalate, numărul recipientelor utilizate.	Nr. 17d/f și 17.l	Nr. 8
Certificări: certificarea DOP, certificarea IGP sau certificarea anului de recoltă sau a soiului (soiurilor) de struguri de vinificație: a se vedea articolele 11 și 12.	Nr. 17l	Nr. 14
Categoria de produse vitivinicole	Nr. 17.2a	Nr. 8
Codul zonei vitivinicole	Nr. 17.2b	Nr. 8
Codul operațiunii vitivinicole	Nr. 17.2.1a	Nr. 8
Certificat – control la export, dacă este cazul	Nr. 18	A
Data expedierii și, dacă acest lucru este prevăzut de statul membru pe teritoriul căruia începe operațiunea de expediere, ora expedierii.	Nr. 18	Nr. 15
Viza organismului competent din locul de expediere, în cazul altor documente decât cele menționate la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (i) (dacă este necesară).	Nr. 18	Nr. 15

B. INSTRUCȚIUNI PRIVIND ÎNTOCMIREA ȘI UTILIZAREA DOCUMENTELOR ÎNȘOȚITOARE

1. Norme generale

- 1.1. Atunci când documentele menționate la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (i) conțin un număr ARC atribuit de sistemul informatizat menționat la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE sau un cod MVV atribuit de un sistem informatic creat de statul membru de expediere astfel cum se menționează la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (iii), în sistemul utilizat se păstrează informațiile menționate în secțiunea A.
- 1.2. Documentele menționate la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (iii) a doua liniuță conțin în antet, logoul Uniunii, mențiunea „Uniunea Europeană”, numele statului membru de expediere și un semn sau un logo de identificare a statului membru de expediere.

Documentele menționate la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctele (i) și (ii) și la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (iii) prima liniuță pot conține elementele menționate la prezentul punct primul paragraf.

- 1.3. Documentele menționate la articolul 10 alineatul (1) se completează în mod lizibil și de neșters. Documentul însoțitor nu trebuie să conțină ștersături și completări ulterioare.

Orice copie prevăzută a unui document se marchează cu mențiunea „copie” sau cu o mențiune echivalentă.

- 1.4. Se poate completa un singur document însoțitor atunci când se transportă într-o singură expediție de la același expeditor la același destinatar:

- (a) mai multe loturi din aceeași categorie de produse sau
- (b) mai multe loturi din categorii diferite de produse, cu condiția ca acestea să fie ambalate în recipiente etichetate cu un volum nominal de maximum 60 de litri, prevăzute cu un dispozitiv de închidere de unică folosință.

- 1.5. În cazul menționat la articolul 17 alineatul (1) sau atunci când documentul care însoțește transportul este completat de autoritatea competentă, documentul este valabil numai în cazul în care transportul începe cel târziu în a cincea zi lucrătoare de la data validării sau de la data completării, după caz.

- 1.6. Atunci când produsele sunt transportate în compartimente separate ale aceluiași container de transport sau sunt amestecate în timpul transportului, trebuie întocmit un document însoțitor pentru fiecare parte, indiferent dacă produsele sunt transportate separat sau ca amestec. Astfel de documente menționează, conform normelor stabilite de fiecare stat membru, utilizarea produsului în amestec.

Cu toate acestea, statele membre pot autoriza expeditorii sau persoanele abilitate să întocmească un singur document pentru întregul produs rezultat din amestec. În astfel de cazuri, autoritatea competentă stabilește cum se furnizează dovezile care atestă categoria, originea și cantitatea diferitelor încărcături.

2. Norme speciale

2.1. Mențiuni referitoare la **descrierea produsului**

(a) Tipul de produs

Se specifică tipul în care se încadrează produsul prin utilizarea unei mențiuni compatibile cu normele Uniunii care oferă o descriere cât mai precisă a acestuia, spre exemplu: vin cu DOP sau IGP/vin fără DOP sau IGP/vin cu denumire de soi fără DOP/IGP/must de struguri pentru vin cu DOP sau IGP/vin din recolta unui anumit an fără DOP/IGP.

(b) Transport în vrac

Pentru transportul în vrac al vinurilor menționate la punctele 1-9, 15 și 16 din partea II a anexei VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, descrierea produsului include informațiile opționale prevăzute la articolul 120 din regulamentul respectiv, cu condiția ca acestea să fie indicate în etichetare sau să se aibă în vedere indicarea lor în etichetare.

(c) Tăria alcoolică și densitatea

Pentru transportul produselor în vrac sau în recipiente neetichetate cu volum nominal de maximum 60 de litri:

- (i) tăria alcoolică dobândită a vinului, cu excepția vinurilor noi aflate încă în fermentație, sau tăria alcoolică totală a vinului nou aflat încă în fermentație și a mustului de struguri fermentat parțial trebuie exprimată în % vol. și zecimi de % vol.;
- (ii) indicele refractometric al mustului de struguri se obține printr-o metodă de măsurare recunoscută de Uniune. Acesta trebuie exprimat prin tăria alcoolică potențială în % vol. El poate fi înlocuit cu densitatea exprimată în g/cm³;
- (iii) densitatea mustului de struguri proaspăt oprit din fermentație prin adaos de alcool trebuie exprimată în g/cm³, iar tăria alcoolică dobândită a acestui produs trebuie exprimată în % vol. și zecimi de % vol.;

- (iv) conținutul de zahăr al mustului de struguri concentrat, al mustului de struguri concentrat rectificat și al sucului de struguri concentrat trebuie exprimat prin conținutul de zaharuri totale în grame per litru și per kilogram;
- (v) tăria alcoolică dobândită a tescovinei și a drojdiei de vin se menționează opțional și se exprimă în litri alcool pur pe 100 kg.

Aceste informații trebuie exprimate cu ajutorul tabelelor de echivalență recunoscute de Uniune și cuprinse în normele privind metodele de analiză.

(d) Toleranțe

Fără a aduce atingere dispozițiilor Uniunii care stabilesc valori limită pentru anumite produse vitivinicole, se admit următoarele toleranțe:

- (i) în ceea ce privește tăria alcoolică dobândită sau totală, o toleranță de $\pm 0,2$ % vol.;
- (ii) în ceea ce privește densitatea, o toleranță de șase unități în plus sau în minus la cea de a patra zecimală ($\pm 0,0006$);
- (iii) în ceea ce privește conținutul de zahăr, o toleranță de ± 3 %.

(e) Alte mențiuni pentru transportul produselor în vrac:

(i) Zona vitivinicolă

Zona vitivinicolă din care provine produsul transportat trebuie indicată în conformitate cu appendicele I la anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, utilizându-se abrevierile următoare: A, B, C I, C II, C III(a) și C III(b).

(ii) Operațiuni efectuate

Trebuie indicate operațiunile la care a fost supus produsul transportat, utilizându-se următoarele cifre puse între paranteze:

- 0. produsul nu a făcut obiectul niciuneia dintre operațiunile de mai jos;
 - 1. produsul a fost îmbogățit;
 - 2. produsul a fost acidificat;
 - 3. produsul a fost dezacidificat;
 - 4. produsul a fost îndulcit;
 - 5. produsul a fost alcoolizat;
 - 6. la produs s-a adăugat un produs originar dintr-o altă unitate geografică decât cea indicată în descriere;
 - 7. la produs s-a adăugat un produs obținut dintr-un alt soi de viță-de-vie decât cel indicat în descriere;
 - 8. la produs s-a adăugat un produs recoltat în alt an decât cel indicat în descriere;
 - 9. la obținerea produsului s-au utilizat bucăți de lemn de stejar;
 - 10. produsul a fost obținut prin utilizarea experimentală a unei noi practici oenologice;
 - 11. conținutul de alcool al produsului a fost corectat;
 - 12. alte operațiuni, care trebuie precizate. Exemple:
 - (a) pentru un vin originar din zona B, care a fost alcoolizat, se menționează: B(5);
 - (b) pentru un must de struguri originar din zona C III(b), care a fost acidificat, se menționează: C III(b)(2).

În plus față de mențiunile referitoare la descrierea produsului, trebuie oferite mențiuni referitoare la zona vitivinicolă și la operațiunile efectuate, care se introduc în același câmp vizual.

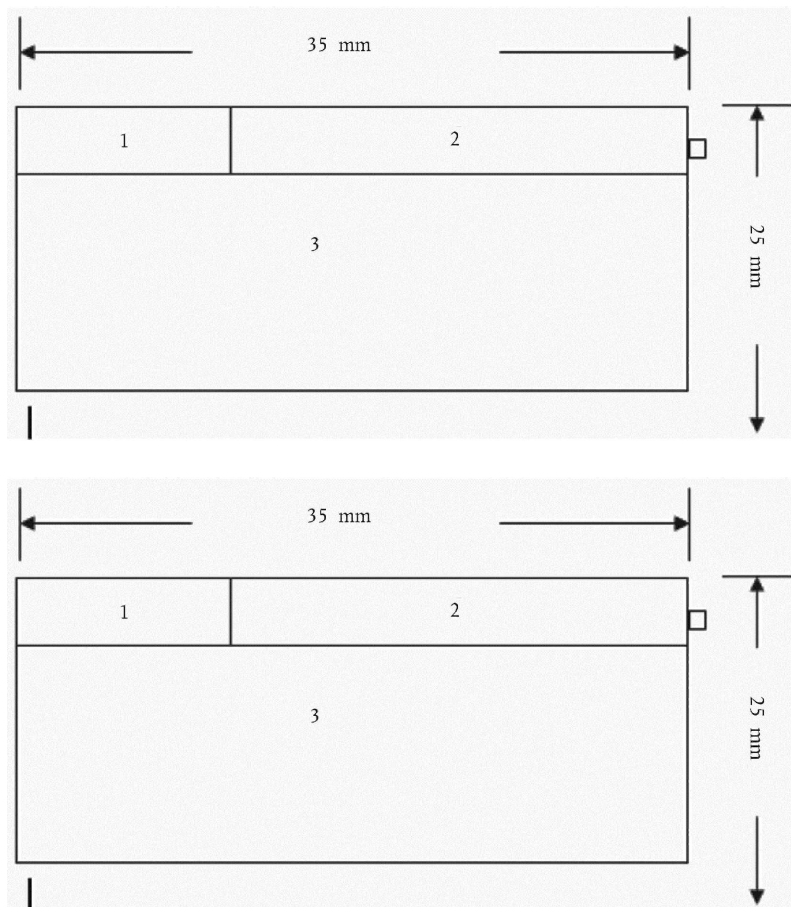
2.2. Mențiunile referitoare la **cantitatea netă**

(a) de struguri, de must de struguri concentrat, de must de struguri concentrat rectificat, de suc de struguri concentrat, de tescovină și de drojdie de vin, în tone sau în kilograme, trebuie exprimate prin simbolurile „t” sau „kg”;

(b) de alte produse în hectolitri sau litri trebuie exprimate prin simbolurile „hl” sau „l”.

La indicarea cantității de produse transportate în vrac, se poate admite o toleranță de 1,5 % din cantitatea totală netă.

C. ȘTAMPILA SPECIALĂ PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 10 ALINEATUL (3) PRIMUL PARAGRAF LITERA (b) PUNCTUL (i)

1. Simbolul statului membru
2. Autoritatea competentă pentru teritoriul respectiv
3. Autentificare

D. MENȚIUNILE LA CARE SE FACE REFERIRE LA ARTICOLUL 13 ALINEATUL (2)

În bulgară: Изнесено: Декларация за износ № ... от [дата]

În cehă: Vyvezeno: Vývozní prohlášení č. ... ze dne [datum]

În croată: Izvezeno: Izvozna deklaracija br. ... [datum]

În daneză: Udførsel: Udførselsangivelse-nr.: ... af [dato]

În engleză: Exported: Export declaration No ... of [date]

În estonă: Eksporditud: Ekspordideklaratsiooni nr. ..., ... [kuupäev]

În finlandeză: Viety: Vienti-ilmoitus nro ..., ... [päiväys]

În franceză:	Exporté: Déclaration d'exportation no ... du [date]
În germană:	Ausgeführt: Ausfuhranmeldung Nr. ... vom [Datum]
În greacă:	Εξαχθέν: Δήλωση εξαγωγής αριθ. ... της [ημερομηνία]
În italiană:	Esportato: Dichiarazione di esportazione n. ... del [data]
În letonă:	Eksportēts: [datums] Eksporta deklarācija Nr. ...
În lituaniană:	Eksportuota: Eksporto deklaracija Nr. ..., [data]
În maghiară:	Exportálva: Exportnyilatkozat-sz.: ..., [dátum]
În malteză:	Esportat: Dikjarazzjoni tal-esportazzjoni nru ... ta' [data]
În neerlandeză:	Uitgevoerd: Uitvoeraangifte nr. ... van [datum]
În polonă:	Wywieziono: Zgłoszenie eksportowe nr. ... z dnia [data]
În portugheză:	Exportado: Declaração de exportação n.º ... de [data]
În română:	Exportat: Declarație de export nr. ... din [data]
În slovacă:	Vyvezené: Vývozné vyhlásenie č. ... zo dňa [dátum]
În slovenă:	Izvoženo: Izvozna deklaracija št. ... z dne [datum]
În spaniolă:	Exportado: Declaración de exportación no ... de [fecha]
În suedeză:	Exporterad: Export deklaration nr. ... av den [datum].

ANEXA VI

**CERTIFICATUL DE ORIGINE SAU DE PROVENIENȚĂ ȘI CARACTERISTICILE PRODUSELOR VITIVINICOLE,
ANUL DE RECOLTĂ SAU SOIUL (SOIURILE) DE STRUGURI DIN CARE SUNT OBTINUTE PRODUSELE ȘI
DOP SAU IGP A VINURILOR DIN UNIUNE**

[Articolul 11 alineatul (1) și articolul 12 alineatul (1)]

PARTEA I

**Informațiile relevante menționate la articolul 11 alineatul (1) sau la articolul 12 alineatul (1)
litera (a)**

**Informațiile care trebuie menționate în rubrica 171 a documentului însoțitor sau a documentului
comercial utilizat în conformitate cu articolul 21 alineatul (6) din Directiva 2008/118/CE sau cu
articolul 12 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament**

Subsemnatul/Subsemnata, responsabil(ă) cu produsele enumerate mai jos, certific faptul că acestea au fost produse și îmbuteliate în [statul membru sau Uniunea Europeană] și că:

1. îndeplinesc cerințele de etichetare și de prezentare în ceea ce privește:
 - (a) denumirea de origine protejată (DOP) sau indicația geografică protejată (IGP) cu nr. [..., ...] înregistrată în „registru E-Bacchus” creat de Uniune, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 607/2009;
 - (b) anul de recoltă, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 120 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
 - (c) soiul (soiurile) de struguri de vinificație („vinurile cu denumire de soi”), în conformitate cu normele prevăzute la articolele 81 și 120 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
2. toate produsele respectă dispozițiile care reglementează producția și punerea în circulație a produselor pentru consumul uman direct în temeiul dreptului Uniunii;
3. produsele au fost obținute prin metode de producție aprobate și nu au fost produse în mod expres pentru export și
4. produsele sunt autentice și sunt adecvate pentru consumul uman în Uniune.

Semnătura și data	Numărul de referință administrativ atribuit de autoritatea competentă
Numele și funcția producătorului/prelucrătorului	„numărul ARC” sau „codul MVV”

PARTEA II

Certificatul specific de export menționat la articolul 12 alineatul (1) litera (b)

A. MODEL

CERTIFICAT DE EXPORT DE VINURI Pentru vinurile exportate din Uniunea Europeană către ... Prezentul certificat este un certificat cu utilizare multiplă, creat în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 folosit pentru <u>certificatul de origine, certificatul de sănătate și certificatul de autenticitate</u> Uniunea Europeană 	
2. Expeditor: 2a. Identificare:	A. Exportator: Aa. Identificare:

3. Locul de expediere:		A1. Unități:	
5. Identificarea mijlocului de transport (tipul):		6. Număr de referință:	
B. Importator:		Ba. Locul de livrare:	
17p. Descriere	17df. Cantitatea (litri)	Detalii	
17l. Certificare: <i>Subsemnatul, responsabil cu aceste produse destinate exportului, certific informațiile următoare:</i> <i>Produsele enumerate mai sus au fost produse și îmbuteliate în Uniunea Europeană/în</i> <i>Toate produsele respectă dispozițiile care reglementează producția și punerea în circulație a produselor pentru consumul uman direct în temeiul dreptului UE.</i> <i>Produsele au fost obținute prin metode de producție normale și aprobate și nu au fost produse în mod expres pentru export, precum și:</i> <i>Produsele sunt autentice și sunt adecvate pentru consumul uman în Uniunea Europeană.</i> <i>Produsele enumerate mai sus au fost produse și îmbuteliate în temeiul normelor UE ca vinuri cu:</i> ☐ denumire de origine protejată (DOP) sau indicație geografică protejată (IGP) înregistrată în „registru E-Bacchus” creat de UE, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 607/2009; ☐ indicarea anului de recoltă, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 120 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013; ☐ indicarea soiului (soiurilor) de struguri de vinificație („vinuri cu denumire de soi”) în conformitate cu normele prevăzute la articolele 81 și 120 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Certificare complementară (opțională)			
Logoul statului membru		10. Autoritățile de control confirmă că expeditorul produselor vitivinicole descrise în prezentul certificat este înregistrat la și intră în sfera de competență a cu obligația ca toate produsele vitivinicole să fie înregistrate și să facă obiectul supravegherii și al controlului de către autoritățile competente.	
18. Semnătura	Data:	18a. Numărul de referință administrativ unic atribuit de autoritățile competente	
Numele și funcția		[articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctele (i) și (iii) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273] ARC/MVV	
Expeditorul sau reprezentantul care certifică informațiile de mai sus [articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273]			

B. CERINȚE PENTRU UTILIZAREA CERTIFICATULUI SPECIFIC DE EXPORT

Informațiile care trebuie furnizate în certificatul menționat la articolul 12 alineatul (1) litera (b) sunt prezentate sub forma elementelor care apar în coloana 1 din tabelul prezentat în continuare.

Aceste elemente sunt identificate cu ajutorul numerelor și al literelor din coloana nr. 2 din tabelul următor:

1	2
Expeditor: numele și adresa complete, inclusiv codul poștal Identificare: codul de acciză din sistemul de schimb de date privind accizele (SEED) sau o trimitere la numărul din lista sau din registrul prevăzute la articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei.	Nr. 2
Locul de expediere: locul efectiv de expediere, dacă mărfurile nu sunt expediate de la adresa indicată pentru expeditor.	Nr. 3
Exportator: numele și adresa complete	Nr. A
Unități: locul efectiv de expediere, dacă mărfurile nu sunt expediate de la adresa indicată pentru exportator.	Nr. A1
Identitatea mijlocului de transport: container, navă, avion ...	Nr. 5
Referință: numele și identitatea mijlocului de transport	Nr. 6
Importator: numele și adresa complete	Nr. B
Locul de livrare: locul efectiv de livrare, dacă mărfurile nu sunt livrate la adresa indicată pentru importator.	Nr. Ba
Logoul statului membru de expediere și numele, adresa și punctul de contact ale autorității competente responsabile cu verificarea expeditorului la locul de expediere Cerințe specifice opționale: confirmarea de către autoritățile de control a faptului că „<i>Se face un control intern al calității pentru conformitatea produselor.</i>”	Nr. 10
Descrierea produsului: în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și cu orice norme naționale aplicabile, în special mențiunile obligatorii. Se pot oferi detaliile ale descrierii în documente separate menționate în această rubrică.	Nr. 17p
Cantitatea: – pentru produsele în vrac, cantitatea totală netă, – pentru produsele ambalate, numărul recipientelor utilizate	Nr. 17d/f
Certificare: Certificarea originii sau provenienței și a respectării dispozițiilor care reglementează producția și punerea în circulație a produselor pentru consumul uman direct în temeiul dreptului Uniunii și prin metode de producție normale și aprobate (practici oenologice, adjuvanți tehnologici și aditivi); Certificarea DOP sau a IGP, certificarea anului de recoltă sau a soiului (soiurilor) de struguri de vinificație, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Certificare complementară (opțională): poate fi adăugată de expeditor sub forma unor mențiuni facultative, după cum urmează: — Societatea mea a implementat un sistem de asigurare a calității. — Fabricarea și vânzarea produselor menționate mai sus sunt autorizate în UE în conformitate cu legislația UE și cu cea națională. — Eșantioanele produselor sunt selectate aleatoriu și sunt examinate în laboratoare oficiale.	Nr. 17l

1	2
— Conform analizei efectuate de un terț, nivelul de radioactivitate în ceea ce privește cesiul 134 + 137 pentru aceste produse nu depășește [este de] ... Bq/kg (a se vedea documentația, rapoartele de încercări atașate). — Alte certificări	
Semnătura, numele și funcția persoanei care semnează și data semnării	Nr. 18
Numărul de referință: fiecare certificat trebuie să poarte un număr de referință care să permită identificarea sa în conturile expeditorului. Acest număr este, după caz, numărul ARC sau codul MVV atribuit documentului însoțitor în forma sa administrativă sau comercială.	Nr. 18a

(2) Se marchează cu un „X” rubrica corespunzătoare.

Atribuirea (punerea în liberă circulație și eliberarea extraselor)

Cantitate	11. Nr. și data documentului vamal de punere în liberă circulație, precum și cele ale extrasului	12. Numele și adresa complete ale destinatarului (extras)	13. Ștampila autorității competente
Disponibilă			
Atribuită			
Disponibilă			
Atribuită			
Disponibilă			
Atribuită			
Disponibilă			
Atribuită			
14. Alte observații			

UNIUNEA EUROPEANĂ		STATUL MEMBRU EMITENT:	
1. Expeditor (numele și adresa)		VI-2	Nr. serie
2. Destinatar (numele și adresa)		EXTRAS AL UNUI DOCUMENT PENTRU IMPORTUL DE VIN, SUC DE STRUGURI SAU MUST DE STRUGURI ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ	
3. Extras al documentului VI-1 Nr. Eliberat de (numele țării terțe): La:		4. Extras al extrasului VI-2 Nr. Ștampilat de (numele și adresa complete ale biroului vamal din Uniune): La:	
5. Descrierea produsului importat		6. Cantitate în l/hl/kg ⁽¹⁾	
		7. Numărul de recipiente	
8. DECLARAȚIA EXPEDITORULUI ⁽²⁾ Documentul VI-1 menționat în rubrica 3 ☐ /Extrasul menționat în rubrica 4 ☐ a fost completat pentru produsul descris mai sus și cuprinde: ☐ un CERTIFICAT care atestă că produsul descris mai sus ☐ este/ ☐ nu este destinat consumului uman direct, respectă definițiile sau categoriile Uniunii de produse viticole și a fost produs în conformitate cu practici oenologice ⁽²⁾ ☐ recomandate și publicate de OIV/ ☐ autorizate de Uniune. ☐ un RAPORT DE ANALIZĂ care atestă că produsul prezintă următoarele caracteristici analitice: PENTRU MUSTUL DE STRUGURI ȘI SUCUL DE STRUGURI — Densitate: PENTRU VIN ȘI MUSTUL DE STRUGURI AFLAT ÎNCĂ ÎN FERMENTAȚIE — Tărie alcoolică totală: — Tărie alcoolică dobândită: PENTRU TOATE PRODUSELE — Extract sec total: — Dioxid de sulf total: — Aciditate totală: — Aciditate volatilă: — Aciditate citrică: ☐ o VIZĂ ⁽²⁾ a organismului competent care atestă faptul că: — vinul care face obiectul prezentului document este certificat a fi produs în regiunea vitivinicolă și a purta indicația geografică de la rubrica 5 în conformitate cu dispozițiile țării de origine; — alcoolul adăugat la acest vin este de origine vinicolă. Semnătura:			

9. AUTORITATEA VAMALĂ

Declarație certificată conformă

Ștampila:

Numele și adresa complete ale
biroului vamal în cauză:

Locul și data:

Semnătura:

⁽¹⁾ A se șterge, după caz.⁽²⁾ Se marchează cu un „X” rubrica corespunzătoare.

Atribuirea (punerea în liberă circulație și eliberarea extraselor)

Cantitate	10. Nr. și data documentului vamal de punere în liberă circulație, precum și cele ale extrasului	11. Numele și adresa complete ale destinatarului (extras)	12. Ștampila autorității competente
Disponibilă			
Atribuită			
Disponibilă			
Atribuită			
Disponibilă			
Atribuită			
Disponibilă			
Atribuită			
13. Alte observații			

PARTEA III

Instrucțiuni pentru completarea documentului VI-1 și a extraselor VI-2

Documentul VI-1 și extrasele VI-2 se completează fie prin dactilografiere sau de mână, fie prin mijloace tehnice echivalente recunoscute de un organism oficial. În extrasele completate de mână se scrie cu cerneală și cu majuscule. Nu sunt permise ștersături sau adăugiri. Eventualele modificări se fac prin tăierea mențiunilor greșite și, după caz, adăugarea celor necesare. Orice modificare efectuată în acest mod trebuie aprobată de autorul ei și ștampilată, după caz, de organismul competent, de laboratorul desemnat sau de autoritățile vamale.

A. Imprimarea documentului VI-1 și a extraselor VI-2

1. Dimensiunea formularelor trebuie să fie de aproximativ 210 × 297 mm.
2. Documentul sau extrasele se imprimă într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii. Pentru extrasele VI-2, limba în care sunt întocmite este stabilită de autoritatea competentă a statului membru în care urmează să fie ștampilate extrasele respective.

B. Completarea documentului VI-1 și a extraselor VI-2

Documentul sau extrasele se completează în limba în care sunt imprimate.

Fiecare document sau extras trebuie să poarte un număr de serie atribuit:

- (a) în cazul documentului VI-1, de organismul competent care semnează secțiunea „certificat”,
- (b) în cazul extraselor VI-2, de biroul vamal care le ștampilează.

C. Conținut

Rubrica 1: Exportator: numele complet și adresa completă din țara terță în cauză

Rubrica 2: Destinatar: numele complet și adresa completă din UE

Rubrica 4: (Documentul VI-1) **Mijloace de transport și informații privind transportul:**

- Menționați exclusiv transportul folosit pentru livrarea la punctul de intrare în UE
- Precizați modul de transport (maritim, aerian etc.); indicați numele navei etc.

Rubrica 6: (rubrica 5 pentru VI-2) **Descrierea produsului importat:**

- Denumirea comercială (așa cum apare pe etichetă, precum numele producătorului și regiunea vitivinicolă, marca etc.)
- Numele țării de origine
- Indicația geografică, cu condiția ca vinul să aibă o astfel de indicație geografică
- Tăria alcoolică dobândită, în volume
- Culoarea produsului (indicați exclusiv „roșu”, „roze” sau „alb”)
- Codul din Nomenclatura combinată (codul NC).

PARTEA IV

Lista țărilor terțe menționate la articolul 21 litera (b), la articolul 26 și la articolul 27

A. Lista țărilor terțe menționate la articolul 21 litera (b):

- Australia
- Chile

B. Lista țărilor terțe menționate la articolul 26:

- Australia
- Chile
- Statele Unite ale Americii

C. Lista țărilor terțe menționate la articolul 27:

—.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/274 AL COMISIEI**din 11 decembrie 2017**

de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii și notificările, de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele relevante și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/561 al Comisiei

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolele 70 și 72, articolul 91 literele (d)-(g), articolul 123, articolul 145 alineatul (3), articolul 147 alineatul (4) și articolul 223 alineatul (3),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului ⁽²⁾, în special articolul 62 alineatul (2) literele (a) și (b),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 a abrogat și a înlocuit Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului ⁽³⁾. Partea II titlul I capitolul III și partea II titlul II capitolul II secțiunea 2 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 cuprind norme în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie și gestionarea acestuia, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare, registrul de intrări și de ieșiri, autoritățile competente în ceea ce privește controalele și cerințele în materie de comunicare în sectorul vitivinicol și împuternicesc Comisia să adopte acte delegate și de punere în aplicare în acest sens. Aceste acte ar trebui să înlocuiască dispozițiile relevante ale Regulamentelor (CE) nr. 555/2008 ⁽⁴⁾ și (CE) nr. 436/2009 ⁽⁵⁾ ale Comisiei, precum și anumite dispoziții ale Regulamentelor (CE) nr. 606/2009 ⁽⁶⁾ și (CE) nr. 607/2009 ⁽⁷⁾ ale Comisiei, care sunt abrogate sau, respectiv, eliminate de Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei ⁽⁸⁾.
- (2) Articolul 62 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 stabilește obligația generală a statelor membre de a acorda o autorizație pentru plantarea de viță-de-vie la depunerea unei cereri de către producătorii care intenționează să planteze sau să replanteze viță-de-vie. Articolul 63 din regulamentul menționat prevede un mecanism de garantare pentru plantări noi, prin care statele membre trebuie să acorde în fiecare an autorizații pentru plantări

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 549.⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO L 299, 16.11.2007, p. 1).⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 555/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieței vitivinicole în ceea ce privește programele de sprijin, comerțul cu țările terțe, potențialul de producție și privind controalele în sectorul vitivinicol (JO L 170, 30.6.2008, p. 1).⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 436/2009 al Comisiei din 26 mai 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește registrul viticol, declarațiile obligatorii și colectarea de informații pentru monitorizarea pieței, documentele de însoțire a transporturilor de produse și registrele care trebuie păstrate în sectorul vitivinicol (JO L 128, 27.5.2009, p. 15).⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 606/2009 al Comisiei din 10 iulie 2009 de stabilire a anumitor norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în privința categoriilor de produse viticole, a practicilor oenologice și a restricțiilor care se aplică acestora (JO L 193, 24.7.2009, p. 1).⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 607/2009 al Comisiei din 14 iulie 2009 de stabilire a unor norme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, mențiunile tradiționale, etichetarea și prezentarea anumitor produse vitivinicole (JO L 193, 24.7.2009, p. 60).⁽⁸⁾ Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare și certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii, notificările și publicarea informațiilor notificate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele și sancțiunile relevante, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 555/2008, (CE) nr. 606/2009 și (CE) nr. 607/2009 ale Comisiei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 436/2009 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2015/560 al Comisiei (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

noi care corespund unui procent de 1 % din suprafața totală cultivată în mod real cu viță-de-vie pe teritoriul lor, dar în cadrul căruia se pot stabili limite inferioare pe baza unor justificări solide. Articolul 64 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 stabilește norme privind acordarea de autorizații pentru plantări noi și stabilește criterii de eligibilitate și de prioritate pe care statele membre le pot aplica.

- (3) La nivelul Uniunii ar trebui stabilite norme pentru procedura care trebuie urmată de statele membre în ceea ce privește deciziile referitoare la mecanismul de garantare și la alegerea criteriilor de eligibilitate și de prioritate. Normele respective ar trebui să includă termene-limită până la care trebuie să fie luate deciziile și implicațiile în cazul în care nu sunt luate anumite decizii.
- (4) Pentru a asigura aplicarea consecventă a dreptului Uniunii în toate statele membre și pentru a garanta faptul că producătorii din Uniune sunt supuși acelorași norme atunci când solicită autorizații pentru plantări noi, normele referitoare la acordarea de autorizații pentru plantări noi ar trebui să includă, de asemenea, prelucrarea cererilor, procedura de selecție și acordarea anuală a acestora. Normele respective ar trebui să vizeze asigurarea unei funcționări transparente, echitabile și prompte a sistemului, adaptată la nevoile sectorului vitivinicol. De asemenea, normele ar trebui să prevină situațiile în care solicitanții se confruntă cu inegalități nejustificate, întârzieri excesive sau sarcini administrative disproporționate. În special, întrucât începutul anului de comercializare pentru sectorul vitivinicol este la 1 august, acordarea de autorizații pentru plantări noi până la această dată pare bine adaptată la necesitățile sectorului vitivinicol și permite efectuarea plantărilor de viță-de-vie în același an calendaristic. Ar trebui să se stabilească o dată adecvată pentru a se asigura că toate deciziile relevante adoptate de statul membru sunt aduse la cunoștința publicului cu suficient timp înainte de lansarea invitației de depunere a cererilor, și pentru a se permite producătorilor să cunoască foarte bine normele aplicabile înainte de a depune o cerere.
- (5) În cazul în care numărul total al hectarelor solicitate în cererile eligibile depășește cu mult numărul hectarelor puse la dispoziție de statele membre, acest lucru poate duce la situația în care o mare parte dintre solicitanții individuali obțin doar o parte din hectarele pe care le solicită și, prin urmare, refuză autorizațiile corespunzătoare, fiind supuși în consecință unor sancțiuni administrative. Pentru a aborda astfel de situații, este oportun să nu se impună astfel de sancțiuni dacă autorizațiile acordate corespund unei suprafețe sub un anumit procentaj din suprafața solicitată. De asemenea, pentru a se evita pierderea autorizațiilor corespunzătoare, ar trebui să se prevadă posibilitatea ca statele membre fie să le transfere în anul următor, fie să le redistribuie în același an între solicitanții ale căror cereri nu au fost satisfăcute în întregime și care nu au respins autorizațiile acordate.
- (6) Articolul 66 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și articolele 3 și 4 din Regulamentul delegat (UE) 2015/560 al Comisiei ⁽¹⁾ stabilesc norme privind acordarea de autorizații pentru replantare în aceeași exploatare. De asemenea, ar trebui stabilite norme la nivelul Uniunii în ceea ce privește procedura de urmat de către statele membre atunci când acestea acordă autorizațiile de replantare respective și intervalul de timp în care statele membre trebuie să acorde astfel de autorizații. Pentru a permite producătorilor să abordeze constrângerile privind replantarea în cadrul aceleiași exploatare din motive fitosanitare, de mediu sau operaționale, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a permite producătorilor să depună o cerere într-un termen rezonabil, dar limitat, după defrișare. În plus, având în vedere că depunerea și prelucrarea cererilor de autorizații de replantare reprezintă o sarcină administrativă importantă pentru statele membre și pentru producători, ar trebui să existe, de asemenea, posibilitatea de a se aplica o procedură simplificată în cazurile specifice în care suprafața care urmează să fie replantată corespunde suprafeței defrișate sau în cazurile în care nu sunt stabilite restricții privind replantările.
- (7) Articolul 68 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 stabilește norme de acordare a autorizațiilor pe baza conversiei drepturilor de plantare acordate înainte de 31 decembrie 2015. De asemenea, ar trebui să se stabilească norme la nivelul Uniunii în ceea ce privește procedura care trebuie urmată de către statele membre pentru acordarea unor astfel de autorizații. Ar trebui să se stabilească un calendar pentru prezentarea și tratarea cererilor, astfel încât statele membre să poată primi și prelucra cererile de conversie într-un mod adecvat și în timp util.
- (8) În conformitate cu articolul 62 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, autorizațiile se acordă pentru o suprafață specifică din exploatarea producătorului, identificată în cerere. În cazuri justificate în mod corespunzător, solicitanții ar trebui să aibă posibilitatea de a schimba suprafața specifică pe parcursul perioadei de valabilitate a autorizației. Totuși, această posibilitate ar trebui exclusă în unele cazuri, pentru a se preveni circumvenția sistemului de autorizații pentru plantări de viță-de-vie.
- (9) Articolul 120 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 prevede că statele membre au obligația de a adopta acte cu putere de lege și acte administrative pentru a asigura procedurile de certificare, aprobare și verificare în vederea garantării veridicității informațiilor prevăzute în etichetarea și prezentarea vinurilor fără

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/560 al Comisiei din 15 decembrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie (JO L 93, 9.4.2015, p. 1).

denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată. Pentru a asigura protecția, o informare corectă a consumatorilor și egalitatea de tratament a operatorilor, ar trebui stabilite norme referitoare la procedură și la criteriile tehnice aplicabile certificării, aprobării și verificării administrative a produselor vitivinicole fără denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată destinate comercializării. De asemenea, ar trebui stabilite norme în ceea ce privește costurile implicate de certificarea administrativă și condițiile în care operatorii pot întocmi certificate pentru produsele lor, sub supravegherea autorităților competente desemnate în conformitate cu articolul 146 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

- (10) În conformitate cu articolul 147 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, persoanele fizice sau juridice care dețin produse vitivinicole trebuie să țină registre cu intrările și ieșirile acestor produse. Pentru a garanta trasabilitatea produselor vitivinicole și pentru a permite verificarea de către statele membre a originii, a caracteristicilor sau a conformității acestora cu practicile oenologice autorizate sau cu standardele de siguranță alimentară, este necesar să se stabilească norme referitoare la produsele care trebuie înscrise în registru și la informațiile referitoare la aceste produse. Din aceleași motive, ar trebui, de asemenea, să se stabilească norme în ceea ce privește informațiile referitoare la operațiunile efectuate cu privire la aceste produse.
- (11) Substanțele utilizate în anumite practici oenologice, în special în îmbogățire, acidificare și îndulcire, sunt expuse unui risc ridicat de utilizare frauduloasă. Prin urmare, ar trebui păstrate evidențe și informații detaliate privind aceste practici și substanțe, astfel încât autoritățile competente să poată supraveghea deplasarea și utilizarea acestor substanțe în timpul întregului proces de producere a vinului.
- (12) Întrucât în cursul procesului de fabricare a vinurilor spumante și a vinurilor licoroase sunt adăugate și alte produse, ar trebui să fie furnizate informații suplimentare față de evidențele păstrate pentru vinurile liniștite.
- (13) Pentru a se asigura o aplicare armonizată și un tratament egal al operatorilor, cerințele aplicabile pentru menținerea registrului de intrări și de ieșiri ar trebui să fie specificate și adaptate în funcție de tipul operațiunilor și al produselor. În acest scop, prezentul regulament ar trebui să prevadă măsuri în ceea ce privește conținutul registrului, termenele-limită de înscriere a informațiilor în registru și închiderea registrului, precum și măsuri în ceea ce privește procentele acceptabile pentru pierderi rezultate din evaporarea produselor sau din alte modificări ale volumului acestora.
- (14) Pentru a facilita gestionarea și monitorizarea operațiunilor de piață, ar trebui stabilit un termen pentru prezentarea declarațiilor de producție, de stocuri și de recoltă. Având în vedere că recoltarea are loc în perioade diferite în fiecare stat membru, datele de prezentare a declarațiilor de către producători trebuie eșalonate.
- (15) Pentru a facilita raportarea, statele membre ar trebui să precizeze forma și modul în care operatorii sunt invitați să furnizeze informațiile care trebuie incluse în declarațiile de producție, de stocuri, de recoltă și de tratare sau de comercializare.
- (16) Capitolul VII din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 privind controalele, autoritățile competente, organismele de legătură și asistența reciprocă prevede posibilitatea ca organismul de legătură al unui stat membru să îi solicite organismului de legătură din alt stat membru să colecteze eșantioane de vin, de must de struguri sau de alte produse vitivinicole lichide în scopuri de control. Prezentul regulament ar trebui să stabilească normele aplicabile colectării, tratării, deținerii și analizei eșantioanelor colectate și ar trebui să stabilească laboratorul în care trebuie să fie efectuate analizele.
- (17) O bancă analitică de date izotopice trebuie să fie păstrată și actualizată la nivelul Uniunii, în conformitate cu articolul 39 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273. Pentru a facilita interpretarea rezultatelor obținute în urma analizelor izotopice efectuate în laboratoarele Uniunii prevăzute cu aparatură adecvată și pentru a garanta comparabilitatea rezultatelor obținute în astfel de laboratoare, ar trebui stabilite norme unitare pentru colectarea eșantioanelor de struguri și pentru vinificarea acestora. În plus, pentru a garanta calitatea și comparabilitatea datelor analitice, în laboratoarele desemnate de statele membre ar trebui să se aplice un sistem de standarde de calitate recunoscute în vederea efectuării analizei izotopice a eșantioanelor pentru banca de date.
- (18) Analiza izotopică a produselor vitivinicole și interpretarea rezultatelor acestora sunt proceduri delicate. Banca analitică de date ar trebui să contribuie la armonizarea interpretării rezultatelor obținute de laboratoarele desemnate ale statelor membre prin aplicarea metodelor de analiză. Pentru a se ajunge la o interpretare uniformă a acestor rezultate ale analizelor, banca analitică de date ar trebui să fie accesibilă, la cerere, laboratoarelor desemnate care notifică datele utilizând metode de analiză izotopică și autorităților competente desemnate de statele membre pentru a asigura conformarea cu normele Uniunii în sectorul vitivinicol, respectând totodată protecția datelor cu caracter personal și scopul pentru care a fost creată baza de date.

- (19) Articolul 62 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 prevede necesitatea de a se stabili dispoziții privind controalele la fața locului care trebuie efectuate de statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a sistemului de autorizații pentru plantări de viță-de-vie. Sunt necesare norme generale privind controlul, pentru a se clarifica faptul că principalul instrument de verificare a respectării sistemului este registrul plantațiilor viticole. Dispozițiile respective ar trebui să ofere un cadru general pentru ca statele membre să elaboreze dispoziții mai detaliate la nivel național, cu scopul de a se evita plantările neautorizate și de a se asigura că sunt respectate normele sistemului de autorizații, inclusiv respectarea termenului-limită pentru utilizarea autorizațiilor și pentru defrișare în cazul replantării anticipate, precum și respectarea angajamentelor asumate de producători pentru a obține autorizațiile.
- (20) Pentru a fi în măsură să verifice conformarea măsurilor puse în aplicare de statele membre în cadrul programelor naționale de sprijin, menționate în partea II titlul I capitolul II secțiunea 4 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, cu dreptul Uniunii în sectorul vitivinicol, prezentul regulament ar trebui să stabilească dispoziții privind controalele și să prevadă, în acest scop, utilizarea registrului plantațiilor viticole menționat la articolul 145 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. De asemenea, ar trebui să fie prevăzute condițiile pentru verificarea informațiilor din registrul plantațiilor viticole, inclusiv disponibilitatea unor informații actualizate în scopul monitorizării și al verificării conformării cu normele prevăzute în sectorul vitivinicol la care se referă informațiile. În acest scop ar trebui stabilite modalitățile de punere în aplicare a controalelor administrative și a controalelor la fața locului efectuate anual care vizează toți producătorii vitivinicoli identificați în registrul plantațiilor viticole, stabilind un procent minim de controale pe an și norme comune.
- (21) În conformitate cu articolul 223 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, ar trebui stabilite norme privind informațiile care trebuie notificate de întreprinderi, de statele membre și de țările terțe, metodele de notificare și dispoziții privind gestionarea informațiilor care trebuie notificate.
- (22) Pentru a facilita comunicarea de informații din partea statelor membre către Comisie cu privire la toate aspectele relevante legate de gestionarea și controlul sistemului de autorizații pentru plantările de viță-de-vie și pentru a permite o monitorizare adecvată a punerii sale în aplicare, ar trebui stabilite norme privind conținutul, forma, calendarul, frecvența și termenele notificărilor anuale în ceea ce privește acest sistem.
- (23) Pentru buna gestionare a sectorului vitivinicol este necesar să se prevadă faptul că toate notificările din partea statelor membre către Comisie, necesare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, cu Regulamentul delegat (UE) 2018/273 și cu prezentul regulament ar trebui efectuate în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2017/1183 al Comisiei ⁽¹⁾ și cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1185 al Comisiei ⁽²⁾ și să se determine cât timp ar trebui să fie păstrate documentele însoțitoare, informațiile, evidențele și registrele.
- (24) Normele privind autorizațiile pentru plantările de viță-de-vie prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/561 al Comisiei ⁽³⁾ sunt incluse în prezentul regulament. Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/561 ar trebui abrogat.
- (25) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru organizarea comună a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 și, respectiv, a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 în ceea ce privește:

- (a) sistemul de autorizații pentru plantări de viță-de-vie;
- (b) certificarea;

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2017/1183 al Comisiei din 20 aprilie 2017 de completare a Regulamentelor (UE) nr. 1307/2013 și (UE) nr. 1308/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește notificările către Comisie de informații și documente (JO L 171, 4.7.2017, p. 100).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1185 al Comisiei din 20 aprilie 2017 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (UE) nr. 1307/2013 și (UE) nr. 1308/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește notificările către Comisie ale informațiilor și documentelor, precum și de modificare și abrogare a mai multor regulamente ale Comisiei (JO L 171, 4.7.2017, p. 113).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/561 al Comisiei din 7 aprilie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantări de viță-de-vie (JO L 93, 9.4.2015, p. 12).

- (c) registrul de intrări și de ieșiri;
- (d) declarațiile obligatorii;
- (e) controalele și banca analitică de date izotopice;
- (f) notificările.

CAPITOLUL II

SISTEMUL DE AUTORIZAȚII PENTRU PLANTĂRI DE VIȚĂ-DE-VIE

Articolul 2

Autorizații pentru plantări de viță-de-vie

- (1) Autorizațiile pentru plantări de viță-de-vie prevăzute în partea II titlul I capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 se acordă în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Autorizațiile pentru plantări de viță-de-vie menționate la alineatul (1) se referă la plantări noi, la replantări și la drepturile de plantare care urmează să fie convertite.
- (3) Autorizațiile pentru plantări noi menționate la articolul 64 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 se acordă anual.

Articolul 3

Deciziile anterioare privind suprafețele care urmează să fie puse la dispoziție pentru plantări noi

- (1) Dacă decid să limiteze suprafața totală disponibilă pentru plantări noi care urmează să fie alocată sub formă de autorizații, în conformitate cu articolul 63 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, statele membre aduc la cunoștința publicului deciziile respective și motivele care au stat la baza acestora până la data de 1 martie a anului respectiv.
- (2) Dacă statele membre iau în considerare recomandările unor organizații profesionale sau ale unor grupuri de producători interesate, menționate la articolul 65 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, recomandările respective trebuie prezentate cu suficient timp înainte pentru a putea fi examinate înainte ca statul membru în cauză să ia decizia de limitare a suprafeței totale disponibile pentru plantări noi, menționată la alineatul (1). De asemenea, recomandările sunt aduse la cunoștința publicului.

Articolul 4

Criteriile de acordare a autorizațiilor pentru plantări noi

- (1) Dacă statele membre decid să utilizeze criteriile de acordare a autorizațiilor pentru plantări noi prevăzute la articolul 64 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, deciziile respective sunt aduse la cunoștința publicului până la data de 1 martie a anului respectiv.
- (2) Deciziile menționate la alineatul (1) vizează:
 - (a) aplicarea unuia sau mai multora dintre criteriile enumerate la articolul 64 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, inclusiv justificarea corespunzătoare în cazul în care statele membre decid să aplice articolul 64 alineatul (1) litera (d) din regulamentul respectiv, precum și a criteriilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273;
 - (b) numărul hectarelor disponibile pentru acordarea de autorizații la nivel național:
 - (i) în mod proporțional;
 - (ii) în conformitate cu criteriile de prioritate enumerate la articolul 64 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, precum și la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273.
- (3) Dacă intenționează să aplice criteriile de prioritate menționate la alineatul (2) litera (b) punctul (ii), statele membre definesc care dintre criteriile de prioritate vor fi aplicate. Statele membre pot decide, de asemenea, să atribuie o importanță diferită fiecăruia dintre criteriile de prioritate alese. Astfel de decizii permit statelor membre să stabilească un clasament al cererilor individuale la nivel național pentru alocarea numărului de hectare în conformitate cu alineatul (2) litera (b) punctul (ii), pe baza conformității cererilor cu criteriile de prioritate alese.

Articolul 5

Normele standard pentru plantări noi

- (1) Dacă statele membre nu aduc la cunoștința publicului deciziile menționate la articolele 3 și 4 până la data de 1 martie a anului respectiv, pentru anul în cauză se aplică următoarele norme privind acordarea autorizațiilor pentru plantări noi:
- (a) disponibilitatea autorizațiilor pentru plantări noi corespunde cu 1 % din suprafața totală cultivată efectiv cu viță-de-vie pe teritoriul lor, în conformitate cu articolul 63 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, și fără alte limite;
 - (b) distribuția proporțională a hectarelor între toți solicitanții eligibili, pe baza suprafeței pentru care au solicitat autorizația, în cazul în care cererile depășesc suprafața pusă la dispoziție.
- (2) Statele membre se asigură că sunt aduse la cunoștința publicului informațiile privind normele aplicabile acordării autorizațiilor într-un anumit an în temeiul alineatului (1).

Articolul 6

Depunerea de cereri pentru plantări noi

- (1) Odată ce deciziile menționate la articolele 3 și 4 sau informațiile privind normele aplicabile acordării autorizațiilor într-un anumit an menționate la articolul 5 alineatul (2) sunt aduse la cunoștința publicului și nu mai târziu de 1 mai, statele membre deschid perioada de depunere a cererilor individuale, care este de cel puțin o lună.
- (2) Cererile indică mărimea și localizarea specifice ale suprafeței din exploatarea solicitantului pentru care se solicită autorizația.

Dacă nu sunt luate decizii privind limitele sau criteriile care urmează să fie aplicate în conformitate cu articolele 3 și 4, statele membre pot scuti solicitanții de obligația de a indica în cerere localizarea specifică a suprafeței din exploatarea solicitantului pentru care se solicită autorizația. Statele membre pot cere solicitanților informații suplimentare, în cazul în care acestea sunt relevante pentru punerea în aplicare a sistemului de autorizații.

- (3) Dacă statele membre decid să utilizeze anumite criterii pentru acordarea de autorizații pentru plantări noi, în conformitate cu articolul 4, se aplică următoarele norme:
- (a) criteriile de eligibilitate menționate la articolul 64 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273: cererile indică produsul (produsele) viticol(e) pe care solicitantul intenționează să îl (le) producă pe suprafața (suprafețele) nou plantată(e), precizând dacă solicitantul intenționează să producă unul sau mai multe dintre următoarele produse:
 - (i) vinuri cu denumire de origine protejată (DOP);
 - (ii) vinuri cu indicație geografică protejată (IGP);
 - (iii) vinuri fără indicație geografică, inclusiv cu o indicație privind soiul de struguri de vinificație;
 - (b) criteriul de prioritate menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013: cererile includ informații de natură economică care demonstrează sustenabilitatea economică a proiectului respectiv, pe baza uneia sau a mai multor metodologii standard de analiză financiară pentru proiecte de investiții agricole, metodologii menționate în partea E a anexei II la Regulamentul delegat (UE) 2018/273;
 - (c) criteriul de prioritate menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013: cererile includ informații de natură economică care demonstrează potențialul de creștere a competitivității pe baza considerațiilor prevăzute în partea F a anexei II la Regulamentul delegat (UE) 2018/273;
 - (d) criteriul de prioritate menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013: cererile includ informații care demonstrează potențialul de îmbunătățire a produselor cu indicații geografice, pe baza uneia dintre condițiile stabilite în partea G a anexei II la Regulamentul delegat (UE) 2018/273;
 - (e) criteriul de prioritate menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013: cererile includ informații care demonstrează că, la momentul depunerii cererii, dimensiunea exploatarei solicitantului respectă pragurile care urmează să fie stabilite de statele membre pe baza dispozițiilor prevăzute în partea H a anexei II la Regulamentul delegat (UE) 2018/273;
 - (f) dacă statele membre impun solicitanților să își asume angajamentele menționate în anexa I părțile A și B și în părțile A, B, D, E, F și G și în partea I punctul II din anexa II la Regulamentul delegat (UE) 2018/273 în raport cu criteriile respective, cererile includ angajamentele în cauză.

În cazul în care oricare dintre elementele menționate la primul paragraf literele (a)-(f) poate fi colectat direct de statele membre, statele membre pot scuti solicitanții de includerea respectivelor elemente în cererile lor.

(4) După expirarea perioadei de depunere menționate la alineatul (1), statele membre informează solicitanții ineligibili cu privire la ineligibilitatea cererilor lor, în temeiul deciziei privind criteriile de eligibilitate adoptată de statele membre în conformitate cu articolul 4. Cererile respective sunt excluse din etapele ulterioare ale procedurii.

Articolul 7

Acordarea de autorizații pentru plantări noi

(1) Dacă suprafața totală vizată de cererile eligibile depuse nu depășește suprafața (suprafețele) pusă (puse) la dispoziție în conformitate cu articolul 3 alineatul (1), statele membre acordă autorizațiile pentru toată suprafața solicitată de producători.

(2) În cazul în care suprafața totală vizată de cererile eligibile depuse depășește suprafața (suprafețele) pusă (puse) la dispoziție în conformitate cu articolul 3 alineatul (1), statele membre aplică procedura de selecție prevăzută în anexa I.

Cel târziu la 1 august, statele membre acordă autorizațiile solicitanților selectați în funcție de rezultatul procedurii de selecție menționată la primul paragraf. În cazul în care cererile eligibile nu au fost satisfăcute în întregime, solicitanții sunt informați cu privire la motivele unei astfel de decizii.

(3) În cazul în care autorizația acordată corespunde cu mai puțin de 50 % din suprafața solicitată în cererea respectivă, solicitantul poate refuza autorizația în termen de o lună de la data acordării ei.

În cazul menționat la primul paragraf, solicitantul nu face obiectul sancțiunilor administrative prevăzute la articolul 62 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Statele membre pot decide ca numărul de hectare corespunzător să fie pus la dispoziție în același an, cel târziu la 1 octombrie, pentru autorizațiile care urmează să fie acordate solicitanților cărora li s-a acordat doar o parte din suprafața solicitată în conformitate cu rezultatul procedurii de selecție menționate la alineatul (2) și care nu au refuzat autorizațiile corespunzătoare. De asemenea, statele membre pot decide să pună la dispoziție hectarele respective în anul următor, pe lângă procentul de 1 % din suprafața totală cultivată cu viță-de-vie prevăzută la articolul 63 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

Articolul 8

Restricțiile privind acordarea de autorizații pentru replantări

(1) Dacă decid să limiteze acordarea de autorizații pentru replantări în zonele eligibile pentru producția de vinuri cu DOP sau cu IGP, în conformitate cu articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și cu articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, statele membre trebuie să aducă deciziile la cunoștința publicului până la 1 martie.

Organizațiile profesionale sau grupurile de producători interesate menționate la articolul 65 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 prezintă recomandări, care trebuie luate în considerare de statul membru în temeiul articolului 66 alineatul (3), cu suficient timp înainte luării deciziei menționate la primul paragraf pentru a putea fi examinate. Statul membru în cauză aduce la cunoștința publicului recomandările respective.

(2) Deciziile menționate la alineatul (1) se aplică timp de un an de la data la care au fost aduse la cunoștința publicului.

Dacă o recomandare a unei organizații profesionale sau a unui grup de producători interesat se face pentru o perioadă de timp mai mare de un an, dar nu mai mare de trei ani, astfel cum se prevede la articolul 65 al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, deciziile în cauză se pot aplica, de asemenea, pentru o perioadă de timp de cel mult trei ani.

Dacă organizațiile profesionale sau grupurile de producători interesate nu prezintă recomandările relevante cu timp suficient înainte pentru a putea fi examinate în conformitate cu alineatul (1) sau dacă statele membre nu aduc la cunoștința publicului deciziile relevante până la 1 martie, statele membre autorizează în mod automat replantarea, astfel cum se prevede la articolul 9.

Articolul 9

Procedura de acordare a autorizațiilor pentru replantări

(1) Cererile de autorizații pentru replantări menționate la articolul 66 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 pot fi depuse în orice moment în cursul aceluiași an vitivinicol în care are loc defrișarea. Totuși, statele membre pot decide că cererile de autorizații pentru replantări pot fi depuse până la sfârșitul celui de-al doilea an vitivinicol ulterior celui în care a avut loc defrișarea. În cazul în care nu sunt respectate perioadele de timp menționate, statele membre nu acordă o autorizație pentru replantare.

Cererile identifică mărimea și localizarea specifice ale suprafeței (suprafețelor) defrișate și ale suprafeței (suprafețelor) care urmează să fie replantate în exploatarea aceluiași solicitant pentru care urmează să se acorde autorizația. Dacă nu sunt stabilite restricții în conformitate cu articolul 8, iar solicitantul nu și-a asumat niciunul dintre angajamentele menționate în partea A punctul 2 litera (b) și în partea B punctul 2 litera (b) din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2018/273 și în partea B punctul 4 și în partea D din anexa II la regulamentul delegat menționat, statele membre pot scuti solicitanții de obligația de a indica în cerere localizarea specifică a suprafeței (suprafețelor) care urmează să fie replantată (replantate) și pentru care urmează să se acorde autorizația. Statele membre pot cere solicitanților informații suplimentare, în cazul în care acestea sunt relevante pentru punerea în aplicare a sistemului de autorizații.

Statele membre acordă autorizații în mod automat în termen de trei luni de la depunerea cererilor. Cu toate acestea, statele membre pot decide să aplice perioadele menționate la articolele 6 și 7 pentru depunerea cererilor și, respectiv, pentru acordarea de autorizații pentru plantări noi.

(2) În cazul în care suprafața care urmează să fie replantată corespunde aceleiași suprafețe defrișate sau în cazul în care nu sunt stabilite restricții în conformitate cu articolul 8 alineatul (1), se poate aplica o procedură simplificată la nivel național sau pentru anumite zone de pe teritoriul statului membru. În acest caz, autorizația pentru replantare poate fi considerată acordată la data când a fost defrișată suprafața. În acest scop, producătorul în cauză prezintă, cel târziu până la sfârșitul anului vitivinicol în care a fost efectuată defrișarea, o comunicare *ex post* care înlocuiește cererea de autorizare.

(3) Cererile de autorizații pentru replantări menționate la articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 pot fi depuse în orice moment al anului.

Cererile identifică mărimea și localizarea specifice ale suprafeței (suprafețelor) care urmează a fi defrișată (defrișate) și ale suprafeței (suprafețelor) care urmează să fie replantate în exploatarea aceluiași solicitant pentru care urmează să se acorde autorizația. Cererile includ, de asemenea, angajamentul de a defrișa suprafața plantată cu viță-de-vie cel târziu până la sfârșitul celui de al patrulea an de la data plantării noilor plante de viță-de-vie. Statele membre pot cere solicitanților informații suplimentare, în cazul în care acestea sunt relevante pentru punerea în aplicare a sistemului de autorizații.

Statele membre acordă autorizații în mod automat în termen de trei luni de la depunerea cererii. Cu toate acestea, statele membre pot decide să aplice perioadele prevăzute la articolele 6 și 7 pentru depunerea cererilor și, respectiv, pentru acordarea de autorizații pentru plantări noi.

Articolul 10

Procedura de acordare a autorizațiilor în conformitate cu dispozițiile tranzitorii

(1) Dacă, în conformitate cu articolul 68 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, statele membre au decis să prelungească termenul pentru prezentarea cererii de conversie a drepturilor de plantare în autorizații până la o dată ulterioară datei de 31 decembrie 2015 și au făcut publică decizia respectivă până la 14 septembrie 2015, cererile de conversie ale producătorului pot fi depuse în orice moment, până la sfârșitul perioadei de timp stabilite de statele membre în decizia respectivă.

Cererile identifică mărimea și localizarea specifice ale suprafeței din exploatarea solicitantului pentru care urmează să se acorde autorizația. Statele membre pot scuti solicitanții de obligația de a indica în cerere localizarea specifică a suprafeței din exploatarea solicitantului pentru care urmează să se acorde autorizația. Statele membre pot cere solicitanților informații suplimentare, în cazul în care acestea sunt relevante pentru punerea în aplicare a sistemului de autorizații.

(2) După verificarea valabilității în continuare a drepturilor de plantare pentru care a fost solicitată conversia în conformitate cu alineatul (1), statele membre acordă în mod automat autorizațiile. Perioada dintre depunerea cererii de conversie și acordarea autorizațiilor nu trebuie să depășească trei luni.

Articolul 11

Modificarea suprafeței specifice pentru care se acordă autorizația

În cazuri justificate în mod corespunzător, statele membre pot decide, la cererea solicitantului, că o plantare de viță-de-vie se poate realiza pe o suprafață a exploatarei care este diferită de suprafața specifică pentru care a fost acordată autorizația, cu condiția ca noua suprafață să aibă aceeași dimensiune în hectare și ca autorizația să fie valabilă în continuare, în conformitate cu articolul 62 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care autorizațiile au fost acordate pe baza respectării unor criterii specifice de eligibilitate sau de prioritate legate de locul indicat în cerere, iar cererea de modificare indică o nouă suprafață specifică în afara respectivului loc.

CAPITOLUL III

CERTIFICAREA PRODUSELOR VITIVINICOLE

Articolul 12

Procedura și criteriile tehnice aplicabile certificării

(1) Procedura de certificare, aprobare și verificare a vinului fără DOP sau IGP în conformitate cu articolul 120 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 necesită probe administrative care să susțină veridicitatea informațiilor privind soiul (soiurile) de struguri de vinificație sau anul de recoltă menționate pe etichetă sau în prezentarea vinurilor în cauză.

De asemenea, statele membre pot decide cu privire la efectuarea:

- (a) unei examinări organoleptice a vinului pentru miros și gust pe eșantioane anonime în vederea verificării faptului că proprietățile esențiale ale vinului se datorează soiului sau soiurilor de struguri de vinificație utilizat(e);
- (b) unei examinări analitice în cazul unui vin obținut dintr-un singur soi de struguri de vinificație.

Procedura se desfășoară în statul membru în care se obține vinul. În cazul amestecurilor de vinuri din state membre diferite, astfel cum sunt menționate la articolul 120 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, certificarea poate fi efectuată de oricare dintre statele membre în cauză.

(2) Certificarea se efectuează prin controale aleatorii și bazate pe riscuri, în conformitate cu articolele 36 și 37 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 și cu capitolul VI din prezentul regulament.

Costurile certificării sunt suportate de către operatorii care se supun acesteia, cu excepția cazului în care statele membre decid altfel.

(3) Operatorii implicați în comercializarea de produse vitivinicole produse, prelucrate sau îmbuteliate de aceștia trebuie să fie recunoscuți și să primească o autorizație din partea autorităților competente ale statelor membre care să certifice originea sau proveniența, caracteristicile, anul de recoltă sau soiul (soiurile) de struguri de vinificație, în conformitate cu articolele 11 și 12 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, sub supravegherea autorităților competente desemnate în conformitate cu articolul 146 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

CAPITOLUL IV

REGISTRUL DE INTRĂRI ȘI DE IEȘIRI

Articolul 13

Domeniul de aplicare și forma registrului

(1) Operatorii care au obligația de a ține registrul de intrări și de ieșiri, denumit, în prezentul capitol, „registru”, înregistrează:

- (a) intrările în unitățile lor și ieșirile din unitățile lor, pentru fiecare lot de produse vitivinicole menționate la articolul 147 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
- (b) categoria produsului, astfel cum este specificată la articolul 14;
- (c) operațiunile specificate la articolul 29 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, în cazul în care acestea sunt efectuate în unitățile lor.

Pentru fiecare mențiune în registru, operatorii menționați la primul paragraf trebuie să fie în măsură să prezinte unul dintre documentele însoțitoare menționate la articolul 10 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 sau orice alt document comercial care a însoțit transportul corespunzător.

(2) Registrul are una dintre următoarele forme:

- (a) foi fixe numerotate în ordine;
- (b) un registru electronic prezentat în conformitate cu normele detaliate stabilite de autoritățile competente;
- (c) un sistem de contabilitate modern și adecvat, aprobat de autoritățile competente;
- (d) o colecție de documente însoțitoare care menționează data la care au fost întocmite sau preluate de comercianți.

Cu toate acestea, statele membre pot prevedea ca registrele ținute de producători să aibă forma unor adnotări pe spatele declarațiilor de producție, de stocuri sau de recoltă prevăzute în capitolul VI din Regulamentul delegat (UE) 2018/273.

Articolul 14

Produsele care trebuie înscrise în registru

- (1) În ceea ce privește produsele care fac obiectul înscrierii în registru, se țin conturi separate pentru:
- (a) fiecare dintre categoriile enumerate în partea II din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, făcând distincție între:
- (i) fiecare vin cu DOP și produse destinate prelucrării în vinuri cu DOP;
 - (ii) fiecare vin cu IGP și produse destinate prelucrării în vinuri cu IGP;
 - (iii) fiecare vin fără DOP sau IGP produs dintr-un singur soi de struguri de vinificație și produse destinate prelucrării într-un astfel de vin, cu trimiterea la clasificarea soiului de struguri de vinificație adoptată de statul membru în conformitate cu articolul 81 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și cu menționarea anului de recoltă;
 - (iv) fiecare vin fără DOP sau IGP produs din două sau mai multe soiuri de struguri de vinificație și produse destinate prelucrării într-un astfel de vin, cu menționarea anului de recoltă;
 - (v) fiecare produs care nu respectă practicile oenologice și restricțiile prevăzute la articolul 80 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 sau în Regulamentul (CE) nr. 606/2009 și care trebuie să fie distrus în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 606/2009;
- (b) fiecare dintre următoarele produse deținute în orice scop:
- (i) zaharoză;
 - (ii) must de struguri concentrat;
 - (iii) must de struguri concentrat rectificat;
 - (iv) produse utilizate pentru acidificare;
 - (v) produse utilizate pentru dezacidificare;
 - (vi) distilate de vin;
 - (vii) fiecare subprodus aferent produselor vitivinicole care trebuie eliminat în conformitate cu secțiunea D din partea II a anexei VIII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și cu articolele 14a și 14b din Regulamentul (CE) nr. 606/2009, menționând dacă este vorba de livrare pentru distilare, pentru producerea de oțet sau pentru o utilizare specifică ce nu implică producerea de vin.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), pot fi înregistrate în același cont vinuri diferite cu DOP sau IGP, prezentate în recipiente de maximum 60 de litri etichetate în conformitate cu legislația Uniunii care sunt achiziționate de la un terț și deținute în vederea vânzării, cu condiția ca intrările și ieșirile fiecărui vin cu DOP sau IGP să fie prezentate separat.
- (3) Pierderea utilizării DOP sau IGP se consemnează în registru. Produsele în cauză trebuie să fie înscrise într-unul din conturile aferente vinurilor fără DOP sau IGP.

Articolul 15

Informații referitoare la produsele vitivinicole care trebuie incluse în registru

- (1) Pentru fiecare intrare sau ieșire a produselor menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (a), în registru se menționează:
- (a) numărul lotului de produs [în cazul în care un astfel de număr este] impus de legislația Uniunii sau de legislația națională;
 - (b) data operațiunii;
 - (c) cantitatea intrată sau ieșită;
 - (d) produsul în cauză, descris în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern relevant;
 - (e) o trimitere la documentul însoțitor sau la certificatul care însoțește sau care a însoțit transportul în cauză în conformitate cu articolele 10, 11 și 20 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 9 din regulamentul respectiv.
- (2) Pentru vinurile menționate la punctele 1-9, 15 și 16 din partea II a anexei VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, intrarea din registrele păstrate de operatori cuprinde indicațiile facultative specificate la articolul 120 din regulamentul menționat, cu condiția ca acestea să fie indicate în etichetare sau să se preconizeze indicarea lor în etichetare.

(3) Recipientele pentru depozitarea vinurilor menționate la alineatul (2) sunt identificate în registru împreună cu volumul lor nominal. De asemenea, recipientele prezintă informațiile relevante solicitate de statele membre pentru a permite autorităților competente să identifice conținutul acestora cu ajutorul registrului.

Cu toate acestea, pentru recipientele a căror capacitate nu depășește 600 de litri, care conțin același produs și sunt depozitate împreună în același lot, în loc să se marcheze recipientele individuale, se poate marca lotul ca un întreg, cu condiția ca acesta să fie separat în mod clar de alte loturi.

(4) În cazul unor transporturi anterioare ale produsului, se consemnează în registru o trimitere la documentul pe baza căruia produsul a fost transportat anterior.

Articolul 16

Informații referitoare la operațiuni care trebuie incluse în registru

(1) Pentru fiecare dintre operațiunile specificate la articolul 29 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, registruul include:

- (a) operațiunile desfășurate;
- (b) în cazul operațiunilor menționate la articolul 29 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273:
 - (i) data operațiunii;
 - (ii) natura și cantitățile produselor utilizate;
 - (iii) cantitatea de produs obținută prin operațiune, inclusiv alcoolul obținut prin corectarea tăriei alcoolice a vinului și cantitatea de zahăr conținută în soluția de zahăr eliminată din mustul inițial;
 - (iv) cantitatea de produs utilizată pentru creșterea tăriei alcoolice, acidificare și dezacidificare și îndulcire;
 - (v) descrierea produselor înainte și după operațiune, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern relevant;
- (c) marcasele recipientelor în care produsele înscrise în registru se aflau înaintea operațiunii respective și ale celor în care se află după efectuarea acesteia;
- (d) în cazul îmbutelierii, numărul de recipiente umplute și conținutul acestora;
- (e) în cazul îmbutelierii în regim contractual, numele și adresa îmbuteliatorului.

(2) Atunci când un produs trece într-o altă categorie, fără să fie supus uneia dintre operațiunile menționate la articolul 29 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, în special în cazul fermentării mustului de struguri, se menționează în registru cantitățile și natura produsului obținut după modificarea categoriei.

Articolul 17

Informații referitoare la vinurile spumante și vinurile licoroase care trebuie incluse în registru

(1) În ceea ce privește producția de vinuri spumante, registrele trebuie să menționeze pentru fiecare cupaj pregătit:

- (a) data preparării;
- (b) data îmbutelierii pentru toate categoriile de vinuri spumante de calitate;
- (c) volumul cupajului, precum și descrierea fiecărui component, împreună cu volumul, tăria alcoolică dobândită și potențială a fiecăruia;
- (d) volumul de licoare de tiraj utilizată;
- (e) volumul de licoare de expediție;
- (f) numărul de recipiente obținute cu precizarea, dacă este cazul, a tipului de vin spumant exprimat printr-un termen legat de conținutul său de zahăr rezidual, cu condiția ca acesta să apară și pe etichetă.

- (2) În ceea ce privește producția de vin licoros, registrele menționează pentru fiecare lot de vin licoros în curs de preparare:
- (a) data adaosului unuia dintre produsele menționate la punctul 3 literele (e) și (f) din partea II a anexei VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
 - (b) natura și volumul produsului adăugat.

Articolul 18

Informații referitoare la produse specifice care trebuie incluse în registru

- (1) Conturile separate pentru produsele menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (b) trebuie să indice, pentru fiecare produs:
- (a) în ceea ce privește intrările:
 - (i) numele și adresa furnizorului, făcând referire, dacă este cazul, la documentul care a însoțit transportul produsului;
 - (ii) cantitatea de produs;
 - (iii) data intrării;
 - (b) în ceea ce privește ieșirile:
 - (i) cantitatea de produs;
 - (ii) data utilizării sau a ieșirii;
 - (iii) după caz, numele și adresa destinatarului.
- (2) În ceea ce privește subprodusele sau produsele vitivinicole care urmează să fie retrase în conformitate cu articolul 14a alineatul (2) și articolul 14b din Regulamentul (CE) nr. 606/2009, cantitățile care trebuie înscrise în registru sunt cele estimate de operatorii în cauză, în conformitate cu articolul 14a din regulamentul respectiv.

Articolul 19

Pierderile și consumul personal sau familial

- (1) Statele membre stabilesc procente maxime acceptabile de pierderi rezultate din evaporarea în cursul depozitării, din operațiile de prelucrare sau din modificarea categoriei produsului.
- (2) Deținătorul registrului raportează pierderile în scris autorității competente teritorial, într-un termen stabilit de statele membre, atunci când pierderile reale depășesc:
- (a) în timpul transportului, toleranțele menționate la punctul 2.1 litera (d) din partea B a anexei V la Regulamentul delegat (UE) 2018/273 și
 - (b) în cazurile menționate la alineatul (1), procente maxime stabilite de statele membre.
- Autoritatea competentă menționată la primul paragraf ia măsurile necesare pentru a investiga pierderile.
- (3) Statele membre specifică modul în care trebuie să fie înregistrate în registru informațiile privind:
- (a) consumul personal al producătorului și al familiei sale;
 - (b) eventualele variații accidentale de volum ale produselor respective.

Articolul 20

Termenele-limită pentru înscrierea informațiilor în registru

- (1) Informațiile menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (a) și la articolele 15 și 19 se înregistrează în registru:
- (a) în cazul intrărilor, cel târziu în prima zi lucrătoare după primire și
 - (b) în cazul pierderilor, al consumului personal și familial sau al ieșirilor, cel târziu în a treia zi lucrătoare de la data recunoașterii, a consumului sau a expedierii.
- (2) Informațiile menționate la articolul 29 alineatele (1) și (2) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 și la articolele 16 și 17 din prezentul regulament se înregistrează în registru:
- (a) cel târziu în prima zi lucrătoare de după ziua operațiunii și
 - (b) în cazul îmbogățirii, în aceeași zi.

(3) Informațiile menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (b) și la articolul 18 din prezentul regulament se înregistrează în registru:

- (a) în cazul intrărilor și al ieșirilor, cel târziu în prima zi lucrătoare după primire sau expediere; și
- (b) în cazul utilizării, în ziua utilizării.

(4) Cu toate acestea, statele membre pot autoriza termene mai lungi, de până la 30 de zile, în special atunci când se păstrează registre informatizate, cu condiția să se poată verifica în orice moment intrările și ieșirile, precum și operațiunile menționate la articolul 29 alineatele (1) și (2) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, pe baza altor documente justificative, și ca aceste documente să fie considerate fiabile de către autoritățile competente.

În ceea ce privește operațiunile de îmbogățire menționate la articolul 29 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, statele membre pot impune ca acestea să fie înregistrate în registru înainte de efectuarea operațiunii de îmbogățire.

(5) Prin derogare de la alineatele (1), (2) și (3), ieșirile aceluiași produs pot fi înscrise în registru sub forma unui total lunar în cazul în care produsul este ambalat exclusiv în recipiente cu un volum nominal de 10 litri sau mai puțin, prevăzute cu un dispozitiv de închidere de unică folosință, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273.

Articolul 21

Închiderea registrului

Registrul se închide prin întocmirea, o dată pe an, a unui bilanț anual, la o dată care urmează să fie stabilită de către statele membre. În cadrul bilanțului anual, se efectuează inventarul stocurilor. Stocurile existente trebuie să fie reportate în următoarea perioadă de un an. Acestea trebuie să fie înscrise în registru ca „intrare”, la o dată ulterioară bilanțului anual. Dacă bilanțul anual indică diferențe între stocurile care rezultă din bilanț și stocurile existente, acest lucru trebuie consemnat în conturile închise.

CAPITOLUL V

DECLARAȚII

Articolul 22

Declarațiile de producție

(1) Producătorii prezintă declarația de producție menționată la articolul 31 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 în ceea ce privește producția anului vitivinicol în curs până la data de 15 ianuarie a fiecărui an. Statele membre pot stabili o dată anterioară sau, pentru recolte târzii și anumite producții de vin, o dată care să nu depășească 1 martie.

(2) Declarația de producție menționată la alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații:

- (a) identitatea producătorului;
- (b) locul de deținere a produselor;
- (c) categoria de produse utilizate pentru producția de vin: struguri, must de struguri (must concentrat, must concentrat rectificat sau must fermentat parțial) sau vinuri noi aflate încă în fermentație;
- (d) numele și adresa furnizorilor;
- (e) suprafețele cultivate cu viță-de-vie aflată în producție, inclusiv cele în scopuri experimentale, din care provin strugurii, indicate în hectare și cu trimitere la localizarea parcelei viticole;
- (f) volumul, indicat în hectolitri sau 100 kg, al produselor vitivinicole obținute de la începutul anului vitivinicol și deținute la data întocmirii declarației, defalcat în funcție de culoare (roșu/roze sau alb), de categoria produselor utilizate (struguri, vinuri noi aflate încă în fermentație, must, inclusiv mustul parțial fermentat, dar excluzând mustul concentrat și mustul concentrat rectificat) și de unul dintre următoarele tipuri:
 - (i) vin cu DOP;
 - (ii) vin cu IGP;
 - (iii) vin cu denumire de soi, fără DOP/IGP;
 - (iv) vin fără DOP/IGP;
 - (v) toate celelalte produse aferente anului vitivinicol, inclusiv mustul concentrat, mustul concentrat rectificat.

Statele membre pot autoriza prezentarea unei declarații per unitate de vinificare.

(3) Cantitatea de vin care trebuie declarată în declarația de producție este cantitatea totală obținută la încheierea fermentației alcoolice principale, inclusiv drojdia de vin.

Pentru a transforma cantitățile de produse, altele decât vinul, în hectolitri de vin, statele membre pot stabili coeficienți în funcție de criterii obiective relevante pentru transformare. Statele membre notifică acești coeficienți Comisiei împreună cu notificările menționate la punctul 8 din anexa III la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1185.

(4) Statele membre le impun recoltatorilor și comercianților care comercializează produse destinate producției de vin să le ofere producătorilor datele necesare pentru completarea declarațiilor de producție.

Articolul 23

Declarațiile de stocuri

(1) Producătorii, prelucrătorii, îmbuteliatorii și comercianții trebuie să depună declarația de stocuri menționată la articolul 32 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 până la data de 10 septembrie. Statele membre pot stabili o dată anterioară.

(2) Declarația respectivă trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (a) identitatea producătorilor, a prelucrătorilor, a îmbuteliatorilor sau a comercianților;
- (b) locul de deținere a produselor;
- (c) în ceea ce privește vinurile, stocurile totale defalcate în funcție de culoare (roșu/roze sau alb), tipul de vin (cu DOP, cu IGP, cu denumire de soi fără DOP/IGP sau fără DOP/IGP), origine (Uniunea sau țări terțe) și tipul deținătorului de stoc (producător sau comerciant);
- (d) în ceea ce privește mustul, stocurile totale defalcate în funcție de culoare (roșu/roze sau alb), tipul de must de struguri (concentrat, concentrat rectificat sau alt tip), tipul deținătorului de stoc (producător sau comerciant).

Produsele vitivinicole ale Uniunii obținute din struguri recoltați în același an calendaristic nu se includ în această declarație.

Articolul 24

Declarațiile de recoltă

(1) În cazul în care statele membre solicită declarația de recoltă menționată la articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, recoltatorii prezintă declarația respectivă până la data de 15 ianuarie. Statele membre pot stabili o dată anterioară sau, pentru recolte târzii, o dată care să nu depășească 1 martie.

(2) Această declarație trebuie să conțină cel puțin următoarele informații, defalcate în funcție de categoriile prevăzute la punctul 1.2 subpunctul 3 din anexa III la Regulamentul delegat (UE) 2018/273:

- (a) identitatea recoltatorului [în conformitate cu informațiile solicitate la punctul 1.1 subpunctul 1 din anexa III la Regulamentul delegat (UE) 2018/273];
- (b) suprafața cultivată cu viță-de-vie aflată în producție (în hectare și cu trimitere la localizarea parcelei viticole);
- (c) cantitatea de struguri recoltată (în 100 kg);
- (d) destinația strugurilor (în hl sau 100 kg):
 - (i) vinificați de declarant, în calitate de producător;
 - (ii) livrați unei cooperative vinicole (sub formă de struguri sau de must);
 - (iii) vânduți unui producător de vin (sub formă de struguri sau de must);
 - (iv) alte destinații (sub formă de struguri sau must).

Articolul 25

Notificări și centralizarea informațiilor

Informațiile cuprinse în declarațiile de producție și de stocuri în conformitate cu articolele 22 și 23, în declarațiile de recoltă, în conformitate cu articolul 24 din prezentul regulament și în declarațiile de tratare sau de comercializare, în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, acolo unde este cazul, sunt centralizate la nivel național.

Statele membre stabilesc forma și modul în care aceste informații le sunt notificate.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII PRIVIND CONTROALELE

SECȚIUNEA I

NORME COMUNE

Articolul 26

Eșantioane folosite în scopuri de control

- (1) În sensul capitolului VII din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, organismul de legătură al unui stat membru îi poate solicita organismului de legătură din alt stat membru să colecteze eşantioane, în conformitate cu instrucțiunile prevăzute în anexa II la prezentul regulament.
- (2) Organismul solicitant păstrează eşantioanele colectate și stabilește, printre altele, laboratorul în care urmează să fie analizate.

SECȚIUNEA II

BANCA ANALITICĂ DE DATE IZOTOPICE

Articolul 27

Eșantioanele pentru banca analitică de date

- (1) Pentru crearea băncii analitice de date izotopice menționată la articolul 39 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, laboratoarele desemnate ale statelor membre prelevează eşantioane de struguri proaspeți pentru analiză, precum și pentru tratarea și transformarea acestora în vin, în conformitate cu instrucțiunile prevăzute în partea I din anexa III la prezentul regulament.
- (2) Eşantioanele de struguri proaspeți se colectează din plantații viticole situate într-o zonă vitivinicolă cu caracteristici bine definite privind tipul de sol, amplasarea, modul de conducere a viței-de-vie, soiul, vârsta, precum și practicile de cultivare.
- (3) Numărul eşantioanelor care trebuie colectate în fiecare an pentru banca de date este stabilit în anexa III partea II. Selectarea eşantioanelor trebuie să țină seama de situarea geografică a plantațiilor viticole din statele membre enumerate în anexa III partea II. În fiecare an, cel puțin 25 % din eşantioane trebuie colectate de pe aceleași parcele ca și în anul precedent.
- (4) Eşantioanele se analizează prin metodele stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 80 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și cu articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 606/2009 de către laboratoare desemnate de statele membre. Laboratoarele desemnate trebuie să îndeplinească criteriile generale de funcționare a laboratoarelor de încercări stabilite prin standardul ISO/IEC 17025:2005 și, mai ales, să participe la un sistem de testare a competențelor în ceea ce privește metodele de analiză izotopică. Laboratoarele trebuie să furnizeze, în scris, dovada respectării acestor criterii centrului european de referință pentru controlul în sectorul vitivinicol („ERC-CWS”) în scopul controlului calității și al validării datelor furnizate.
- (5) Laboratoarele întocmesc un raport de analiză în conformitate cu anexa III partea IV și o fișă de descriere pentru fiecare eşantion, în conformitate cu chestionarul prezentat în anexa III partea III.
- (6) Laboratoarele transmit o copie a raportului cu rezultatele și interpretarea analizelor, împreună cu o copie a fișei de descriere, către ERC-CWS.
- (7) Statele membre și ERC-CWS:
- (a) păstrează datele în banca analitică de date;
 - (b) păstrează fiecare eşantion timp de cel puțin trei ani de la data prelevării;
 - (c) utilizează banca de date exclusiv pentru monitorizarea aplicării legislației Uniunii și a legislației naționale în domeniul vitivinicol sau în scopuri statistice sau științifice;
 - (d) iau măsurile necesare pentru protecția datelor, mai ales împotriva furtului sau a manipulării datelor;
 - (e) pun dosarele la dispoziția celor la care se referă, fără întârzieri sau costuri nejustificate, pentru corectarea oricăror inadvertențe.
- (8) ERC-CWS întocmește și actualizează anual lista laboratoarelor din statele membre desemnate să pregătească eşantioanele și să efectueze măsurătorile pentru banca analitică de date.

Articolul 28

Comunicarea informațiilor cuprinse în banca analitică de date

- (1) Informațiile cuprinse în banca analitică de date izotopice se pun, la cerere, la dispoziția laboratoarelor desemnate de statele membre.
- (2) În cazuri justificate corespunzător, informațiile menționate la alineatul (1), în cazul în care sunt reprezentative, pot fi puse, la cerere, la dispoziția autorităților competente desemnate de statele membre pentru asigurarea respectării normelor Uniunii în sectorul vitivinicol.
- (3) Informațiile puse la dispoziție privesc doar datele analitice relevante necesare pentru interpretarea unei analize efectuate pe un eșantion cu caracteristici și origine comparabile. Orice notificare referitoare la informațiile puse la dispoziție este însoțită de o notă în care se reamintesc condițiile de utilizare a băncii de date, astfel cum se menționează la articolul 27 alineatul (7) litera (c).

Articolul 29

Bănci naționale de date izotopice

Rezultatele analizelor izotopice cuprinse în băncile de date ale statelor membre se obțin prin analizarea eșantioanelor prelevate și tratate în conformitate cu articolul 27.

SECȚIUNEA III

DISPOZIȚII SPECIFICE PRIVIND CONTROALELE

Articolul 30

Controale ale sistemului de autorizații pentru plantări de viță-de-vie

În scopul de a verifica conformarea cu normele prevăzute în partea II titlul I capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, în capitolul II din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 și în capitolul II din prezentul regulament, statele membre utilizează registrul plantațiilor viticole menționat la articolul 145 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

Articolul 31

Verificarea informațiilor din registrul plantațiilor viticole

- (1) Statele membre pun la dispoziție datele din registrul plantațiilor viticole în scopuri de monitorizare și de verificare a măsurilor finanțate în cadrul programelor naționale de sprijin, menționate în partea II titlul I capitolul II secțiunea 4 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, la care se referă.
- (2) În ceea ce privește suprafețele cultivate cu viță-de-vie, se efectuează cel puțin următoarele verificări pentru a menține un registru al plantațiilor viticole actualizat:
- (a) controale administrative aplicate tuturor producătorilor vitivinicoli identificați în registrul plantațiilor viticole care:
- (i) au activat o autorizație de plantare sau de replantare sau au înregistrat sau au modificat date în registrul plantațiilor viticole în urma unei cereri sau a unei notificări depuse referitoare la sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie;
 - (ii) depon o cerere pentru măsurile „restructurarea și reconversia plantațiilor viticole” sau „recoltarea înainte de coacere” în cadrul unui program național de sprijin, măsuri menționate la articolele 46 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
 - (iii) prezintă una dintre declarațiile menționate la articolele 31, 32 și 33 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273;
- (b) controale anuale la fața locului care vizează cel puțin 5 % din numărul total al producătorilor vitivinicoli identificați în registrul plantațiilor viticole.
- În cazul în care producătorii vitivinicoli selectați în eșantion sunt supuși, în același an, controalelor la fața locului în cadrul măsurilor menționate la litera (a) punctele (i) și (ii), astfel de controale la fața locului se iau în calcul pentru atingerea pragului anual de 5 %, fără a mai fi nevoie de repetarea acestora;
- (c) controalele sistematice la fața locului se efectuează pentru suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse în dosarul producătorului vitivinicol, astfel cum se prevede în anexa IV la Regulamentul delegat (UE) 2018/273.

Articolul 32

Controale privind declarațiile

În ceea ce privește declarațiile menționate la articolele 31-34 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273, statele membre efectuează orice control necesar și iau orice măsură necesară pentru a se asigura exactitatea declarațiilor respective.

CAPITOLUL VII

NOTIFICĂRI

Articolul 33

Notificări privind sistemul de autorizații pentru plantări de viță-de-vie

- (1) Până la data de 1 martie a fiecărui an, statele membre prezintă Comisiei:
- (a) comunicarea privind zonele vitivinicole menționată la articolul 145 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, referitoare la situația la data de 31 iulie a anului vitivinicol anterior. Această comunicare se efectuează sub forma prevăzută în partea I din anexa IV la prezentul regulament;
 - (b) notificările prevăzute la articolul 63 alineatul (4) și la articolul 64 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Aceste notificări se efectuează sub forma prevăzută în partea II din anexa IV la prezentul regulament;
 - (c) o notificare cu privire la restricțiile stabilite de statele membre în ceea ce privește replantările în aceeași exploatare menționate la articolul 8 din prezentul regulament. Această notificare se efectuează sub forma prevăzută în tabelul A din partea V a anexei IV la prezentul regulament;
 - (d) o listă națională actualizată a organizațiilor profesionale sau a grupurilor de producători interesate menționate la articolele 3 și 8 din prezentul regulament;
 - (e) comunicarea cu privire la mărimea totală a suprafețelor stabilite ca fiind plantate cu viță-de-vie fără o autorizație, precum și la suprafețele neautorizate care au fost defrișate, în conformitate cu articolul 71 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Comunicarea respectivă se referă la anul vitivinicol precedent. Această comunicare se efectuează sub forma prevăzută în partea III din anexa IV la prezentul regulament;
 - (f) în cazul în care statele membre hotărăsc să aplice criteriul de prioritate menționat la articolul 64 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, pragurile stabilite în ceea ce privește dimensiunea minimă și cea maximă ale exploatareilor, în conformitate cu punctul H din anexa II la Regulamentul delegat (UE) 2018/273.
- (2) Până la data de 1 noiembrie a fiecărui an, statele membre notifică Comisiei:
- (a) cererile de autorizații pentru plantări noi, autorizațiile acordate efectiv în cursul anului vitivinicol precedent în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau (2) din prezentul regulament, precum și autorizațiile refuzate de solicitanți, precum și cele acordate altor solicitanți înainte de 1 octombrie, în temeiul articolului 7 alineatul (3) din prezentul regulament. Aceste notificări se efectuează sub forma prevăzută în partea IV din anexa IV la prezentul regulament;
 - (b) autorizațiile pentru replantări acordate în cursul anului vitivinicol precedent, în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament. Aceste notificări se efectuează sub forma prevăzută în tabelul B din partea V a anexei IV la prezentul regulament;
 - (c) autorizațiile acordate în cursul anului vitivinicol precedent, pe baza conversiei drepturilor de plantare valabile, în conformitate cu articolul 10 din prezentul regulament. Notificarea se efectuează sub forma prevăzută în partea VI a anexei IV la prezentul regulament și se realizează numai până la data de 1 noiembrie a anului următor după expirarea termenului de conversie prevăzut la articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 sau a termenului-limită stabilit de statul membru în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din prezentul regulament.
- (3) Dacă un stat membru nu respectă normele prevăzute la alineatul (1) sau (2) sau dacă informațiile relevante par incorecte, Comisia poate suspenda parțial sau total plățile lunare menționate la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 în ceea ce privește sectorul vitivinicol, până la momentul efectuării unei notificări corecte.
- (4) Prezentul articol nu aduce atingere obligațiilor statelor membre prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1337/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1337/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2011 referitor la statisticile europene privind culturile permanente și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 357/79 al Consiliului și a Directivei 2001/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 347, 30.12.2011, p. 7).

*Articolul 34***Norme generale privind notificările și disponibilitatea informațiilor**

Notificările către Comisie menționate în Regulamentul delegat (UE) 2018/273 și în prezentul regulament se efectuează în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2017/1183 și cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1185.

*Articolul 35***Păstrarea documentelor însoțitoare, a informațiilor și a registrelor**

- (1) Documentele însoțitoare și copiile acestora se păstrează pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la sfârșitul anului calendaristic în care au fost întocmite.
- (2) Informațiile privind sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie depuse în conformitate cu articolul 33 se păstrează timp de cel puțin zece ani vitivinicoli după anul vitivinicol în care au fost transmise.
- (3) Registrul de intrări și de ieșiri și documentele referitoare la operațiunile înregistrate în acest registru se păstrează pentru o perioadă de cel puțin cinci ani după închiderea conturilor la care se referă. Atunci când, într-un registru, figurează unul sau mai multe conturi încă neînchise, referitoare la cantități de vin nesemnificative, aceste conturi pot fi reportate într-un alt registru, cu condiția să se menționeze acest lucru în registrul inițial. În acest caz, perioada de cinci ani începe în ziua reportării.
- (4) Datele din registrul plantațiilor viticole prevăzute la articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 se păstrează atât timp cât este necesar în scopul monitorizării și al verificării măsurilor sau sistemului la care se referă acestea și, în orice caz, timp de cel puțin cinci ani vitivinicoli în cazul datelor referitoare la măsuri sau timp de cel puțin zece ani vitivinicoli în cazul datelor referitoare la sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, după anul vitivinicol la care se referă.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 36***Abrogare**

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/561 se abrogă.

*Articolul 37***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 decembrie 2017.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

PROCEDURA DE SELECȚIE MENȚIONATĂ LA ARTICOLUL 7 ALINEATUL (2)

A. ALOCAREA PROPORȚIONALĂ

Partea din numărul total al hectarelor disponibile pentru plantări noi pe care statele membre au decis să o aloce în mod proporțional tuturor solicitanților, la nivel național, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (b) punctul (i), se împarte între cererile eligibile individuale, conform următoarei formule, respectând în același timp eventualele limite menționate la articolul 3 alineatul (1):

$$A_1 = A_r \times (\%Pr \times Tar/Tap)$$

A_1 = autorizație acordată unui solicitant individual în mod proporțional (în hectare);

A_r = suprafața solicitată de producător în cererea sa (în hectare)

$\%Pr$ = proporția din totalul disponibil care urmează să fie acordată în mod proporțional

Tar = suprafața totală pusă la dispoziție în autorizații (în hectare)

Tap = totalul tuturor cererilor depuse de producători (în hectare)

B. ALOCAREA CONFORM CRITERIILOR DE PRIORITATE

Partea din numărul total de hectare disponibile pentru plantări noi pe care statele membre au decis să o aloce la nivel național în conformitate cu criteriile de prioritate selectate, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (2) litera (b) punctul (ii), se împarte între cererile eligibile individuale după cum urmează:

- (a) Statele membre aleg criteriile de prioritate la nivel național și pot să acorde aceeași importanță tuturor criteriilor selectate sau să le atribuie o pondere diferită. Statele membre pot să aplice o astfel de ponderare în mod uniform la nivel național sau să modifice ponderarea criteriilor în funcție de zona de pe teritoriul statului membru.

În cazul în care statele membre atribuie aceeași importanță tuturor criteriilor selectate la nivel național, fiecăruia dintre criterii i se atribuie o valoare de unu (1).

În cazul în care statele membre atribuie criteriilor selectate la nivel național o pondere diferită, fiecăruia dintre criterii i se atribuie o valoare care variază între zero (0) și unu (1), iar suma tuturor valorilor individuale trebuie să fie întotdeauna egală cu unu (1).

În cazul în care ponderea criteriilor variază în funcție de zona de pe teritoriul statului membru, fiecăruia dintre criterii i se atribuie o valoare individuală care variază între zero (0) și unu (1) pentru fiecare dintre zone. În acest caz, suma tuturor ponderilor individuale ale criteriilor selectate pentru fiecare dintre zone trebuie să fie întotdeauna egală cu unu (1).

- (b) Statele membre evaluează fiecare cerere individuală eligibilă pe baza respectării criteriilor de prioritate selectate. Pentru a evalua nivelul de conformitate cu fiecare dintre criteriile de prioritate, statele membre stabilesc un barem unic la nivel național, pe baza căruia atribuie un număr de puncte fiecărei cereri în raport cu fiecare dintre criteriile respective.
- (c) Baremul unic predefinește numărul de puncte care urmează să fie atribuit în raport cu nivelul de conformitate cu fiecare dintre criterii, detaliind, de asemenea, numărul de puncte care se atribuie în raport cu fiecare dintre elementele fiecărui criteriu specific.
- (d) Statele membre stabilesc un clasament al cererilor individuale la nivel național, pe baza numărului total de puncte atribuite fiecărei cereri în parte în funcție de conformitatea sau nivelul de conformitate menționat la litera (b) și, dacă este cazul, importanța criteriilor menționată la litera (a). În acest scop, statele membre utilizează următoarea formulă:

$$Pt = W_1 \times Pt_1 + W_2 \times Pt_2 + \dots + W_n \times Pt_n$$

Pt = totalul de puncte acordat unei cereri individuale specifice

$W_1, W_2, \dots, W_n$ = ponderea criteriilor 1, 2, ..., n

$Pt_1, Pt_2, \dots, Pt_n$ = nivelul de conformitate a cererii cu criteriile 1, 2, ... n

În zonele în care ponderea este zero pentru toate criteriile de prioritate, toate cererile eligibile primesc valoarea maximă a baremului în ceea ce privește nivelul de conformitate.

- (e) Statele membre acordă autorizații solicitanților individuali utilizând ordinea stabilită în clasamentul menționat la litera (d), până la epuizarea hectarelor care trebuie alocate în conformitate cu criteriile de prioritate. Trebuie să se atribuie, sub formă de autorizații, numărul total de hectare solicitat de către un solicitant înainte de acordarea unei autorizații următorului solicitant conform clasificării.

În cazul în care hectarele disponibile se epuizează pe o poziție a clasamentului pe care se află mai multe cereri cu același număr de puncte, hectarele rămase se alocă cererilor respective în mod proporțional.

- (f) Dacă limita pentru o anumită regiune sau arie eligibilă pentru o denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată sau pentru o arie fără indicație geografică este atinsă atunci când se acordă autorizații în conformitate cu punctul A și cu prezentul punct B literele (a), (b), (c), (d) și (e), nu se mai satisfac cereri care provin din regiunea sau aria respectivă.

ANEXA II

EȘANTIOANELE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 26

PARTEA I

Metoda și procedura de eșantionare

1. La prelevarea de eșantioane de vin, must de struguri sau alte produse lichide vitivinicole în contextul asistenței între organisme de control, organismul competent se asigură că:
 - (a) în cazul produselor aflate în recipiente de maximum 60 l depozitate într-un singur lot, eșantioanele sunt reprezentative pentru întregul lot;
 - (b) în cazul produselor aflate în recipiente cu capacitate nominală mai mare de 60 l, eșantioanele sunt reprezentative pentru conținutul recipientului din care au fost prelevate.
2. Eșantioanele se prelevează prin turnarea produsului în cauză în cel puțin cinci recipiente curate, fiecare cu o capacitate nominală de cel puțin 75 cl. În cazul produselor menționate la punctul 1 litera (a), prelevarea eșantioanelor se poate face și prin luarea a cel puțin cinci recipiente cu o capacitate nominală de cel puțin 75 cl din lotul de examinat.

În cazul în care eșantioanele de distilat de vin se analizează prin rezonanța magnetică nucleară a deuteriului, eșantioanele se plasează în recipiente cu o capacitate nominală de 25 cl sau chiar de 5 cl, dacă trebuie trimise de la un laborator oficial la altul.

Eșantioanele se prelevează, se închid dacă este cazul și se sigilează în prezența unui reprezentant al unității unde s-a făcut prelevarea sau a unui reprezentant al transportatorului, dacă eșantionul se recoltează în timpul transportului. Dacă nu este prezent niciun reprezentant, raportul menționat la punctul 4 precizează acest lucru.

Fiecare eșantion este prevăzut cu un sistem de închidere inert și de unică folosință.

3. Fiecărui eșantion i se aplică o etichetă conformă dispozițiilor din partea II punctul A.

În cazul în care recipientul este de dimensiuni prea mici pentru a i se atașa eticheta menționată, recipientul se marchează cu un număr indelebil, iar informațiile cerute se indică pe o fișă separată.

Reprezentantului unității în care s-a prelevat eșantionul sau reprezentantului transportatorului i se solicită să semneze eticheta sau, după caz, fișa.

4. Funcționarul organismului competent autorizat să preleveze eșantioanele redactează un raport în care consemnează toate observațiile pe care le consideră importante pentru evaluarea eșantioanelor. În raport, acesta notează, după caz, observațiile reprezentantului transportatorului sau ale reprezentantului unității unde s-a făcut prelevarea și le cere acestora să semneze observațiile respective. Acesta mai notează cantitatea de produs din care s-a prelevat eșantionul. În cazul în care s-a refuzat aplicarea semnăturilor menționate mai sus și la punctul 3 al treilea paragraf, acest fapt se menționează în raport.
5. Ori de câte ori se iau eșantioane, unul dintre acestea rămâne ca eșantion de control în unitatea de unde s-a luat, iar altul la organismul competent al cărui funcționar s-a ocupat de prelevarea eșantionului. Trei dintre eșantioane se trimit la un laborator oficial, care efectuează examinarea analitică sau organoleptică. Unul dintre eșantioane se examinează în laboratorul respectiv. Alt eșantion se păstrează ca eșantion de control. Eșantioanele de control se păstrează pentru o perioadă minimă de trei ani de la prelevare.
6. Loturile de eșantioane poartă pe ambalajul exterior o etichetă roșie conformă cu modelul prezentat la punctul B din partea II. Eticheta are dimensiunile de 50 mm × 25 mm.

La expedierea eșantioanelor, organismul competent al statului membru din care se trimit eșantioanele aplică ștampila sa parțial pe ambalajul exterior al coletului și parțial pe eticheta roșie.

PARTEA II

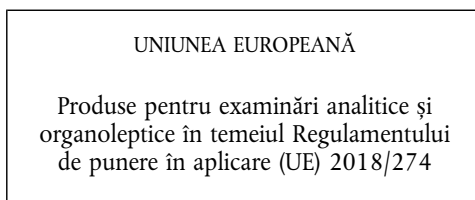
A. Eticheta care descrie eşantionul în conformitate cu partea I punctul 3

1. Informații obligatorii:

- (a) numele, adresa, inclusiv statul membru, numărul de telefon și de fax și e-mailul organismului competent care a dispus prelevarea eşantionului;
- (b) numărul de ordine al eşantionului;
- (c) data prelevării eşantionului;
- (d) numele funcționarului organismului competent autorizat să preleveze eşantionul;
- (e) numele, adresa, numărul de telefon și de fax, e-mailul întreprinderii în care a fost prelevat eşantionul;
- (f) identitatea recipientului din care s-a prelevat eşantionul (de exemplu numărul recipientului, numărul lotului de sticle etc.);
- (g) descrierea produsului, inclusiv zona de producție, anul recoltei, tăria alcoolică dobândită sau potențială și, în măsura posibilului, soiul de struguri de vinificație;
- (h) mențiunea: „Eşantionul de control pus deoparte poate fi examinat doar de către un laborator autorizat să efectueze analize de control. Ruperea sigiliului este o infracțiune care atrage după sine sancțiuni.”

2. Observații:

3. Dimensiunea minimă: 100 mm × 100 mm.

B. Modelul etichetei roșii menționate la punctul 6 din partea I

ANEXA III

EȘANTIOANELE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 27

PARTEA I

Instrucțiuni privind colectarea eșantioanelor de struguri proaspeți și prelucrarea lor în vin destinat analizării prin metodele izotopice menționate la articolul 27**A. Prelevarea eșantioanelor de struguri**

1. Fiecare eșantion trebuie să conțină minimum 10 kg de struguri copleși din același soi. Ei se culeg în condițiile în care au fost găsiți. Prelevarea de eșantioane se efectuează în perioada în care se recoltează parcela respectivă. Strugurii recoltați trebuie să fie reprezentativi pentru întreaga parcelă. Eșantioanele de struguri proaspeți sau mustul obținut după presare pot fi păstrate prin înghețare până la utilizarea lor ulterioară. Doar în cazul în care se prevede măsurarea oxigenului-18 din apa mustului, după presarea întregului eșantion de struguri se poate pune deoparte și se conservă o parte alicotă din must.
2. În momentul prelevării eșantioanelor trebuie întocmită și o fișă de descriere. Fișa trebuie să conțină o primă parte referitoare la prelevarea eșantioanelor de struguri și o a doua parte referitoare la vinificare. Aceasta se păstrează împreună cu eșantionul și trebuie să îl însoțească pe toată durata transportului. Fișa trebuie actualizată prin menționarea fiecărui tip de tratament la care este supus eșantionul. Fișa de descriere referitoare la eșantion trebuie alcătuită în conformitate cu punctul A al chestionarului din partea III.

B. Vinificarea

1. Vinificarea trebuie realizată de către organismul competent sau de către o direcție autorizată în acest sens de organismul respectiv, ori de câte ori este posibil în condiții comparabile cu condițiile normale din zona de producție pentru care este reprezentativ eșantionul în cauză. Prin vinificare trebuie să se obțină transformarea totală a zahărului în alcool, adică prezența a mai puțin de 2 g/l de zaharuri reziduale. Însă, în anumite cazuri, de exemplu pentru a asigura o mai bună reprezentativitate, pot fi acceptate și valori mai mari de zaharuri reziduale. De îndată ce vinul s-a limpezit și s-a stabilizat cu ajutorul SO₂, trebuie îmbuteliat în sticle de 75 cl și etichetat.
2. Fișa de descriere referitoare la vinificare trebuie alcătuită în conformitate cu punctul B al chestionarului din partea III.

PARTEA II

Numărul eșantioanelor care trebuie prelevate anual de statele membre pentru banca analitică de date în conformitate cu articolul 27 alineatul (3)

- 30 de eșantioane în Bulgaria,
- 20 de eșantioane în Republica Cehă,
- 200 de eșantioane în Germania,
- 50 de eșantioane în Grecia,
- 200 de eșantioane în Spania,
- 400 de eșantioane în Franța,
- 30 de eșantioane în Croația,
- 400 de eșantioane în Italia,
- 10 eșantioane în Cipru,
- 4 eșantioane în Luxemburg,
- 50 de eșantioane în Ungaria,
- 4 eșantioane în Malta,
- 50 de eșantioane în Austria,

- 50 de eşantioane în Portugalia,
- 70 de eşantioane în România,
- 20 de eşantioane în Slovenia,
- 15 eşantioane în Slovacia,
- 4 eşantioane în Regatul Unit.

PARTEA III

Chestionarul privind prelevarea și vinificarea eşantioanelor de struguri pentru analiza prin metodele izotopice, menționat la articolul 27 alineatul (5)

Metodele analitice și modul de exprimare a rezultatelor (unități) care trebuie utilizate sunt cele recomandate și publicate de către OIV.

A.

1. Informații generale

- 1.1. Numărul eşantionului
- 1.2. Numele și funcția funcționarului sau ale persoanei autorizate care a prelevat eşantionul
- 1.3. Numele și adresa organismului competent responsabil cu prelevarea eşantionului
- 1.4. Numele și adresa organismului competent responsabil cu vinificarea și expedierea eşantioanelor, dacă este diferit de organismul menționat la punctul 1.3:

2. Descrierea generală a eşantioanelor

- 2.1. Originea (țara, regiunea):
- 2.2. Anul recoltei:
- 2.3. Soiul de viță-de-vie:
- 2.4. Culoarea boabelor:

3. Descrierea plantației viticole

- 3.1. Numele și adresa persoanei care exploatează parcela:
- 3.2. Localizarea parcelei:
 - comuna:
 - localitatea:
 - referința cadastrală:
 - latitudine și longitudine:
- 3.3. Tipul de sol (de exemplu calcaros, argilos, argilo-calcaros, nisipos):
- 3.4. Situația (de exemplu pantă, câmpie/șes, expus la soare):
- 3.5. Numărul de plante de viță-de-vie pe hectar:
- 3.6. Vârsta aproximativă a plantației viticole (mai puțin de 10 ani/între 10 și 25 de ani/mai mult de 25 de ani):
- 3.7. Altitudine:
- 3.8. Modul de conducere și de tăiere:
- 3.9. Tipul de vin obținut în mod normal din struguri (a se vedea categoriile de produse viticole din partea II din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013):

4. Caracteristicile recoltei de struguri și ale mustului
 - 4.1. Randamentul estimat la hectar pentru parcela recoltată: (kg/ha):
 - 4.2. Starea de sănătate a strugurilor (de exemplu sănătoși, mucegăiți) specificând dacă boabele erau uscate sau ude în momentul prelevării eșantionului:
 - 4.3. Data prelevării eșantionului:
5. Condiții meteorologice înainte de recoltare
 - 5.1. Precipitații în cele zece zile dinaintea începerii recoltării: da/nu
 - 5.2. Dacă da, informații suplimentare (în cazul în care sunt disponibile)
6. Plantații viticole irigate:

Dacă cultura este irigată, data ultimei irigații:

(Ștampila organismului competent responsabil pentru prelevarea eșantioanelor, numele, funcția și semnătura funcționarului care a prelevat eșantionul)

B.

1. Microvinificare
 - 1.1. Greutatea eșantionului de struguri, în kg:
 - 1.2. Metoda de presare:
 - 1.3. Volumul de must obținut:
 - 1.4. Caracteristicile mustului:
 - conținutul în zaharuri exprimat în g/l prin refractometrie:
 - aciditate totală exprimată în g/l de acid tartric: (facultativ):
 - 1.5. Metoda de tratare a mustului (de exemplu sedimentare, centrifugare):
 - 1.6. Însămânțarea cu drojdie (tipul de levuri utilizate). Indicați dacă a avut loc sau nu fermentarea spontană:
 - 1.7. Temperatura din timpul fermentării:
 - 1.8. Metoda de determinare a sfârșitului fermentării:
 - 1.9. Metoda de tratare a vinului (de exemplu tragerea de pe drojdie):
 - 1.10. Adăos de dioxid de sulf în mg/l:
 - 1.11. Analiza vinului obținut
 - tărie alcoolică dobândită în % volum:
 - extract sec total:
 - zaharuri reducătoare exprimate în g/l de zahăr invertit:

2. Tabelul cronologic al vinificării eșantionului

Data:

- prelevării eșantionului: (aceeași cu data recoltării, partea I punctul 4.3)
- presării:
- începutului fermentării:
- terminării fermentării:
- îmbutelierii:

Data completării părții II:

(Ștampila organismului competent care a efectuat vinificarea și semnătura funcționarului responsabil al respectivului organism)

PARTEA IV

Model de raport de analiză privind eşantioanele de vin şi de produse vitivinicole analizate printr-o metodă recomandată şi publicată de OIV, menţionat la articolul 27 alineatul (5)

A. INFORMAȚII GENERALE

1. Țara:
2. Numărul eşantionului:
3. Anul:
4. Soiul de viță-de-vie:
5. Tipul de vin:
6. Regiune/județ:
7. Numele, adresa, numărul de telefon şi de fax, e-mailul laboratorului responsabil cu rezultatele:
8. Eşantion pentru analiza de control a ERC-CWS: da/nu

B. METODEDE ŞI REZULTATE

1. Vin (preluat din anexa III partea III)
 - 1.1. Tăria alcoolică în volume: % vol
 - 1.2. Extract sec total: g/l
 - 1.3. Zaharuri reducătoare: g/l
 - 1.4. Aciditatea totală, exprimată în acid tartric: g/l
 - 1.5. Dioxid de sulf total: mg/l
 2. Distilarea vinului pentru SNIF-RMN
 - 2.1. Descrierea aparaturii de distilare:
 - 2.2. Volumul de vin distilat/greutatea distilatului obținut:
 3. Analiza distilatului
 - 3.1. Tăria alcoolică a distilatului % (m/m):
 4. Rezultatul rapoartelor izotopice deuteriu/hidrogen din etanol, măsurate prin RMN
 - 4.1. (D/H)I = ppm
 - 4.2. (D/H)II = ppm
 - 4.3. „R” =
 5. Parametrii RMN
Frecvența observată:
 6. Rezultatul raportului izotopic $^{18}\text{O}/^{16}\text{O}$ al vinului
 $\delta^{18}\text{O} [\text{‰}] = \text{‰ V. SMOW} - \text{SLAP}$
 7. Rezultatul raportului izotopic $^{18}\text{O}/^{16}\text{O}$ al mustului (când este cazul)
 $\delta^{18}\text{O} [\text{‰}] = \text{‰ V. SMOW} - \text{SLAP}$
 8. Rezultatul raportului izotopic $^{13}\text{C}/^{12}\text{C}$ al etanolului din vin
 $\delta^{13}\text{C} [\text{‰}] = \text{‰ V-PDB.}$
-

ANEXA IV

NOTIFICĂRILE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 33

PARTEA I

Formular pentru comunicarea menționată la articolul 33 alineatul (1) litera (a)

Tabel

Inventarul zonelor vitivinicole

Statul membru:						
Data comunicării:						
Anul vitivinicol:						
Zone/Regiuni	Suprafețe plantate efectiv cu viță-de-vie (ha) care sunt eligibile pentru producția de (*):					Total
	vin cu denumire de origine protejată (DOP) (**)	vin cu indicație geografică protejată (IGP) (***)		vin fără DOP/IGP și situate într-o arie DOP/IGP	vin fără DOP/IGP și situate în afara unei arii DOP/IGP	
		dintre care sunt incluse în coloana (2)	dintre care nu sunt incluse în coloana (2)			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1						
2						
...						
Totalul statului membru						

N.B. valori care urmează să fie introduse în coloana (7) = (2) + (4) + (5) + (6)

(*) Datele se referă la data de 31 iulie a anului vitivinicol precedent.

(**) Aceste suprafețe pot fi eligibile, de asemenea, pentru producția de vin cu IGP sau de vin fără indicație geografică.

(***) Aceste suprafețe pot fi eligibile, de asemenea, pentru producția de vin cu DOP și de vin fără indicație geografică [coloana (3)] sau numai pentru producția de vin cu IGP și de vin fără indicație geografică [coloana (4)]. Niciuna dintre suprafețele raportate în coloanele (3) și (4) nu ar trebui să fie incluse în coloanele (5) și (6).

Termenul-limită pentru comunicare: 1 martie.

PARTEA II

Formular pentru notificările menționate la articolul 33 alineatul (1) litera (b)

Tabelul A

Autorizații pentru plantări noi – procent

Statul membru:	
Data comunicării:	
Anul:	
Suprafața totală (ha) plantată efectiv (la cea mai recentă dată de 31 iulie):	
Procentul care urmează să fie aplicat la nivel național:	
Suprafața totală (ha) pentru plantări noi la nivel național, pe baza procentului decis:	

Justificări privind limitarea procentului la nivel național (în cazul în care este sub 1 %):

Suprafața totală (ha) transferată din anul precedent, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3):	
Suprafața totală (ha) care urmează să fie pusă la dispoziție pentru plantări noi la nivel național:	

Termenul-limită pentru notificare: 1 martie.

Tabelul B

Autorizații pentru plantări noi – limitări geografice

Statul membru:

Data comunicării:

Anul:

Dacă este cazul, limitările stabilite la nivelul geografic relevant:

A. pe regiune, după caz	Suprafața care face obiectul limitării
regiunea 1	
regiunea 2	
...	
B. pe „sub-regiune”, după caz	Suprafața care face obiectul limitării
sub-regiunea 1	
sub-regiunea 2	
...	
C. pe arie DOP/IGP, după caz	Suprafața care face obiectul limitării
arie DOP/IGP nr. 1	
arie DOP/IGP nr. 2	
...	
D. pe arie fără DOP/IGP, după caz	Suprafața care face obiectul limitării
arie fără DOP/IGP nr. 1	
arie fără DOP/IGP nr. 2	
...	

N.B. Tabelul este însoțit de justificările aferente menționate la articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1308/2013.

Termenul-limită pentru notificare: 1 martie.

Tabelul C

Autorizații pentru plantări noi – Deciziile privind criteriile de eligibilitate la nivelul geografic relevant aduse la cunoștința publicului

Statul membru:

Data comunicării:

Anul:

Criteriile de eligibilitate, după caz:

Criteriile de eligibilitate menționate la articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și la articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273	Selectate de statele membre: DA/NU	În caz afirmativ, se indică nivelul geografic relevant, după caz:
Articolul 64 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013		regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 1; regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 2; ...
Articolul 64 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013		regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 1; regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 2; ...
Articolul 64 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013		aria DOP nr. 1; aria DOP nr. 2; ...
Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273		aria IGP nr. 1; aria IGP nr. 2; ...
Articolul 64 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013	Selectate de statele membre: DA/NU	În caz afirmativ, pentru articolul 64 alineatul (1) litera (d), se indică nivelul geografic specific, după caz:
Criteriile de prioritate menționate la articolul 64 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013		
Articolul 64 alineatul (2) litera (a)		regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 1; regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 2; ...
Articolul 64 alineatul (2) litera (b)		regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 1; regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 2; ...
Articolul 64 alineatul (2) litera (c)		regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 1; regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 2; ...

Articolul 64 alineatul (2) litera (d)		regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 1; regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 2; ...
Articolul 64 alineatul (2) litera (e)		regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 1; regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 2; ...
Articolul 64 alineatul (2) litera (f)		regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 1; regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 2; ...
Articolul 64 alineatul (2) litera (g)		regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 1; regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 2; ...
Articolul 64 alineatul (2) litera (h)		regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 1; regiune, sub-regiune, aria (fără) DOP/IGP nr. 2; ...

N.B. În caz afirmativ pentru articolul 64 alineatul (1) litera (d), tabelul este însoțit de justificările aferente menționate la articolul 64 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și la articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2018/273.

Termenul-limită pentru notificare: 1 martie.

Tabelul D

Autorizații pentru plantări noi – Deciziile privind distribuția proporțională și criteriile de prioritate la nivelul geografic relevant aduse la cunoștința publicului

Statul membru:

Data comunicării:

Anul:

Suprafața totală (ha) care urmează să fie pusă la dispoziție pentru plantări noi la nivel național:

1. Distribuție proporțională, după caz:

Procentul din suprafață care urmează să fie acordat în mod proporțional la nivel național:

Numărul de hectare:

2. Criteriile de prioritate, după caz:

Procentul din suprafață care urmează să fie acordat în conformitate cu criteriile de prioritate la nivel național:

Numărul de hectare:

Informații referitoare la **baremul unic** stabilit la nivel național pentru a evalua nivelul de conformitate al cererilor individuale cu criteriile de prioritate selectate (intervalul de valori, minim și maxim ...):

2.1. Dacă criteriile de prioritate se aplică la nivel național, fără diferențiere în funcție de zonă

Criteriile de prioritate alese și importanța aferentă:

Criterii de prioritate: articolul 64 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și Articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273	Articolul 64 alineatul (2) litera (a) (*)	Articolul 64 alineatul (2) litera (a) (**)	Articolul 64 alineatul (2) litera (b)	Articolul 64 alineatul (2) litera (c)	Articolul 64 alineatul (2) litera (d)	Articolul 64 alineatul (2) litera (e)	Articolul 64 alineatul (2) litera (f)	Articolul 64 alineatul (2) litera (g)	Articolul 64 alineatul (2) litera (h)	Articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 (***)	Articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 (****)
Importanța (0-1):											

(*) Operator nou (N.B.: criteriile „operator nou” și „producător tânăr” nu pot fi alese în același timp, doar unul dintre acestea se poate aplica).

(**) Producător tânăr.

(***) Comportamentul anterior al producătorului.

(****) Organizații non-profit cu scop social care au primit terenuri confiscate în cazuri de terorism și alte tipuri de infracțiuni.

2.2. Dacă criteriile de prioritate se aplică la nivel național, cu diferențiere în funcție de zonă

2.2.1. Zona 1: (se descriu limitele teritoriale ale zonei 1)

Criteriile de prioritate alese și importanța aferentă:

[Dacă nu este selectat niciun criteriu pentru această zonă specifică, se indică zero în toate coloanele de mai jos]

Criterii de prioritate: articolul 64 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și Articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273	Articolul 64 alineatul (2) litera (a) (*)	Articolul 64 alineatul (2) litera (a) (**)	Articolul 64 alineatul (2) litera (b)	Articolul 64 alineatul (2) litera (c)	Articolul 64 alineatul (2) litera (d)	Articolul 64 alineatul (2) litera (e)	Articolul 64 alineatul (2) litera (f)	Articolul 64 alineatul (2) litera (g)	Articolul 64 alineatul (2) litera (h)	Articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 (***)	Articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 (****)
Importanța (0-1):											

(*) Operator nou (N.B.: criteriile „operator nou” și „producător tânăr” nu pot fi alese în același timp, doar unul dintre acestea se poate aplica).

(**) Producător tânăr.

(***) Comportamentul anterior al producătorului.

(****) Organizații non-profit cu scop social care au primit terenuri confiscate în cazuri de terorism și alte tipuri de infracțiuni.

...

2.2.n. **Zona n:** (se descriu limitele teritoriale ale zonei n)

Criteriile de prioritate alese și importanța aferentă:

[Dacă nu este selectat niciun criteriu pentru această zonă specifică, se indică zero în toate coloanele de mai jos]

Criterii de prioritate: articolul 64 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și Articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273	Articolul 64 alineatul (2) litera (a) (*)	Articolul 64 alineatul (2) litera (a) (**)	Articolul 64 alineatul (2) litera (b)	Articolul 64 alineatul (2) litera (c)	Articolul 64 alineatul (2) litera (d)	Articolul 64 alineatul (2) litera (e)	Articolul 64 alineatul (2) litera (f)	Articolul 64 alineatul (2) litera (g)	Articolul 64 alineatul (2) litera (h)	Articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 (***)	Articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) 2018/273 (****)
Importanța (0-1):											

(*) Operator nou (N.B.: criteriile „operator nou” și „producător tânăr” nu pot fi alese în același timp, doar unul dintre acestea se poate aplica).

(**) Producător tânăr.

(***) Comportamentul anterior al producătorului.

(****) Organizații non-profit cu scop social care au primit terenuri confiscate în cazuri de terorism și alte tipuri de infracțiuni.

Termenul-limită pentru notificare: 1 martie.

PARTEA III

Formular pentru comunicarea menționată la articolul 33 alineatul (1) litera (e)

Tabel

Suprafețele plantate fără autorizații corespunzătoare după 31 decembrie 2015 și suprafețele defrișate în conformitate cu articolul 71 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1308/2013

Statul membru:

Data comunicării:			
Anul vitivinicol sau perioada vitivinicolă ⁽¹⁾ :			
Zone/Regiuni	Suprafețele (ha) plantate fără autorizație de plantare corespunzătoare după 31 decembrie 2015:		
	Suprafețele defrișate de producători în cursul anului vitivinicol	Suprafețele defrișate de statul membru în cursul anului vitivinicol	Inventarul suprafețelor totale cu plantări neautorizate, încă nedefrișate la sfârșitul anului vitivinicol
(1)	(2)	(3)	(4)
1			
2			
...			
Totalul statului membru:			

⁽¹⁾ Datele se referă la anul vitivinicol precedent comunicării.

Termenul-limită pentru comunicare: 1 martie.

PARTEA IV

Formular pentru notificările menționate la articolul 33 alineatul (2) litera (a)*Tabelul A***Autorizațiile pentru plantări noi cerute de solicitanți**

Statul membru:

Data comunicării:				
Anul:				
Zone/Regiuni	Numărul de hectare solicitate pentru plantări noi care sunt situate într-o zonă eligibilă pentru producția de:			
	vin cu DOP (*)	vin cu IGP (**)	doar vin fără DOP/IGP	Total
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1				
2				
...				
Totalul statului membru				

Dacă se aplică limitări la nivelul geografic relevant [articolul 63 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013]:

pe arie (fără) DOP/IGP relevantă:	Suprafața solicitată (ha)
(1)	(2)
aria (fără) DOP/IGP nr. 1	
aria (fără) DOP/IGP nr. 2	
...	

(*) Aceste suprafețe pot fi eligibile, de asemenea, pentru producția de vin cu IGP sau de vin fără indicație geografică; niciuna dintre suprafețele raportate în coloana (2) nu trebuie să fie inclusă în coloana (3).

(**) Aceste suprafețe pot fi eligibile, de asemenea, pentru producția de vin fără indicație geografică, dar nu de vin cu DOP; niciuna dintre suprafețele raportate în coloana (3) nu trebuie să fie inclusă în coloana (4).

Termenul-limită pentru notificare: 1 noiembrie.

*Tabelul B***Autorizații pentru plantări noi acordate efectiv și suprafețele refuzate**

Statul membru:

Data comunicării:	
Anul în cauză:	

Zone/Regiuni	Numărul hectarelor acordate efectiv pentru plantări noi care sunt situate într-o zonă eligibilă pentru producția de:				Suprafața refuzată de solicitanți [articolul 7 alineatul (3)] (ha)
	vin cu DOP (*)	vin cu IGP (**)	doar vin fără DOP/IGP	Total	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1					
2					
...					
Totalul statului membru					
Suprafața refuzată de solicitanți [articolul 7 alineatul (3)]:					

Dacă se aplică limitări la nivelul geografic relevant [articolul 63 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013]:

pe arie (fără) DOP/IGP relevantă:	Suprafața acordată (ha)	Suprafața refuzată de solicitanți [articolul 7 alineatul (3)] (ha)	Suprafața solicitată și neacordată de statul membru (ha) deoarece:	
			depășește limitele stabilite	nu îndeplinește criteriile de eligibilitate
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
aria (fără) DOP/IGP nr. 1				
aria (fără) DOP/IGP nr. 2				
...				

(*) Aceste suprafețe pot fi eligibile, de asemenea, pentru producția de vin cu IGP sau de vin fără indicație geografică; niciuna dintre suprafețele raportate în coloana (2) nu trebuie să fie inclusă în coloana (3).

(**) Aceste suprafețe pot fi eligibile, de asemenea, pentru producția de vin fără indicație geografică, dar nu de vin cu DOP; niciuna dintre suprafețele raportate în coloana (3) nu trebuie să fie inclusă în coloana (4).

Termenul-limită pentru notificare: 1 noiembrie.

PARTEA V

Formular pentru notificările menționate la articolul 33 alineatul (1) litera (c) și la articolul 33 alineatul (2) litera (b)

Tabelul A

Autorizații pentru replantări – restricțiile aplicate

Statul membru:

Data comunicării:

Anul:

După caz, se indică restricțiile privind replantările pentru ariile DOP/IGP relevante stabilite de statul membru în conformitate cu articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și cu articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) 2018/273.

aria DOP, după caz	Amploarea restricției [T (*)/P (**)]
aria DOP nr. 1	
aria DOP nr. 2	
...	
aria IGP, după caz	Amploarea restricției [T (*)/P (**)]
aria IGP nr. 1	
aria IGP nr. 2	
...	

Informații suplimentare considerate utile pentru a clarifica aplicarea unor astfel de restricții:

- (*) Totală (T): restricția este absolută, replantările care ar intra în conflict cu restricțiile stabilite sunt complet interzise.
 (**) Parțială (P): restricția nu este absolută, replantările care ar intra în conflict cu restricțiile stabilite sunt permise parțial, în măsura stabilită de statul membru.

Termenul-limită pentru notificare: 1 martie.

Tabelul B

Autorizațiile pentru replantări acordate efectiv

Statul membru:

Data comunicării:				
Anul vitivinicol:				
Zone/Regiuni	Numărul hectarelor acordate efectiv pentru replantări în zone care sunt eligibile pentru producția de:			
	vin cu DOP (*)	vin cu IGP (**)	vin fără DOP/IGP	Total
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1				
2				
...				
Totalul statului membru				

(*) Aceste suprafețe pot fi eligibile, de asemenea, pentru producția de vin cu IGP sau de vin fără indicație geografică; niciuna dintre suprafețele raportate în coloana (2) nu trebuie să fie inclusă în coloana (3).

(**) Aceste suprafețe pot fi eligibile, de asemenea, pentru producția de vin fără indicație geografică, dar nu de vin cu DOP; niciuna dintre suprafețele raportate în coloana (3) nu trebuie să fie inclusă în coloana (4).

Termenul-limită pentru notificare: 1 noiembrie.

N.B. Datele se referă la anul vitivinicol precedent comunicării.

PARTEA VI

Formular pentru notificările menționate la articolul 33 alineatul (2) litera (c)**Drepturile de plantare acordate înainte de 31 decembrie 2015 și convertite în autorizații – autorizații acordate efectiv**

Statul membru:

Data comunicării:

Anul vitivinicol:

Zone/Regiuni	Numărul hectarelor acordate efectiv în zone care sunt eligibile pentru producția de:			
	vin cu DOP (*)	vin cu IGP (**)	vin fără DOP/IGP	Total
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1				
2				
...				
Totalul statului membru				

(*) Aceste suprafețe pot fi eligibile, de asemenea, pentru producția de vin cu IGP sau de vin fără indicație geografică; niciuna dintre suprafețele raportate în coloana (2) nu trebuie să fie inclusă în coloana (3).

(**) Aceste suprafețe pot fi eligibile, de asemenea, pentru producția de vin fără indicație geografică, dar nu de vin cu DOP; niciuna dintre suprafețele raportate în coloana (3) nu trebuie să fie inclusă în coloana (4).

Termenul-limită pentru notificare: 1 noiembrie.

N.B. Acest tabel trebuie să fie transmis pentru fiecare an vitivinicol (de la data de 1 august din anul n-1 până la data de 31 iulie din anul comunicării) până la data de 1 noiembrie a anului următor expirării termenului-limită menționat la articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 sau a termenului-limită stabilit de statul membru în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din prezentul regulament.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO